

UOHSX008TEB8

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R12/2016/HS-01402/2018/310/HBt

Brno 16. ledna 2018

V řízení o rozkladu, který proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S669/2013/DP-45881/2015/830/DKI ze dne 22. 12. 2015 podal účastník řízení společnost **CHAPS spol. s r.o.**, se sídlem Brno, Bráfova 1617/21, PSČ 616 00, IČO 47547022, právně zastoupená JUDr. Karlem Muzikářem, LL.M. (C. J.), advokátem, se sídlem Praha 1, Křížovnické náměstí 193/2, PSČ 110 00, jsem podle § 25a zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 30. 9. 2016, ve spojení s ustanovením § 90 odst. 1 písm. c) a odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovením § 152 odst. 5 téhož zákona, na návrh rozkladové komise

rozhodl takto:

- I. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S669/2013/DP-45881/2015/830/DKI ze dne 22. 12. 2015 podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 5 téhož zákona, ve výroku I. **m ě n í m** takto:

Účastník řízení společnost CHAPS spol. s r.o., se sídlem Brno, Bráfova 1617/21, IČO 47547022, tím, že [...obchodní tajemství...] odmítal bez objektivně ospravedlnitelných důvodů aktualizované jízdní řády, vymezené zákonem č. 111/1994 Sb. o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 266/1994 Sb. o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a prováděcími vyhláškami k těmto zákonům poté co byly povinně na základě uvedených právních předpisů předávány do Celostátního informačního systému o jízdních řádech,

zpřístupňovat jinému soutěžiteli, [...obchodní tajemství...], ve formátu, v jakém byly vytvořeny a povinně mu předávány pro účely vedení Celostátního informačního systému, kdy poptávající soutěžitel hodlal poskytovat produkt, pro nějž byly tyto aktualizované jízdní řády nezbytným vstupem,

zneužil své dominantní postavení na trhu s aktualizovanými daty o jízdních řádech postupovaných povinnými subjekty do Celostátního informačního systému o jízdních řádech, a narušil hospodářskou soutěž na trhu služeb automatického vyhledávání dopravního spojení s celostátním pokrytím a na trhu s informacemi o existujících variantách dopravního spojení v České republice k újmě jinému soutěžiteli [...obchodní tajemství...] a spotřebitelů,

čímž porušil [...obchodní tajemství...] zákaz stanovený v § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 30. 9. 2016, a tím spáchal správní delikt dle § 22a odst. 1 písm. c) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 30. 9. 2016.

II. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S669/2013/DP-45881/2015/830/DKI ze dne 22. 12. 2015 podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 5 téhož zákona, ve výroku II. **m ě n í m** takto:

Dle § 22a odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 30. 9. 2016, se účastníku řízení, společnosti CHAPS spol. s.r.o., se sídlem Brno, Bráfova 1617/21, PSČ 616 00, IČO 47547022, za správní delikt dle § 22a odst. 1 písm. c) téhož zákona popsany ve výroku I tohoto rozhodnutí ukládá pokuta ve výši

1 080 000 Kč (slovy: jeden milion osmdesát tisíc korun českých).

Uložená pokuta je splatná do 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S669/2013/DP-45881/2015/830/DKI ze dne 22. 12. 2015 podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a ve spojení s ustanovením § 152 odst. 5 téhož zákona, ve výroku III. **p o t v r z u j i** a podaný rozklad v této části **z a m í t á m**.

ODŮVODNĚNÍ

I. Napadené rozhodnutí

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „Úřad“) rozhodnutím č. j. ÚOHS-S669/2013/DP-45881/2015/830/DKI ze dne 22. 12. 2015 (dále též „**napadené rozhodnutí**“) shledal, že se společnost CHAPS spol. s.r.o., se sídlem Brno, Bráfova 1617/21, PSČ 616 00,

IČO 47547022 (dále též „**CHAPS**“ nebo „**účastník řízení**“) dopustila správního deliktu spočívajícího v porušení § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 30. 9. 2016 (dále též „**ZOHS**“) a čl. 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále též „**SFEU**“). Porušení uvedených předpisů se podle napadeného rozhodnutí účastník řízení dopustil tím, že [...obchodní tajemství...] odmítal bez objektivně ospravedlnitelných důvodů zpřístupňovat ostatním soutěžitelům aktualizované jízdní řády vymezené zákonem č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**zákon o silniční dopravě**“), zákonem č. 266/1994 Sb., o drahách ve znění pozdějších předpisů (dále též „**zákon o drahách**“) a jejich prováděcími vyhláškami ve formátu, v jakém byly vytvořeny dopravci a povinně předávány společnosti CHAPS pro účely vedení Celostátního informačního systému. Ostatní soutěžitelé pak tato data nemohli využít pro poskytování dalších produktů na navazujících trzích. Společnost CHAPS tím podle správního orgánu prvního stupně zneužila své dominantní postavení na trhu s aktualizovanými daty o jízdních řádech postupovaných povinnými subjekty do Celostátního systému o jízdních řádech (dále též „**CIS JŘ**“) a narušila hospodářskou soutěž na navazujících trzích, tj. na trhu služeb automatického vyhledávání spojení s celostátním pokrytím a na trhu s informacemi o existujících variantách dopravního spojení v České republice. Její jednání mohlo potenciálně ovlivnit též obchod mezi členskými státy EU.

2. Za spáchání správního deliktu podle § 22a odst. 1 písm. c) ZOHS a porušení čl. 102 Smlouvy o fungování EU (dále též „**SFEU**“) byla účastníku řízení uložena pokuta v celkové výši 2 199 000 Kč.

II. Rozklad

3. Dne 6. 1. 2016 účastník řízení podal proti napadenému rozhodnutí rozklad, v němž uvedl následující námítky, na základě nichž považuje napadené rozhodnutí za nesprávné a nezákonné. Rozklad byl podán v zákonem stanovené lhůtě.

A) Postavení společnosti CHAPS jako soutěžitele

4. Společnost CHAPS je přesvědčena, že ve vztahu k posuzované věci nemá postavení soutěžitele, a tudíž se na ni nevztahují pravidla soutěžního práva. Klíčovým kritériem pro určení, zda má konkrétní subjekt postavení soutěžitele či nikoli, je výkon hospodářské činnosti. Podle společnosti CHAPS jsou však všechny její činnosti spojené se správou CISJŘ výkonem veřejné správy a povahu hospodářské činnosti nemají.
5. Svoje přesvědčení společnost CHAPS zakládá na judikatuře českých správních soudů, které se v minulosti zabývaly postupem společnosti CHAPS a Ministerstva dopravy při vyřizování žádosti [...obchodní tajemství...] o poskytnutí kompletních a aktualizovaných dat CISJŘ. Počínaje rozsudkem Krajského soudu č. j. 62 A 26/2012 – 129 ze dne 7. 6. 2013 byla společnost CHAPS ve vztahu k vedení CISJŘ označena jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 a 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZSPI**“), s čímž dále pracovaly i další soudy.¹ Podle společnosti

¹ Konkrétně se jedná například o tyto rozsudky: rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 A 80/2014 – 72, rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 26/2014-62, 3 As 26/2014 – 93, 5 As 57/2013 – 16, 4 As 234/2014 – 49, 4 As 234/2014 – 99 či nález Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 3669/13 ze dne 15. 7. 2014.

CHAPS tak nemůže být ve vztahu k téže činnosti povinným subjektem (resp. veřejnou institucí ve smyslu ZSPI) a zároveň soutěžitelem. Výkon hospodářské činnosti a výkon veřejné správy se zde vylučují.

6. Dále společnost CHAPS vychází z judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále též „SDEU“) konkrétně z rozsudku ve věci C-138/11, Compass-Datenbank GmbH proti Rakouské republice. Podle společnosti CHAPS se jednalo o stejnou modelovou situaci, přičemž bylo konstatováno, že subjekt pověřený vedením obchodního rejstříku ve vztahu k jeho vedení vykonává veřejnou správu a nemá postavení podniku. Zde společnost CHAPS [...obchodní tajemství...].
7. [...obchodní tajemství...].
8. [...obchodní tajemství...].
9. [...obchodní tajemství...].

B) Poskytování služby obecného hospodářského významu

10. V případě že by Úřad setrval na svém názoru, že společnost CHAPS má postavení soutěžitele, pak společnost CHAPS uvádí, že poskytování služeb spojených s vedením CISJŘ je tzv. službou obecného hospodářského významu ve smyslu § 1 odst. 3 ZOHS a čl. 106 odst. 2 SFEU. Na poskytování služeb obecného hospodářského významu je pak možné soutěžní právo aplikovat jen za podmínky, že tím nedojde ke znemožnění jejich výkonu. [...obchodní tajemství...].
11. Úřad se pak podle mínění společnosti CHAPS s touto skutečností dostatečně nevypořádal. Zejména pak společnost CHAPS označila argumenty obsažené v napadeném rozhodnutí za rozporné. [...obchodní tajemství...].
12. [...obchodní tajemství...].

C) Vymezení relevantních trhů

13. Společnost CHAPS v první řadě nesouhlasí s vymezením relevantních trhů tak, jak to učinil Úřad v napadeném rozhodnutí. Podle ní je toto vymezení účelově konstruováno jinak, než je obvyklé, tj. nebyl nejprve vymezen relevantní trh a posléze vyhodnoceno postavení účastníka na tomto trhu, ale byl zvolen postup opačný tak, aby bylo možno dovodit dominantní postavení účastníka řízení.
14. Úřad podle společnosti CHAPS pochybil v tom, že nezohlednil skutečnost, že činnosti CHAPS spojené s vedením CISJŘ představují tzv. vícestrannou platformu. Prostřednictvím vyhledávače IDOS totiž společnost CHAPS uspokojuje zájmy spotřebitelů, jelikož nabízí informace, které je zajímají. Tato přitažlivost pak uspokojuje potřeby inzerentů, kterým umožňuje prostřednictvím webových stránek IDOS oslovit spotřebitele. Profit získávají i dopravci, jelikož jejich služby jsou prostřednictvím webových stránek IDOS spotřebitelům nabízeny (umožněna je u některých dopravců i koupě jízdenky). Konečně prospěch je generován i v podobě růstu popularity veřejné dopravy či ochraně životního prostředí.
15. Společnost CHAPS tedy v této souvislosti upozorňuje na to, že soutěžní právo je na tyto vícestranné platformy třeba aplikovat velmi opatrně neboť jednotlivé strany těchto

platforem nefungují izolovaně. V této souvislosti měly být Úřadem zohledněny následující skutečnosti: [...obchodní tajemství...].

16. Vzhledem k popsanému charakteru činnosti CHAPS spojené s vedením CISJŘ měl být proto relevantní trh vymezen přinejmenším jako trh s online inzercí oslovující zákazníky v České republice. Online vyhledávání dopravního spojení je pouze jednou z forem lákání spotřebitele pro získání příjmů z inzerce, proto Úřad relevantní trh nedůvodně zúžil. [...obchodní tajemství...].
17. Společnost CHAPS dále namítá, že pro účely vymezení relevantního trhu nebyla Úřadem provedena žádná analýza či šetření a relevantní trh je tak vymezen pouze na základě volné a nepodložené úvahy Úřadu. Společnost CHAPS v průběhu správního řízení prvního stupně navrhovala provedení SSNIP testu, analýzy příjmů společnosti CHAPS v souvislosti s vedením CISJŘ, spotřebitelského průzkumu (zda spotřebitelé tíhnou k tzv. multi-homingu), dotazování konkurentů společnosti CHAPS na poli vyhledávačů dopravních spojení či znaleckého posudku v oboru ekonomiky a výpočetní techniky. Úřad však žádnému návrhu nevyhověl a žádné analýzy neprovedl, aniž by tento postup v napadeném rozhodnutí řádně vysvětlil. I to podle společnosti CHAPS svědčí o účelovém postupu při vymezení relevantního trhu tak, aby obstál závěr o dominantním postavení společnosti CHAPS. V této souvislosti poukazuje společnost CHAPS i na argumentaci Úřadu ohledně nemožnosti použití SSNIP testu kvůli jevu zvanému jako Cellophane fallacy. I tento závěr podle CHAPS svědčí o tom, že si Úřad o jejím dominantním postavení udělal závěr ještě před tím, než se zabýval samotným vymezením relevantního trhu. Společnost CHAPS v této souvislosti poukazuje i na praxi Úřadu v jiných případech, konkrétně v případě Student Agency, sp. zn. S162/2008/DP, v němž bylo vymezení relevantního trhu podrobně odůvodněno a podloženo detailní ekonomickou analýzou.
18. V neposlední řadě společnost CHAPS označuje za nesprávné také veškeré úvahy o relevantních trzích, na nichž Úřad své závěry v napadeném rozhodnutí založil. Tyto úvahy zcela odporují reálnému spotřebitelskému chování. [...obchodní tajemství...].
19. [...obchodní tajemství...].
20. [...obchodní tajemství...]. Možnost substituce pak společnost CHAPS ilustruje na příkladu nákupu paprik různých barev, kdy může být spotřebitel poptávající např. oranžové papriky uspokojen nejen dodavatelem paprik všech barev, ale také dodavatelem paprik oranžových apod. [...obchodní tajemství...]. Trh vyhledávačů je proto o mnoho širší a patří do něj i dílčí vyhledávače jednotlivých dopravců či regionálních koordinátorů dopravy.
21. Na základě uvedených skutečností je společnost CHAPS přesvědčena, že Úřadem vymezené trhy jsou nejen neexistující, ale rovněž nepřipustně zúžené. Na relevantním trhu označeném v napadeném rozhodnutí jako relevantní trh č. 1 se kromě společnosti CHAPS pohybují rovněž další dopravci, koordinátoři dopravy a provozovatelé konkurenčních vyhledávačů. I dílčí vyhledávače totiž uspokojí naprostou většinu poptávky spotřebitelů. Pro zúžení relevantního trhu č. 1 pouze na společnost CHAPS není ničím podloženo neboť identické informace jako na vyhledávači společnosti CHAPS je možné nalézt i v jiných vyhledávačích. [...obchodní tajemství...].

22. Úřad dále zcela nedůvodně odlišuje data postupovaná povinně do CISJŘ [...obchodní tajemství...]. Podle společnosti CHAPS Úřad nijak nevysvětlil, proč relevantní trh č. 1 zužuje pouze na data postupovaná do CISJŘ [...obchodní tajemství...].
23. Relevantní trh v napadeném rozhodnutí označovaný jako relevantní trh č. 2 podle společnosti CHAPS zcela zjevně neexistuje a je pouze konstrukcí Úřadu. Tento trh neobsahuje žádný produkt, s nímž by se reálně obchodovalo. [...obchodní tajemství...]² [...obchodní tajemství...]. Úřad sám pak v napadeném rozhodnutí připouští, že jakýkoli soutěžitel, který má přístup k aktuálním datům o jízdách řádech, je schopen vytvořit si podobný algoritmus pro vyhledávání. [...obchodní tajemství...]. Teorie o třech relevantních trzích je tak umělá. [...obchodní tajemství...].
24. Relevantní trh č. 2 je také jakousi rozšířenou verzí relevantního trhu č. 1, neboť zahrnuje jednak aktualizovaná data o jízdách řádech postupovaných do CISJŘ, [...obchodní tajemství...]. Zde společnost CHAPS poukazuje na to, že v principu není možné, aby jeden produkt byl součástí několika relevantních trhů.
25. Ve vztahu k relevantnímu trhu č. 3 společnost CHAPS uvádí, že v důsledku neprovedení SSNIP testu opomněl Úřad vzít úvahu další možné substituty. Kdyby totiž došlo ke zhoršení kvality vyhledávače na webové stránce IDOS, spotřebitelé by nepochybně přešli k vyhledávačům dílčím, tj. součástí relevantního trhu č. 3 jsou i vyhledávače, které nemusí být schopné vyhledávat ve stejně rozsáhlém souboru dat. Podle společnosti CHAPS tyto dílčí vyhledávače tvoří na sebe navazující řetězec substitutů. Zde opět společnost CHAPS poukazuje na tzv. multi-homing resp. na to, že se spotřebitelé rozhodují podle svých aktuálních potřeb a v závislosti na nich si vybírají z vyhledávačů spojení, které znají. Zde tedy opět Úřad opomíjí skutečnost, že spotřebitelé nepotřebují vyhledávat nad úplným souborem dat o jízdách řádech a že znají svého dopravce. Opačné závěry Úřadu jsou pouze nepodloženými úvahami.
26. Závažným pochybením Úřadu podle společnosti CHAPS je také to, že Úřad opomíjí důkazy a tvrzení, která svědčí o tom, že [...obchodní tajemství...].

D) Neexistence dominantního postavení

27. S ohledem na nesprávnost vymezení relevantních trhů, nebylo Úřadem posouzeno správně ani postavení účastníka řízení na těchto trzích. Jelikož Úřad nevyhodnotil relevantní trh č. 3 jako vícestrannou platformu, došlo ke zkreslení posouzení dominance společnosti CHAPS: Vícestranná platforma totiž vytváří významná omezení pro společnost CHAPS, která se na relevantním trhu nemůže chovat nezávisle. [...obchodní tajemství...].
28. Podle společnosti CHAPS se i na relevantním trhu č. 1 vyskytují konkurenti. [...obchodní tajemství...].
29. Za nezákonný označila společnost CHAPS rovněž postup Úřadu, kdy vymezoval postavení účastníka řízení pouze na relevantním trhu č. 1 a na navazujících trzích již k podrobné analýze nepřikročil, avšak přesto mu jeho postavení na těchto trzích klade k tíži. V důsledku toho vůbec nezohlednil existenci konkurenčních vyhledávačů či existenci multi-homingu.

E) Nesprávné posouzení jednání účastníka řízení

² [...obchodní tajemství...].

30. Společnost CHAPS je přesvědčena, že se žádného odmítnutí dodávek nedopustila. [...obchodní tajemství...].
31. [...obchodní tajemství...].
32. Pochybení Úřadu jsou zde podle společnosti CHAPS opět založena na chybném předpokladu, že [...obchodní tajemství...]. Tyto premisy pak vedly Úřad k tomu, že veškeré argumenty společnosti CHAPS paušálně odmítá bez provedení hlubší či empirické analýzy.
33. Podle společnosti CHAPS nelze na právě posuzovaný případ aplikovat premisu vyplývající z bodu 82 pokynů Komise, [...obchodní tajemství...]. Pokyny Komise představují pouze tzv. soft law, které nemůže založit výjimku z judikatury SDEU. Ani odkazy užívané Úřadem na rozhodnutí Komise³, v němž pro výhradní práva daná soutěžiteli ze strany státu nebylo nutné odůvodňovat kumulativní naplnění všech podmínek pro odmítnutí dodávek, jsou nepřiléhavé. Veřejnoprávní smlouva uzavřená mezi Ministerstvem dopravy a společností CHAPS (dále též „**veřejnoprávní smlouva**“)⁴ [...obchodní tajemství...]. Kromě toho měla společnost CHAPS povinnost zpřístupňovat data veřejnosti, což činila i ve strojově zpracovatelném formátu xls. [...obchodní tajemství...]. Podmínky zakázaného odmítnutí dodávek tedy nemohou být naplněny.
34. [...obchodní tajemství...]. Soutěžní právo pak mimo výjimečných případů nenutí dominantního soutěžitele k poskytování jeho duševního vlastnictví jiným subjektům. O takový výjimečný případ se může jednat například v situaci, kdy odmítnutý zákazník hodlá nabízet ve prospěch spotřebitelů nový inovativní produkt. [...obchodní tajemství...].
35. [...obchodní tajemství...].
36. Za druhé, jiným soutěžitelům nemohla v důsledku jednání společnosti CHAPS vzniknout žádná újma, neboť data o jízdách řádech byla stále veřejně přístupná ve formátu xls [...obchodní tajemství...]. Úřad také nijak neověřoval složitost využití alternativních zdrojů informací [...obchodní tajemství...]. Data ve formátu xls byla uveřejňována po celé období, kdy se měla CHAPS podle napadeného rozhodnutí dopouštět deliktního jednání. [...obchodní tajemství...].
37. [...obchodní tajemství...].
38. Zároveň není naplněna ani podmínka vyloučení hospodářské soutěže vyplývající s rozsudku SDEU ve věci Oscar Bronner⁵. Zde společnost CHAPS poukazuje na existenci dalších vyhledávačů [...obchodní tajemství...]. Rozdílnost kvality těchto vyhledávačů podle přesvědčení společnosti CHAPS neznamena, že by s vyhledávačem na webové stránce IDOS nesoutěžily.
39. V neposlední řadě Úřad také nijak nedoložil, že by jednání společnosti CHAPS vedlo k újmě soutěžitelů nebo spotřebitelů. [...obchodní tajemství...].

³ Případ Wanadoo Espana vs. Telefonica, COMP/38.784.

⁴ Smlouva o vedení celostátního informačního systému o jízdách řádech uzavřená 27. 7. 2001 mezi Ministerstvem dopravy a společností CHAPS zal. na č. l. 17 – 23 a 1373 [...obchodní tajemství...] spisu.

⁵ Rozsudek ze dne 26. listopadu 1998, ve věci 7/97, Oscar Bronner GmbH & Co. KG proti Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG, Mediaprint Zeitungsvertriebsgesellschaft mbH & Co. KG a Mediaprint Anzeigengesellschaft mbH & Co. KG.

40. Dále společnost CHAPS uvádí, že [...obchodní tajemství...].

41. Jednání společnosti CHAPS má rovněž objektivní opodstatnění, [...obchodní tajemství...].

F) Nesprávné posouzení deliktů a jejich trvání

42. Podle společnosti CHAPS Úřad v první řadě nesprávně vyhodnotil správní delikt, jehož spáchání jí klade za vinu. Odmítnutí dodávek je totiž z povahy věci úkonem jednorázovým. U trvajících deliktů je však jejich podstatou vyvolání protiprávního stavu a jeho následné udržování. Je tedy z povahy věci vyloučeno, aby odmítnutí dodávek bylo deliktem trvajícím, neboť je dokonáno v okamžiku faktického odmítnutí a žádné udržování protiprávního stavu zde vyžadováno není. [...obchodní tajemství...]. Takové pochybení má dalekosáhlé důsledky, zejména co do aplikace právní úpravy platné v okamžiku spáchání deliktu. Pokud se Úřad rozhodl hodnotit jednání CHAPS jako jednání trvajících, měl rovněž doložit, že odmítání trvalo po celou dobu, resp. že k němu docházelo soustavně. Soustavnost odmítání se pak může projevit toliko v kvalifikaci deliktu jako pokračujícího, nikoli trvajících. Ani pro pokračování však nejsou dány žádné skutkové podklady.

43. [...obchodní tajemství...].

44. Pochybení Úřadu společnost CHAPS spatřuje v samotném určení počátku a konce trvajících jednání. Počátek deliktního jednání je určen nesprávně, [...obchodní tajemství...].

45. Kromě počátku deliktního jednání pak Úřad pochybil i při určování jeho konce [...obchodní tajemství...].

46. Společnost CHAPS je také přesvědčena, že Úřad v napadeném rozhodnutí nesprávně vyhodnotil naplnění jurisdikčních kritérií pro aplikaci čl. 102 SFEU. Tento článek je totiž aplikovatelný jen za podmínky, že soutěžitel má dominantní postavení na podstatné části vnitřního trhu a jeho jednání je tak způsobivé ovlivnit obchod mezi členskými státy. V této souvislosti společnost CHAPS zdůrazňuje, že nemá dominantní postavení na Úřadem vymezených relevantních trzích a rovněž nemá pověst podniku, který by uplatňoval vylučující praktiky. Ani Úřad takovou pověst společnosti CHAPS nijak neprokázal. [...obchodní tajemství...]. Úřad tedy podle názoru společnosti CHAPS ani v této oblasti nedostal své povinnosti řádně zjistit skutkový stav.

G) Pochybení při ukládání pokuty

47. Při ukládání pokuty Úřad vycházel z toho, že společnost CHAPS vytvořila bariéry vstupu na relevantní trhy č. 2 a 3, čímž způsobila újmu spotřebitelům. Takovou újmu Úřad nijak nedoložil a jedná se opět o pouhou spekulaci Úřadu, která jí jako taková nemůže být kladena za vinu. Úřad dále v napadeném rozhodnutí neodůvodnil, proč údajný delikt společnosti CHAPS vyhodnotil jako velmi závažný s výrazným dopadem na širší skupinu spotřebitelů.

48. Pochybení se Úřad podle společnosti CHAPS dopustil i při samotném určování výrobků a služeb pro účely výpočtu základní částky pokuty. Z napadeného rozhodnutí není vůbec zřejmé, jaké položky do hodnoty prodeje Úřad zahrnul. Z demonstrativního výčtu analytických účtů je zjevné že do hodnoty prodeje byly zahrnuty [...obchodní tajemství...]. Úřad neprovedl detailnější analýzu faktur a do relevantního obrátu zahrnul nesprávné

položky. Tímto jednáním došlo k porušení Zásad pro stanovování pokuty užívaných Úřadem i Evropskou komisí. Do hodnot prodeje tak byly zahrnuty [...obchodní tajemství...]. Takové určení hodnoty prodeje je podle společnosti CHAPS nezákonné a nepřezkoumatelné.

49. Jelikož podle přesvědčení společnosti CHAPS delikt není trvajícím charakteru a jeho počátek i konec byl určen nesprávně, byl Úřadem použit rovněž nesprávný koeficient času. Úřad rovněž nebyl oprávněn navýšit vypočtenou pokutu o 20 %, neboť nedošlo k porušení čl. 102 SFEU a § 11 odst. 1 ZOHS v rámci jednočinného souběhu.
50. Společnost CHAPS také upozorňuje na to, že Úřad opomněl zohlednit některé polehčující skutečnosti, popřípadě měl přistoupit k upuštění od uložení sankce. Při určování výše pokuty měl totiž Úřad rovněž zohlednit skutečnost, že [...obchodní tajemství...], dále měl Úřad přihlídnout k tomu, že posuzoval oblast, v níž dosud není žádná relevantní národní ani unijní praxe. S ohledem na novost a komplikovanost problematiky měl tedy Úřad sankci významně snížit či od ní zcela upustit. [...obchodní tajemství...].

H) Procesní pochybení Úřadu

51. Společnost CHAPS poukazuje i na další dílčí pochybení Úřadu procesního charakteru. Jedná o následující nedostatky.
52. Na vydání napadeného rozhodnutí se podílely osoby, které měly být vyloučeny pro svou podjatost. Tyto osoby si na jednání společnosti vytvořily velmi silný názor, který následně promítnuly do napadeného rozhodnutí. V této souvislosti společnost CHAPS odkazuje na svoji námitku podjatosti vznesenou dne 19. 6. 2014 i na svůj rozklad podaný proti usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-V114/2014/PD-15267/2014/800/KGo.
53. Dále Úřad pochybil, když nenařídil ústní jednání, ačkoli bylo z vyjádření účastníka řízení ke sdělení výhrad zjevné, že skutkový stav nebyl řádně zjištěn. Úřad také postupoval v rozporu s § 21c ZOHS a § 38 odst. 6 správního řádu, když porušil ústavně zaručená práva společnosti CHAPS [...obchodní tajemství...]. Procesním pochybením Úřadu je rovněž nesprávné vyhodnocení jednání společnosti CHAPS jako trvajícím správního deliktu a nesprávné určení jeho trvání. Dále Úřad odmítl provést návrhy společnosti CHAPS na doplnění dokazování, aniž by tento závěr odůvodnil.
54. V závěru svého rozkladu pak účastník řízení poukazuje na řadu tvrzení Úřadu obsažených v napadeném rozhodnutí, která jsou podle něj vnitřně rozporná, zmatečná a tím i nepřezkoumatelná. Jde konkrétně o tyto body napadeného rozhodnutí:
- Bod 22 – Úřad nerefletoval změny rozsahu dat předávaných povinně do CISJŘ v průběhu trvání deliktu při ukládání pokuty, přestože se o nich zmiňuje,
 - Body 73 a 76 – Úřad tvrdí, [...obchodní tajemství...],
 - Body 116, 117, 228, 199, 267 a 308 – Úřad uvádí, že [...obchodní tajemství...],
 - Bod 118 – [...obchodní tajemství...]
 - Bod 119 – [...obchodní tajemství...]
 - Bod 44,45 a 125 – [...obchodní tajemství...]

- Bod 129 – [...obchodní tajemství...]
- Bod 132 – [...obchodní tajemství...]
- Bod 141 – ačkoli Úřad tvrdí, že [...obchodní tajemství...]
- Body 143 až 152 – vymezení relevantního trhu bez jakékoli analýzy
- Body 116,182, 192, 332 a 24 – Úřad sice tvrdí, že [...obchodní tajemství...]
- Bod 177, 157 a 158 – Úřad uvádí, že si [...obchodní tajemství...]
- Bod 188 – [...obchodní tajemství...]
- Body 246 až 26 334, 250 a 255 – Úřad svůj závěr o tom, že konkurenční vyhledávače nelze považovat za substituty nijak nedokládá stejně jako svá tvrzení o jednostranné zastupitelnosti některých vyhledávačů
- Bod 282 – neodůvodněné odmítnutí provedení znaleckého posudku
- Bod 301 – [...obchodní tajemství...]
- Bod 326 – [...obchodní tajemství...]
- Bod 342 – [...obchodní tajemství...]

55. Společnost CHAPS dále brojí rovněž proti výroku III napadeného rozhodnutí, kterým jí byla uložena náhrada nákladů řízení, neboť je přesvědčena, že pokud žádnou povinnost neporušila, není Úřad oprávněn jí povinnost k náhradě nákladů řízení ukládat.

Petit rozkladu

56. S ohledem na výše uvedené účastník řízení navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil, nebo aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

III. Řízení o rozkladu

57. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu, a proto v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu předal spis orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

58. Podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem přezkoumal v celém rozsahu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladech, popřípadě, vyžadoval-li to veřejný zájem, přičemž jsem dospěl k závěrům uvedeným v dalších částech odůvodnění tohoto rozhodnutí.

IV. Přezkum napadeného rozhodnutí

59. Vzhledem k tomu, že v posuzovaný případ je poměrně složitý a že samotný účastník řízení ve svém rozkladu upozorňuje na jednotlivé okruhy problémů, budu se při přezkumu věnovat jednotlivým procesním i hmotněprávním otázkám postupně.

Použité právní předpisy

60. Před tím, než přikročím ke komplexnímu přezkumu rozhodnutí, je nutné postavit na jisto, jaké znění relevantních procesních i hmotněprávních předpisů je třeba na posuzovanou věc aplikovat.
61. Správní delikt účastníka řízení, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím, byl vyhodnocen jako delikt trvajících charakteru, [...obchodní tajemství...]. Správní delikt je posuzován podle předpisů platných a účinných v době spáchání. Trvajících správní delikt je jedním skutkem, který je posuzován podle předpisů platných a účinných v době jeho ukončení. Správní delikt účastníka řízení byl proto správním orgánem prvního stupně posuzován podle ZOHS ve znění účinném do 30. 9. 2016.
62. Správní řízení bylo zahájeno dne 31. 10. 2013. Procesní předpisy se v řízení aplikují v souladu s přechodnými ustanoveními novelizací, které se stávají účinnými v průběhu správního řízení. Správní řád se podle přechodných ustanovení novelizací na správní řízení v prvním stupni aplikoval v platném znění, tj. ve znění účinném do 28. 7. 2016. ZOHS pak opět ve znění účinném do 30. 9. 2016.

Novelizace ZOHS

63. Od vydání napadeného rozhodnutí byly oba předpisy novelizovány. Kromě toho se od 1. 7. 2017 stal účinným zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále též „**přestupkový zákon**“ nebo „**nový zákon o přestupcích**“), který se stal zvláštním právním předpisem sjednoceného správního trestání. Dopad všech těchto změn na posuzovaný případ je třeba vyhodnotit.
64. ZOHS prošel od 30.9.2016 třemi novelizacemi. Novela provedená zákonem č. 293/2016 Sb., přinesla změny v oblastech povolení spojení soutěžitelů, odpovědnosti orgánů veřejné moci při výkonu veřejné správy nahlížení do spisu, vyšetřovacích pravomocí Úřadu a možností ukládat sankce za neposkytnutí součinnosti při výkonu těchto vyšetřovacích pravomocí, pořádkových pokut, či narovnání. Nedotkla se skutkové podstaty porušení § 11 odst. 1 ZOHS, podmínek odpovědnosti za toto porušení, výše sankce ani polehčujících a přitěžujících okolností. Posouzení jednání účastníka řízení podle této novely ZOHS není pro účastníka řízení příznivější.
65. Novela ZOHS provedená zákonem č. 183/2017 Sb. Je promítnutím nové kodifikace správního trestání. Přinesla legislativně-technické změny, a to především jednotné označení „přestupek“. Z důvodu specifčnosti soutěžních deliktů v ZOHS zůstala zachována kritéria pro určení druhu a výměry správního trestu⁶ a řada institutů dle přestupkového zákona se rovněž na úpravu soutěžních deliktů nebude aplikovat.⁷ Vlastní skutkové podstaty porušení § 11 odst. 1 ZOHS se novela nedotkla, totéž platí o výši sankce.
66. Změnou však prošlo také ustanovení o zániku odpovědnosti za správní delikt, resp. přestupek, když v novém ustanovení § 23 ZOHS stanovila obecnou promlčecí dobu,

⁶ Srov. § 22b odst. 8 ZOHS ve znění zákona č. 183/2017 Sb., kde se výslovně vylučuje ustanovení § 37 přestupkového zákona.

⁷ Např. ustanovení přestupkového zákona o okolnostech vylučujících protiprávnost, podmíněném upuštění od uložení správního trestu, upuštění od uložení správního trestu a poškozeném, atd. Srov. blíže § 22b odst. 8 ZOHS ve znění zákona č. 183/2017 Sb.

kteřá činí nově 10 let (viz § 23 odst. 1), resp. maximálně 14 let byla-li promlčecí doba přerušena (viz § 23 odst. 6).⁸ Samotná délka nových promlčecích lhůt je pro účastníka řízení méně příznivá.⁹ Na účastníka řízení by se tak aplikovala 14 letá promlčecí doba, která v žádném případě do vydání tohoto rozhodnutí neuplynula. Aplikace nové právní úpravy by tedy nevedla k příznivějšímu posouzení jednání účastníka řízení. Posouzení jednání účastníka řízení podle této novely ZOHS není pro účastníka řízení příznivější.

67. Poslední novelou, která se dotkla ZOHS je novela provedená zákonem č. 262/2017 Sb., které se týká soukromoprávního vymáhání nároků na náhradu škody v oblasti hospodářské soutěže a dotkla se pouze ustanovení ZOHS týkajících se zpřístupňování podkladů ze správního spisu. Opět tedy bez vlivu na vyhodnocení jednání účastníka řízení či výši ukládané sankce. Po provedené komparaci je tedy zjevné, že žádná z pozdějších novel ZOHS není pro posouzení jednání účastníka řízení příznivější a bude tedy i nadále posuzováno podle ZOHS ve znění účinném do 30. 9. 2016.
68. ZOHS mimo hmotněprávních norem obsahuje i normy procesní, které představují lex specialis k obecné právní úpravě. Podle přechodných ustanovení zákona č. 293/2016 Sb. se řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí podle dosavadních právních předpisů. Tento zákon se tedy ve svých procesních ustanoveních neaplikuje. Jak již bylo uvedeno výše, zákon č. 183/2017 Sb. je primárně zákonem, který slaďuje jiné speciální předpisy týkající se správního trestání s novou právní úpravou správního trestání obsaženou v přestupkovém zákoně. Tento zákon ve svém § 112 odst. 4 obsahuje obecné přechodné ustanovení, podle něhož se *„zahájená řízení o přestupku a dosavadním jiném správním deliktu, s výjimkou řízení o disciplinárním deliktu, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních zákonů.“* Zákonodárce zde vyjadřuje vůli, aby se procesní režim probíhajících řízení neměnil a neaplikovaly na ně procesní postupy, které nový zákon přináší. Oba zákony, nový zákon o přestupcích i zákon č. 183/2017 Sb., je proto třeba vykládat ve vzájemné souvislosti. Pokud zákon 183/2017 Sb. adaptuje procesní předpisy zvláštních zákonů pro aplikaci nového přestupkového zákona, pak je aplikace těchto změn přímo propojena také s aplikací procesních pravidel vyplývajících z aplikace nového přestupkového zákona. Jinými slovy je třeba výkladově překlenout vznikající nelogičnost (je totiž nesmyslné aplikovat výjimky z obecného předpisu, který se na věc vůbec neaplikuje). Tomu odpovídá i předpoklad racionálního zákonodárce, který je základním východiskem interpretace práva a z kterého mimo jiné vyplývá, že zákonodárce netvoří nadbytečné právo a řídí se racionálními úvahami tak, aby právní systém byl vzájemně konzistentní a provázaný a odpovídal existujícím východiskům a idejím práva.¹⁰ V případě ZOHS dochází právě k takové situaci. Zákon č. 183/2017 Sb. přináší procesní pravidla, která jsou přímo navázána na účinnost nového přestupkového zákona. Svědčí o tom i důvodová zpráva

⁸ Speciální promlčecí doba je stanovena pro některé méně závažné skutkové podstaty. Tato činí 3 roky, maximálně pak 6 let, byla-li promlčecí doba porušena. Srov. § 23 odst. 2 ve spojení s § 23 odst. 6 ZOHS ve znění zákona č. 183/2017 Sb.

⁹ Dle ZOHS odpovědnost za správní delikt zanikala, jestli správní orgán o něm nezahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl (subjektivní lhůta), nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán (objektivní lhůta). Srov. § 22b odst. 3 ZOHS 2016.

¹⁰ K tomuto konceptu např. nález Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2008 sp. zn. II ÚS 648/06 či nález ze dne 19. 1. 2016, sp. zn. II ÚS 29/16.

k zákonu č. 183/2017, podle níž se „v zákonech upravujících působnost Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k projednávání přestupků se zakotvují rozsáhlé odchylky od obecné úpravy, které jsou potřebné vzhledem ke specifické povaze přestupků, které projednává Úřad pro ochranu hospodářské soutěže...“ Podle systematického výkladu je tedy třeba zachovat procesní režim před nabytím účinnosti nového zákona o přestupcích.

69. Konečně novela provedená zákonem č. 262/2017 Sb. novelizuje ustanovení ZOHS, která se v posuzované věci neaplikovala (otázka nahlížení do leniency žádostí a zpřístupňování informací ze soutěžních spisů civilním soudům pro účely posuzování žalob na náhradu škody). ZOHS byl tedy i ve vztahu k procesním ustanovením upravujícím vedení řízení aplikován ve znění účinném do 30. 9. 2016.

Novelizace správního řádu

70. Obecným procesním předpisem, podle něhož bylo vydáno napadené rozhodnutí, je správní řád ve znění do 28. 7. 2016. V mezidobí byl správní řád třikrát novelizován (zákony č. 243/2016 Sb., 298/2016 Sb. a 183/2017 Sb.). V těchto novelách nejsou přechodná ustanovení upravující jejich vliv na běžící řízení zahájená podle předchozích předpisů. Jak jsem již podrobně vysvětlil výše, zákon č. 183/2017 Sb. je velmi úzce spjat s novým zákonem o přestupcích. V případě novelizace správního řádu ovšem nelze podobnou spojitost najít. Úprava správního řádu provedená touto novelou se omezuje na otázku přístupu k utajovaným informacím, které mohou být součástí správního spisu, zavádí se nový hybridní způsob doručování a drobně se pozměňují některé další postupy, které nemají přímý vztah ke správnímu trestání. Důvodová zpráva v této souvislosti hovoří o tom, že se touto novelou „stát v citlivých oblastech, do kterých spadá například problematika soukromých bezpečnostních služeb, zahraniční obchod s vojenským materiálem či udělování státního občanství, práva azylu apod., snaží eliminovat bezpečnostní rizika tím, že si orgány veřejné moci ve správních řízeních vyžádají stanovisko/vyjádření Policie České republiky a/nebo předání informací zpravodajských služeb, tedy orgánů disponujících klíčovými informacemi v oblasti vnitřní bezpečnosti.“ Z toho je zjevné, že novelizace správního řádu není tak úzce systematicky vázána na nový zákon o přestupcích. Novela reaguje na problémy, které nejsou nijak závislé na tom, zda se nový přestupkový zákon aplikuje či nikoli. Proto zde nelze postupovat podobně jako v případě novelizace ZOHS a sledovat systémovou provázanost s přechodnými ustanoveními nového zákona o přestupcích. Správní řád je proto aplikován v platném a účinném znění.

Nový zákon o přestupcích

71. Konečně dne 1. 7. 2017 nabyl účinnost nový přestupkový zákon. Jeho přechodná ustanovení v § 112 odst. 4 požadují, aby byla běžící řízení dokončena podle předchozích právních předpisů. Do procesního režimu posuzované věci tedy tento zákon nijak nezasahuje. Jeho hmotněprávní ustanovení se v souladu s § 112 odst. 1 aplikují na jednání, k nimž došlo před nabytím jeho účinnosti, pouze v případě, že je to pro pachatele příznivější. V tomto ohledu se tedy s jeho účinností mění pouze terminologie, nikoli obsah pojmu správní delikt či podmínky odpovědnosti za něj. Důvodová zpráva v této souvislosti uvádí, že „slovo "hledí se" je nutno vykládat tak, že se finguje právní skutečnost, která nenastala, tedy výslovné terminologické i věcné nahrazení pojmu správní delikt pojmem přestupek v jednotlivých zákonech. Předpokládá se, že tzv. změnový zákon by měl být přijat

a nabýt účinnosti současně s tímto zákonem. Předmětem změnového zákona by měla být též zmíněná terminologická změna. Nelze však vyloučit, že při jeho přípravě dojde k opomenutí některých správních deliktů. Zejména pro tyto případy legislativního opomenutí se stanoví fikce, na základě které dojde k terminologickému i věcnému nahrazení pojmu správní delikt, a to s výjimkou disciplinárních deliktů...“ Bez ohledu na to, zda změnový zákon č. 183/2017 Sb. pokryl všechny předpisy obsahující ustanovení o správních deliktech, ve všech řízeních, na něž se aplikuje nový zákon o přestupcích, budou pracovat s jednotným pojmem přestupek. Jelikož však tento předpis v posuzovaném případě aplikován není, je třeba vycházet ze znění právních předpisů předchozích a zachovat také jejich terminologii.

72. Jak již bylo uvedeno, procesní pravidla nového zákona o přestupcích se na běžící řízení neuplatní. Vzhledem k tomu, že *„z povahy procesního práva plyne, že změny, které přináší procesní právo nové, mohou působit výlučně ode dne nabytí účinností nového zákona, a to i pro řízení, jež byla zahájena před jeho účinností. Účinky procesních úkonů účastníků i soudu, které s nimi spojovala či nespojovala dřívější procesní úprava, však zůstávají zachovány,*“¹¹ je zjevné, že nelze zpětně zpochybňovat procesní úkony provedené Úřadem.
73. Zachován zůstává i dosavadní přístup k aplikaci hmotněprávních předpisů, pro jejich aplikaci je rozhodný okamžik ukončení jednání. To v posuzovaném případě nastalo před účinností nového zákona o přestupcích. Tento zákon by se na jednání účastníka řízení aplikoval pouze v případě, že by to pro něj bylo příznivější. Vliv na příznivost však může mít pouze obecná část zákona o přestupcích, neboť jednotlivé skutkové podstaty jsou upraveny pouze v ZOHS. Obecná část by se také neuplatnila celá, neboť ZOHS obsahuje speciální úpravu některých hmotněprávních institutů a též aplikaci řady ustanovení nového zákona o přestupcích vylučuje. Obecná část zákona o přestupcích nejprve definuje pojmy, které byly před účinností tohoto zákona také používány. Na posuzovaný případ se uplatní pouze definice trvajících přestupků, která se však materiálně od toho, jakým způsobem byl chápán trvajícím správní delikt, neliší. Dále nový zákon o přestupcích upravuje podmínky odpovědnosti právnické osoby. Tyto podmínky účastník řízení naplňuje a aplikace nového přestupkového zákona by tak nevedla ke zproštění odpovědnosti. Běh promlčecích lhůt je speciálně upraven v ZOHS a nedošlo k promlčení (viz výše). Totéž platí ve vztahu k obecným ustanovením o ukládání trestů. V tomto kontextu nepřináší nový zákon o přestupcích žádné změny, které by umožnily hodnotit jednání účastníka řízení příznivěji. Nejsou proto splněny podmínky pro aplikaci hmotněprávních ustanovení nového zákona o přestupcích a jednání účastníka řízení je proto posuzováno podle hmotněprávních předpisů platných a účinných v době ukončení jeho jednání (zde odstraněním závadného stavu změnou právní úpravy), tj. [...obchodní tajemství...].

A) Postavení společnosti CHAPS jako soutěžitele

74. Správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí shledal, že se účastník řízení dopustil v jednočinném souběhu dvou správních deliktů spočívajících v porušení čl. 102 SFEU a § 11 odst. 1 ZOHS. Toto protiprávní jednání spočívalo v odmítání přístupu jiným soutěžitelům k aktualizovaným datům o jízdních řádech postupovaných povinnými subjekty do CISJŘ. Pro účely další argumentace nejprve v krátkosti shrnu právní úpravu poskytování

¹¹ Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 15. prosince 2004, sp. zn. 21 Cdo 1556/2004.

informací o jízdních řádech a rovněž činnosti společnosti CHAPS v této oblasti platnou v rozhodném období [...obchodní tajemství...]. V podrobnostech pak odkazují na relevantní pasáže napadeného rozhodnutí (zejména na body 14 – 52 a 111 – 112), kde správní orgán prvního stupně tuto problematiku podrobně analyzuje.

Vymezení CISJŘ

75. Dopravci provozující v České republice linkovou osobní dopravu měli povinnost vytvářet jízdní řád a zasílat jej ke schválení dopravnímu úřadu, popřípadě přímo Ministerstvu dopravy. Schválený jízdní řád byl dále předáván Ministerstvu dopravy, kterému bylo uloženo vést Celostátní informační systém o jízdních řádech – CISJŘ. Vedením CISJŘ mohlo Ministerstvo dopravy pověřit i jiný subjekt¹². Obdobnou povinnost předávat schválený jízdní řád do CISJŘ měli i provozovatelé dráhy, resp. drážní správní úřady¹³. Do CISJŘ tak byla povinně předávána data o jízdních řádech národních i mezinárodních dopravců.
76. CISJŘ byl na zákonné úrovni konstruován jako veřejný rejstřík vedený Ministerstvem dopravy a byl zákonem definován jako informační systém obsahující informace o dopravním spojení, který pro potřeby veřejnosti vedlo Ministerstvo dopravy nebo jím pověřený subjekt.¹⁴ Podrobnosti a využití CISJŘ byly dále regulovány na úrovni podzákonných právních předpisů. Jednalo se o vyhlášky Ministerstva dopravy, přičemž dvojkolejnost drážní a silniční dopravy byla zachována pouze částečně, neboť pravidla vedení a využití CISJŘ byla koncentrována ve vyhláškách o dopravě silniční. V rozhodném období došlo k několika novelizacím.
77. CISJŘ byl blíže upraven nejprve vyhláškou Ministerstva dopravy č. 388/2000 Sb., o jízdních řádech veřejné linkové osobní dopravy (účinnost do 31. 8. 2014, dále též „**vyhláška o jízdních řádech**“). Tato vyhláška vymezovala CISJŘ jako jedno z míst určených pro styk s cestujícími. Jeho obsahem byly (i) schválené jízdní řády linek veřejné vnitrostátní linkové dopravy s výjimkou jízdních řádů linek městské autobusové dopravy provozovaných na území města a (ii) schválené jízdní řády linek veřejné mezinárodní linkové dopravy, které měly na území České republiky zastávku pro nástup nebo výstup cestujících. Právní úprava tedy konstruovala CISJŘ nejen jako nástroj usnadňující regulaci veřejné dopravy, ale rovněž jako informační systém pro cestující, kteří měli jeho prostřednictvím získávat informace o dopravním spojení. Kromě samotného CISJŘ zmiňovaná vyhláška regulovala také okruh informací, které měl jízdní řád obsahovat, jiné způsoby jeho uveřejňování (na označnicích zastávek, v autobusech) či druhy grafického zpracování. Obdobné náležitosti jízdních řádů v drážní dopravě pak upravovala vyhláška č. 173/1995 Sb., kterou se vydává dopravní řád drah (dále též „**drážní vyhláška**“).
78. Od 1. 9. 2014 byla podrobnější regulace CISJŘ upravena vyhláškou č. 122/2014 Sb., o jízdních řádech veřejné linkové dopravy (dále též „**nová vyhláška**“). Tato vyhláška přesněji vymezovala obsah CISJŘ (zahrnuje nejen data o jednotlivých spojích, ale rovněž přesně dané plné a zkrácené názvy zastávek) a plně zachovávala předchozí smysl a účel CISJŘ – tj. nástroj regulace veřejné dopravy a informační systém pro cestující. S účinností

¹² Srov. § 17 odst. 2 zákona o silniční dopravě.

¹³ Srov. §§ 40 a 41 zákona o drahách.

¹⁴ Viz ustanovení § 2 odst. 19 zákona o silniční dopravě. Definice CISJŘ nebyla po celé posuzované období měněna.

od 1. 9. 2015¹⁵ pak CISJŘ získal další využití, neboť všechna data v něm obsažená byla ve stejné struktuře a kvalitě zpřístupňována k automatizovanému zpracování.¹⁶ CISJŘ tak dostal novou funkci, neboť neměl sloužit pouze orgánům veřejné správy a cestujícím, ale rovněž dalším subjektům, které chtěly informace z CISJŘ automaticky zpracovávat a využívat i pro jiné účely než je využívají cestující, resp. pro komerční účely. Toto nové využití CISJŘ pak bylo Úřadem vnímáno jako okamžik, v němž se z určitých dříve legislativně neregulovaných aktivit stal výkon veřejné správy.

79. Fakticky byly činnosti Ministerstva dopravy spojené s vedením CISJŘ prováděny společností CHAPS, protože na ni byla tato činnost přenesena veřejnoprávní smlouvou.¹⁷ Společnost CHAPS tedy poskytovala platformu pro plnění povinnosti předávat informace do CISJŘ i pro následné schvalování jízdních řádů dopravním úřadem, zaslání informací do CISJŘ a zajišťovala přístup veřejnosti k informacím o dopravním spojení. Popsaná zákonná úprava formu zpřístupňování informací cestující veřejnosti blíže nespécifikovala. Veřejnoprávní smlouva však ukládala společnosti CHAPS povinnost zpřístupňovat informace prostřednictvím telefonu, sms, w@p, vyhledávacího programu na internetu atd.
80. Ke komunikaci mezi dopravci, dopravními úřady a CISJŘ sloužila aplikace CISnet (aplikace vytvořená a provozovaná společností CHAPS). Pomocí této aplikace byl nahráván nový jízdní řád, aplikace jej kontrolovala, výstup kontroly byl dostupný dopravnímu Úřadu, který prostřednictvím této aplikace jízdní řád schválil, a aplikace jej zařadila do databáze společnosti CHAPS, [...obchodní tajemství...]¹⁸.
81. Obsah a podoba jízdních řádů byla dále v rozhodné době konkretizována metodickými pokyny Ministerstva dopravy. Od 1. 7. 2010 se jednalo o metodický pokyn č. 4 k organizaci CISJŘ. Byly zde vymezeny formáty, v nichž mají být data dopravci do CISJŘ poskytována – jednotný datový formát 1.9 a 1.10. Do CISJŘ tedy byla poskytována data určená primárně ke strojovému zpracování, nikoli data, v nichž je schopná fyzická osoba snadno vyhledávat (tj. například v jízdním řádu vyvěšovaném podle zákona o silničním provozu¹⁹ na označnicku zastávky). [...obchodní tajemství...]. Přesto je z popsaného systému patrné, že CISJŘ měl sloužit jako databáze, z níž bude možno získat fyzicky čitelný výstup – tj. cestující bude moci nad touto datovou základnou vyhledávat konkrétní spojení, [...obchodní tajemství...].

Činnosti společnosti CHAPS

82. Posouzení činnosti společnosti CHAPS budu směřovat primárně do období, kdy měl podle napadeného rozhodnutí trvat delikt společnosti CHAPS. Pokud budu hovořit o jiném období, bude to výslovně uvedeno. Jak vyplynulo z výše shrnutých zjištění správního orgánu prvního stupně, vedení CISJŘ v souladu se zákonnou úpravou bylo výkonem veřejné správy, který ministerstvo přeneslo veřejnoprávní smlouvou na společnost CHAPS. Na základě této smlouvy měla společnost CHAPS vést CISJŘ pro potřeby veřejnosti a zabezpečit

¹⁵ Viz § 9 odst. 8 ve spojení s § 12 vyhlášky č. 122/2014 Sb.

¹⁶ Současně s přijetím nové vyhlášky o jízdních řádech byla za účelem sjednocení právní úpravy CISJŘ novelizována také drážní vyhláška (vyhláškou č. 7/2015 Sb.).

¹⁷ Smlouva o vedení celostátního informačního systému o jízdních řádech uzavřená 27. 7. 2001 mezi Ministerstvem dopravy a společností CHAPS zal. na č. l. 17 – 23 a 1373 [...obchodní tajemství...] spisu.

¹⁸ Termínem „webová stránka IDOS“ označuji vyhledávač dopravního spojení mezi výchozím a cílovým bodem [...obchodní tajemství...] na stránkách www.idos.cz a také www.jizdnirady.cz.

¹⁹ Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů.

jej tak, aby cestující mohli získávat informace o nevhodnějším dopravním spojení. Společnost CHAPS měla tedy za úkol poskytovat veřejnosti službu vyhledávání spojení veřejné dopravy mezi dvěma místy, které bylo v daný okamžik nevhodnější. Za tímto účelem na místo Ministerstva obhospodařovala datovou základnu – přebírala data od dopravců, zajišťovala kontrolu jízdních řádů dopravními úřady a umožňovala přístup k aktuálním informacím Ministerstvu dopravy, dopravními úřadům i cestující veřejnosti (internet, telefonní linka, SMS apod.). [...obchodní tajemství...]²⁰[...obchodní tajemství...].

83. [...obchodní tajemství...].

84. [...obchodní tajemství...]. Společnost CHAPS [...obchodní tajemství...] zajišťovala výkon veřejné správy, [...obchodní tajemství...]²¹. [...obchodní tajemství...].

85. [...obchodní tajemství...] pak přinesl společnosti CHAPS další povinnost, a to uveřejňovat „datovou bázi jízdních řádů“ ve formátu xls a pdf²². [...obchodní tajemství...]²³, [...obchodní tajemství...]²⁴, [...obchodní tajemství...]²⁵. [...obchodní tajemství...].

86. [...obchodní tajemství...].

87. [...obchodní tajemství...]²⁶ [...obchodní tajemství...]²⁷

Soutěžitel vs. výkon veřejné správy – teoretická východiska

88. Primárním subjektem soutěžního práva je soutěžitel, resp. podnik. Pouze subjekt, který je soutěžitelem se může dopustit porušení soutěžního práva²⁸, a to jak práva národního, tak práva unijního. Obsah tohoto pojmu z velké části vychází z judikatury SDEU. První definice tohoto pojmu se objevují již v počátcích Evropských společenství, kdy se tímto pojmem rozumí právnická nebo fyzická osoba bez ohledu na svoji formu, která se aktivně a nezávisle účastní podnikání.²⁹ Dále byl SDEU tento pojem upřesněn v tom smyslu, že se může jednat o jakoukoli entitu, která vykonává ekonomickou aktivitu, přičemž rozhodné není to, že by tato aktivita musela být zaměřena na generování zisku.³⁰ Nejzákladnější vymezení je tedy možno shrnout takto: soutěžitelem se rozumí jakákoli jednotka bez ohledu na právní formu či způsob financování, která vykonává hospodářskou činnost.³¹

89. Jelikož soutěžitelem může být jakákoli entita, může jím být i orgán veřejné správy. Tato teze se opět objevuje již v rané judikatuře, kdy je reflektován fakt, že stát či státní orgán může jednat dvěma způsoby – vykonávat veřejnou moc a účastnit se hospodářských aktivit na trhu.³² Výkon základních funkcí státu tak stojí jednoznačně mimo regulaci soutěžního

²⁰ Ve znění dodatku č. 2 ze dne 29. 9. 2010.

²¹ [...obchodní tajemství...].

²² [...obchodní tajemství...].

²³ [...obchodní tajemství...].

²⁴ [...obchodní tajemství...].

²⁵ [...obchodní tajemství...].

²⁶ [...obchodní tajemství...].

²⁷ [...obchodní tajemství...].

²⁸ Vyjma samozřejmě § 19s ZOHS, který se dotýká orgánů veřejné správy.

²⁹ Srov. stanovisko generálního advokáta Romeza ve věci C32/65 Itálie proti Komisi.

³⁰ Rozsudek SDEU ve věci C-209-215/78, Van Landewyck (Heintz) Sarl proti Komisi.

³¹ Rozsudek SDEU ve věci C-41/90, Klaus Höfner a Fritz Elser proti Macrotron GmbH.

³² Srov. rozsudek ve věci C-118/85, Komise proti Itálii.

práva³³, zatímco při výkonu hospodářské činnosti je i orgán veřejné správy soutěžitelem. Z odborné literatury,³⁴ jakož i judikatury³⁵ přitom plyne, že některé činnosti určitého subjektu mohou spadat pod výkon veřejné moci, zatímco jiné činnosti tohoto subjektu mohou představovat hospodářskou činnost; ve vztahu k této druhé oblasti potom bude daný subjekt považován za soutěžitele ve smyslu § 2 odst. 1 ZOHS, resp. podnik ve smyslu čl. 101 a 102 SFEU. Vymezení toho, kdy je orgán veřejné správy soutěžitelem, pak může probíhat za pomoci dvou způsobů, tj. je možné hledat v judikatuře pozitivní vymezení případů, kdy orgán veřejné správy soutěžitelem je – tj. vykonává ekonomickou činnost, nebo je možné postupovat vylučovací metodou, resp. vyloučit všechny činnosti, které judikatura považuje za výkon veřejné správy.

90. Pro pozitivní vymezení se používají dvě kritéria: srovnávací kritérium a test účasti na trhu. Srovnávací kritérium spočívá v posouzení toho, zda činnost zkoumaného subjektu může být vykonávána pouze veřejnou entitou a odlišuje se od činnosti soukromých společností, respektive tyto společnosti by danou činnost nemohly vykonávat³⁶. Test účasti na trhu je pak posouzením toho, zda činnost spočívá v nabídce zboží nebo služeb na trhu³⁷. Nejde již tedy o teoretickou úvahu o tom, zda je možné vykonávat určitou činnost soukromými subjekty, ale o to, zda již tato činnost fakticky hospodářský charakter má či nikoli. Hospodářský charakter je dán zejména tím, že dochází k nabídce zboží nebo služeb na trhu, přičemž není podmínkou, aby na tomto trhu bylo funkční soutěžní prostředí, postačí jeho potencialita³⁸. S ohledem na funkční pojetí pojmu soutěžitel, jehož hlavním znakem je právě výkon hospodářské činnosti, tedy není nejdůležitější „*pouhá skutečnost, že činnost může být teoreticky vykonávána soukromými entitami, ale skutečnost, že činnost je vykonávána v tržních podmínkách. Ty se na rozdíl od zásady solidarity vyznačují chováním směřujícím k výnosnosti. To umožňuje určit, zda existuje trh, či nikoliv, i když platná zákonná ustanovení brání rozvoji skutečné hospodářské soutěže na tomto trhu. Naopak, jakmile stát umožňuje částečný rozvoj hospodářské soutěže, dotčená činnost nutně vyvolává účast na trhu.*“³⁹
91. Ziskovost provozované činnosti je ovšem pouze jedním ze zkoumaných aspektů určité činnosti, nikoli nutnou podmínkou, neboť i neziskové subjekty mohou vykonávat

³³ Srov. rozsudek ve věci C-343/95, Diego Cali & Figli Srl proti Servizi ecologici porto di Genova SpA (SEPG).

³⁴ WHISH, Richard a David BAILEY. *Competition law*. 7th ed. Oxford: Oxford University Press, 2012. ISBN 978-0-19-958655-4, s. 84-85.

³⁵ Srov. rozsudek ve věci C-49/07, *MOTOE*, ze dne 1. 7. 2008, odst. 25.

³⁶ Blíže např. stanovisko generálního advokáta Tesauro ve spojených věcech C-159/91 a C-160/91, Christian Poucet proti Assurances générales de France a Caisse mutuelle régionale du Languedoc-Roussillon a Daniel Pistre proti Caisse Autonome Nationale de Compensation de l' Assurance Vieillesse des Artisans (Cancava), nebo rozsudek SDEU ze dne 25. října 2001 ve věci C-475/99, Firma Ambulanz Glöckner proti Landkreis Südwestpfalz (bod 20).

³⁷ Rozsudky ze dne 12. září 2000, Pavlov a další (C-180/98 až C-184/98, bod 75); výše uvedený Ambulanz Glöckner, bod 19. Viz rovněž rozsudek ze dne 19. února 2002, Wouters a další (C-309/99, bod 47).

³⁸ Srov. rozsudek ESD ze dne 12. září 2000, ve spojených věcech C-180/98 až C-184/98, Pavel Pavlov a další proti Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten.

³⁹ Stanovisko generálního advokáta M. Poiarese Madura ze dne 10. 11. 2005 ve věci C-205/03 P, Federaci3n Espa3ola de Empresas de Tecnolog3a Sanitaria (FENIN) proti Komisi Evropsk3ch spole3enstv3.

hospodářskou činnost, na níž dopadají normy soutěžního práva.⁴⁰ Klíčovou je tedy účast v hospodářské soutěži, případně situace, kdy je sice soutěž inhibována v důsledku deliktního jednání monopolisty, avšak za jiných okolností by na daném trhu hospodářská soutěž probíhala. O výkon hospodářské činnosti se tak bude jednat typicky v případech, kdy existují alespoň zbytky či náznaky soutěžního prostředí na trhu, případně dochází k soutěži o trh, nikoli na trhu (jako v případě soutěže o udělení koncesí, výhradních práv apod., kde se fakticky soutěží o trh). Řada aktivit vykonávaných orgány veřejné správy či jinými subjekty s orgány veřejné správy více či méně propojenými tak byla judikaturou označena za výkon hospodářské činnosti. Jako příklad lze uvést zprostředkování zaměstnání úřady práce⁴¹, zákonem regulované penzijní pojištění⁴², poskytování služeb při jednání s celními úřady⁴³, zdravotnické služby⁴⁴ apod. Je proto třeba také posoudit povahu, předmět a pravidla, kterým zkoumaná činnost podléhá.

92. Nyní se dostávám k onomu negativnímu vymezení, tedy k aktivitám, jež jsou podle judikatury SDEU výkonem veřejné správy a nepředstavují tak hospodářskou činnost. Jedná se například o oblasti zajišťování bezpečnosti letecké dopravy⁴⁵, kontrola a měření povolené úrovně znečištění⁴⁶, výkon čistě regulačních činností⁴⁷ nebo oblast zdravotnictví, pokud v ní převládá zásada solidarity⁴⁸.
93. Mám-li shrnout závěry výše citované judikatury, pak konstatuji, že subjekt v postavení orgánu veřejné správy může být soutěžitelem, a to i ve vztahu k části své činnosti. Jinými slovy se tedy na určitou činnost tohoto subjektu normy soutěžního práva neuplatní, zatímco na jinou ano. Pro identifikaci takové činnosti je nutné zkoumat její hospodářský charakter. K tomu existuje řada pomůcek, či testů. Sem patří například srovnávací kritérium – tedy porovnání toho zda určitou činnost mohou vykonávat i soukromé subjekty a není tedy ze své povahy zcela spojena s veřejnou správou. Dále je zkoumáno, zda existuje trh, na němž je posuzovaná činnost provozována. Zda existuje nabídka, poptávka případně i nějaká konkurence ze strany jiných soutěžitelů, byť by se jednalo o soutěž reziduální či potenciální. Roli může hrát i to, že je zkoumanou činností generován zisk. Nemělo by se nicméně jednat o činnosti vycházející z principu solidarity (tento je typický pro veřejnou správu, kdy všichni občané dostávají potřebnou službu, jejíž hodnota není odvislá od výše

⁴⁰ Rozsudek SDEU ze dne 16. listopadu 1995, ve věci C-244/94, Fédération française des sociétés d'assurance, Société Paternelle-Vie, Union des assurances de Paris-Vie a Caisse d'assurance et de prévoyance mutuelle des agriculteurs proti Ministère de l'Agriculture et de la Pêche, bod 21.

⁴¹ Rozsudek SDEU ze dne 23. dubna 1991, ve věci C-41/90, Klaus Höfner a Fritz Elser proti Macrotron GmbH.

⁴² Rozsudek SDEU ze dne 16. listopadu 1995, ve věci C-244/94, viz výše.

⁴³ Rozsudek SDEU ze dne 18. června 1998, ve věci C-35/96, Komise Evropských společenství proti Italské republice.

⁴⁴ Rozsudek SDEU ze dne 12. září 2000, ve spojených věcech C-180/98 až C-184/98, Pavel Pavlov a další proti Stichting Pensioenfondsen Medische Specialisten.

⁴⁵ Rozsudek SDEU ze dne 19. ledna 1994, ve věci C-364/92, SAT Fluggesellschaft mbH proti Eurocontrol.

⁴⁶ Rozsudek SDEU ze dne 18. března 1997, ve věci C-343/95, Diego Cali & Figli Srl proti Servizi ecologici porto di Genova SpA (SEPG), body 22 – 23.

⁴⁷ Rozsudek Tribunálu ze dne 30. září 2004, ve věci T-313/02, David Meca-Medina a Igor Majcen proti Komisi Evropských společenství, bod 41 in fine.

⁴⁸ Rozsudek ESD ve spojených věcech C-159/91 a C-160/91, Christian Poucet proti Assurances générales de France a Caisse mutuelle régionale du Languedoc-Roussillon a Daniel Pistre proti Caisse Autonome Nationale de Compensation de l' Assurance Vieillesse des Artisans (Cancava), bod 18.

jejich příspěvků). Konečně by se nemělo jednat o činnosti, u nichž již bylo judikováno, že hospodářský charakter nemají.

Posouzení činností společnosti CHAPS

94. [...obchodní tajemství...]. Společnost CHAPS [...obchodní tajemství...] zpracovávala data od dopravců, zajišťovala schvalování dopravními úřady a umožňovala veřejnosti bezplatný přístup k informacím o dopravním spojení na portále portal.idos.cz (dále označováno též jako „**vedení CISJŘ**“). Tato činnost byla regulována zákonem a byla na ni přenesena ze strany Ministerstva dopravy. Vedení CISJŘ společnost CHAPS vykonávala bezplatně. [...obchodní tajemství...].
95. Společnost CHAPS je svým charakterem, způsobem vzniku, financováním i řízením soukromým subjektem, na který orgán veřejné správy přenesl výkon části svých povinností. Žádná z činností CHAPS tedy nepředstavuje takovou činnost, která by musela být vykonávána orgánem veřejné správy a kterou by nemohly vykonávat soukromé subjekty. [...obchodní tajemství...] (vedení CISJŘ) nebylo možné vykonávat bez přenesení pravomocí Ministerstva dopravy. [...obchodní tajemství...] vedení CISJŘ byla zákonnou úpravou svěřena Ministerstvu dopravy, nicméně to bylo oprávněno tuto činnost svěřit i subjektu soukromého práva. Úsek této svěřené činnosti pak nevyžadoval přímé uplatňování veřejné moci vůči dopravcům, neboť pravomoci ke kontrole a sankcionování porušení jejich povinností zůstaly samotnému Ministerstvu a nebyly přeneseny na společnost CHAPS. Ani ve vztahu k vedení CISJŘ činnosti společnosti CHAPS nevyžadovaly, aby je vykonával přímo orgán veřejné správy.
96. [...obchodní tajemství...].⁴⁹ [...obchodní tajemství...].
97. [...obchodní tajemství...]⁵⁰. [...obchodní tajemství...].
98. U první části činnosti – vedení CISJŘ – je prostor pro vytvoření tržního prostředí limitován zákonnou úpravou. Informace o jízdním řádu každého jednotlivého dopravce by mohly být také separátním produktem, s nímž je možné obchodovat na trhu. Společnost CHAPS však data od dopravců získávala na základě jejich zákonné povinnosti předávat informace do CISJŘ. Nebyla zde tedy v postavení poptávajícího subjektu, ale v postavení ve své podstatě nadřazeném, neboť byla subjektem, kterému data musela být na základě zákonné povinnosti předávána. Nebyla-li tato povinnost plněna, hrozil dopravci postih ze strany Ministerstva dopravy. Společnost CHAPS pak měla na základě veřejnoprávní smlouvy zajišťovat sběr dat, jejich schvalování dopravními úřady a přístup veřejnosti k informacím o dopravním spojení. Sběr dat a jejich schvalování byl opět činností, která se dělá na základě zákonného pověření Ministerstva dopravy, které bylo na CHAPS přeneseno. V tomto segmentu činnosti společnosti CHAPS tedy nedocházelo k nabízení či poptávání služeb v tržním prostředí. Mohla by zde maximálně vznikat soutěž o trh – tedy soutěž na úrovni výběru společnosti, která bude činnosti spojené s vedením CISJŘ na místo Ministerstva vykonávat.

⁴⁹ Pro úplnost podotýkám, že v této části odůvodnění se nevěnuji podrobnému přezkoumání Úřadem vymezených relevantních trhů, [...obchodní tajemství...].

⁵⁰ [...obchodní tajemství...].

99. Dále navazuje zpřístupňování informací o jízdních řádech veřejnosti. V rozhodném období se to dělo [...obchodní tajemství...] způsoby. Způsob [...obchodní tajemství...], vykazuje převažující rysy výkonu veřejné správy. Jde o výpisy jízdních řádů čistě z veřejného rejstříku, bez dalšího zpracování do vlastních produktů, či jejich prodeje jiným subjektům. To vše jsou znaky typické pro službu veřejnosti, ve veřejném zájmu, bezúplatně, resp. financované na principu solidarity. [...obchodní tajemství...]. U vyhledávačů jako je vyhledávač v obchodním rejstříku na portálu justice.cz, či vyhledávač v katastru nemovitostí, data získaná v rámci výkonu veřejné správy nejsou [...obchodní tajemství...]. Veřejné rejstříky jsou provozovány ve veřejném zájmu bez ohledu na to, jak často jsou spotřebiteli využívány. Provozování vyhledávače v jízdních řádech se tedy [...obchodní tajemství...]⁵¹ [...obchodní tajemství...].
100. Z výše popsané judikatury také vyplývá, že jedním z relevantních kritérií je i způsob financování zkoumané činnosti. Výkon veřejné správy je totiž obvykle napojen na veřejné rozpočty a vyznačuje se tím, že všichni do tohoto rozpočtu odvádí určité částky bez ohledu na to kolik služeb (zboží) skutečně vyčerpají (resp. kolik prostředků na ně bude z rozpočtu vynaloženo). [...obchodní tajemství...].
101. Pro srovnání, princip solidarity v modelové formě by se mohl projevat například takto. Ministerstvo dopravy z veřejných prostředků vytvoří (popř. si nechá vytvořit) databázi a vyhledávač spojení, který bude provozovat na svých webových stránkách. Provoz vyhledávače nebude závislý [...obchodní tajemství...]. Jeho financování bude založeno na principu solidarity, kdy finance z veřejných rozpočtů slouží provozu služby veřejnosti a na její provoz přispívají i ti, kteří tuto službu nutně nevyužívají, nebo ji využívají pouze okrajově, zatímco jiní naopak. Dostávám se tedy k závěru, že zkoumaná činnost společnosti CHAPS [...obchodní tajemství...].
102. Z provedeného posouzení činnosti společnosti CHAPS ve světle judikatury SDEU vyplynulo následující. Činnost společnosti CHAPS se [...obchodní tajemství...] činnosti CHAPS spočíval ve vedení CISJŘ a vykazoval převažující rysy výkonu veřejné správy. Velká část této činnosti byla vázána na pověření ze strany orgánu veřejné správy, i když ji mohl vykonávat i jiný subjekt. Samotné vedení CISJŘ [...obchodní tajemství...].⁵² [...obchodní tajemství...].
103. [...obchodní tajemství...] ve vztahu k vedení CISJŘ nebyl hospodářský charakter převažující a proto byl Úřadem správně vyhodnocen jako činnost spadající do výkonu veřejné správy. Nic na tom nemění [...obchodní tajemství...].

Námítky rozkladu

104. Společnost CHAPS v první řadě argumentuje rozsudky českých správních soudů (i soudu Ústavního), z nichž vyplynulo, že společnost CHAPS má ve vztahu k vedení CISJŘ postavení povinného subjektu podle ZSPI a je povinna [...obchodní tajemství...] poskytnout všechna data z CISJŘ. Mám za to, že závěry správního orgánu prvního stupně nejsou s těmito judikáty v rozporu. Jedná se o situaci, kdy je společnost CHAPS v postavení veřejné

⁵¹ [...obchodní tajemství...].

⁵² [...obchodní tajemství...].

instituce, tj. soukromoprávního subjektu, na něhož byl přenesen výkon veřejné správy. Zde se nacházíme v režimu [...obchodní tajemství...] – vedení CISJŘ. Společnost CHAPS je [...obchodní tajemství...] ke sběru dat od povinných subjektů na místo Ministerstva dopravy. Tato data získala z titulu přenesení výkonu veřejné správy a je zde ve stejném postavení jako Ministerstvo dopravy, které by jinak tuto činnost muselo vykonávat samo. [...obchodní tajemství...].

105. Jak jsem již uvedl, hlavním smyslem vytvoření a vedení CISJŘ bylo usnadnění výkonu veřejné správy a zejména poskytování informací o dopravním spojení veřejnosti. Šlo tedy primárně o možnost zjištění aktuálních dopravních spojení. K tomu, aby mohlo být toto spojení vyhledáno, byl vytvářen soubor dat o jízdních řádech, tedy CISJŘ který byl neustále průběžně aktualizován. Jelikož strojově zpracovatelná data byla za účelem poskytování těchto informací cestující veřejnosti povinně předávána do CISJŘ, jsou tato data informací ve smyslu ZSPI, která byla vytvořena pro účely výkonu veřejné správy (vedení CISJŘ) a jako takové tedy podléhají povinnosti poskytování v režimu ZSPI.
106. V režimu ZSPI však lze získat přístup pouze k existující informaci, nikoli k informacím, které doposud vytvořeny nebyly. [...obchodní tajemství...]. Nemluvě o tom, že ZSPI počítá s 15 dny na vyřízení žádosti o informace. Kromě toho pokud žádosti nebude z jakéhokoli důvodu vyhověno, prodleva mezi podáním žádosti a získáním informace se nadále prohlubuje a zvyšuje se pravděpodobnost, že získaná data budou „zastaralá.“ Klíčovým pro strojové zpracování je také formát dat, který musí být strojově zpracovatelný s popsanou a garantovanou strukturou, aby jej byl žadatel schopen bez problému automatizovaně zpracovávat. [...obchodní tajemství...]. V rozsahu činností spočívajících ve vedení CISJŘ tedy Úřad i správní soudy považují společnost CHAPS za orgán veřejné správy v širším slova smyslu.
107. [...obchodní tajemství...].
108. [...obchodní tajemství...].
109. Mám tedy za to, že odkazovaná judikatura týkající se svobodného přístupu k informacím a postavení společnosti CHAPS jako povinného subjektu podle ZSPI [...obchodní tajemství...]. Úřadem provedené [...obchodní tajemství...] pak podle mého názoru plně odpovídá citované judikatuře.
110. Společnost CHAPS se v rozkladové argumentaci soustřeďuje také na rozhodnutí SDEU ve věci Compass Datenbank (C-138/11). Toto rozhodnutí ve spojení se stanoviskem generálního advokáta Niila Jaaskinena hodnotím jako velice přínosné pro pochopení toho, jakým způsobem má být hledána hranice mezi výkonem hospodářské činnosti a výkonem veřejné moci. Tuto hranici totiž nelze nalézt bez vlastního rozboru faktických činností. SDEU i generální advokát své závěry staví na podrobné analýze právní regulace i faktického výkonu zkoumané činnosti. Dovolím si proto krátce shrnout, v čem činnost Rakouské republiky v případě Compass Datenbank spočívala, a posléze hledat paralely s právě posuzovaným případem.
111. Rakouská republika vede obchodní rejstřík, do něhož mají podniky povinnost zapisovat určené údaje. Jedná se o veřejný rejstřík a údaje v něm zapsané mají odpovídající právní status, neboť se jich lze dovolávat vůči třetím stranám. „*Tento právní účinek lze*

vytvořit pouze prostřednictvím zvláštních právních pravidel. Výslovným účelem takových veřejných rejstříků, jako je obchodní rejstřík, je vytvoření zdroje informací, jichž se lze dovolávat v právních vztazích, a tím i právní jistoty při obchodování na trhu.“⁵³

112. Zajištění dálkového přístupu bylo svěřeno zprostředkovatelským agenturám, které za zákonem stanovený poplatek umožňují veřejnosti dálkový přístup k obchodnímu rejstříku. Poplatek je odváděn státu, přičemž agentura si může tento poplatek stanoveným způsobem navýšit tak, aby pokryla náklady na své služby. Tyto agentury mají rakouskými právními předpisy zakázáno data obchodního rejstříku jakkoli upravovat či je užívat k dalším účelům a distribuci. *„Zprostředkovatelské agentury poskytují prostřednictvím internetu spojení mezi obchodním rejstříkem a zákazníkem. Je jim zakázáno opakované použití údajů z obchodního rejstříku, pozměňování obsahu nebo prezentace předaných informací. Nesmějí ani k obsahu přidávat reklamu.“⁵⁴*
113. Společnost Compass Datenbank byla dlouhou dobu odpovědná za vydávání obchodního věstníku. Za tímto účelem jí byla státem předávána data obsažená v obchodním rejstříku bez omezování jejich dalšího využití. Společnost Compass Datenbank tato data použila k vytvoření vlastní databáze, do níž začleňovala i další informace jako telefonní a faxové kontakty, stručné popisy činností podniků či informace o jejich bankovních ústavech atd. Vytvořila si tak vlastní produkt, který hodlala nabízet zákazníkům. Jelikož od roku 2001 se již Rakouská republika bránila tomu, aby data pocházející z obchodního rejstříku byla dále využívána, požádala společnost Compass Datenbank o přístup k obchodnímu rejstříku tak, aby mohla získávat denní aktualizace těchto údajů. To však bylo ze strany Rakouska odmítnuto. Předmětem posouzení SDEU se pak stala mimo jiné otázka, zda při tomto odmítnutí jednala Rakouská republika v postavení soutěžitele či nikoli.
114. Pokusím-li se najít shodné rysy s právě posuzovaným případem, musím uzavřít, že společnost CHAPS se nenachází v pozici Rakouska, ale spíše v postavení blížícímu se pozici společnosti Compass Datenbank.
115. Společnost CHAPS neměla srovnatelná oprávnění jako Rakousko při vedení obchodního rejstříku. Faktická činnost CHAPS spočívala v zajišťování praktických činností spojených s výkonem veřejné správy. [...obchodní tajemství...]. V tomto ohledu jsem tedy přesvědčen, že Ministerstvo dopravy mělo podobné postavení jako Rakousko, mohlo soubor aktualizovaných dat o jízdních řádech poskytovaných povinnými subjekty do CISJŘ [...obchodní tajemství...].
116. Zprostředkovatelské agentury pak v Rakousku opět vykonávají pouze určitý segment veřejné správy. Poskytují přesně určeným způsobem data z obchodního rejstříku veřejnosti. Od tohoto způsobu se nemohou odchýlit, nemohou vydělávat na reklamě a poplatek za jejich služby musí být státem schvalován. Informace, které poskytují veřejnosti, mají také účinky výpisu z veřejného rejstříku, tj. působí vůči třetím osobám. Ani zde tedy není možné nalézt paralelu s činností společnosti CHAPS. [...obchodní tajemství...]. Výsledky vyhledávání IDOS neměly charakter výpisu z veřejného registru a nebylo možné se jich domáhat vůči třetím osobám (např. vůči dopravcům). [...obchodní tajemství...].

⁵³ Stanovisko generálního advokáta Jaaskinena k věci C-138/11, bod 50.

⁵⁴ Stanovisko generálního advokáta Jaaskinena k věci C-138/11, bod 26.

117. [...obchodní tajemství...].
118. Regulace vedení obchodního rejstříku v Rakousku a vedení CISJŘ je jiná, a proto nelze závěry SDEU ohledně činnosti Rakouské republiky a jejího rozhodnutí neumožnit hospodářské využívání veřejného rejstříku aplikovat na posuzované jednání společnosti CHAPS. V posuzovaném případě došlo ze strany Ministerstva dopravy [...obchodní tajemství...]. Společnost CHAPS [...obchodní tajemství...]. Rozhodnutí o tom, zda bude umožněno jiné využití CISJŘ, resp. jeho užívání v jiných programových produktech, je výlučným rozhodnutím Ministerstva dopravy, nikoli společnosti CHAPS. [...obchodní tajemství...]. Zprostředkovatelské agentury v případě Compass Datenbank na základě zákonné úpravy nebyly oprávněny samy obchodní rejstřík využívat pro své produkty, přidávat do něj jiné informace či jej využívat k prodeji reklamy a nemohly to umožnit ani jinému soutěžiteli. Změna tohoto nastavení byla pouze v rukou Rakouské republiky.
119. Společnost CHAPS tedy při vedení CISJŘ vykonávala veřejnou správu na místo Ministerstva dopravy a podle závěrů SDEU se na tuto činnost nemohou aplikovat soutěžní pravidla. Napadené rozhodnutí se však dotýkalo [...obchodní tajemství...]. Správní orgán prvního stupně pak v napadeném rozhodnutí [...obchodní tajemství...] a řádně vyhodnotil, že závěry rozsudku Compass Datenbank se mohou aplikovat pouze na jeden z okruhů činnosti společnosti CHAPS.
120. Správní orgán prvního stupně pak v napadeném rozhodnutí také identifikoval časový předěl spočívající ve změně právní úpravy, který mimo jiné mění i samotné posouzení činností společnosti CHAPS. Jedná se o § 9 odst. 8 nové vyhlášky a novelu drážní vyhlášky č. 7/2015 Sb. Tato nová úprava nabyla účinnosti dne 1. 9. 2015 a zavedla novou povinnost uveřejňovat způsobem umožňujícím dálkový přístup jízdní řády postoupené do CISJŘ v takové podobě a takovým způsobem, aby bylo možno je automatizovaně zpracovávat.
121. Účel vedení CISJŘ je tak automaticky rozšířen i o poskytování datové základny CISJŘ k dalšímu hospodářskému využití. Není tedy již určen pouze k výkonu veřejné správy a poskytování informací cestující veřejnosti, ale rovněž k dalším formám využití. Kromě zveřejňování informací o jízdních řádech ve formátu pdf na portálu portal.idos.cz pro potřeby cestující veřejnosti, má CISJŘ sloužit i jako volně dostupná databáze neustále aktuálních informací o jízdních řádech. Tímto tedy fakticky zaniká trh č. 1, jak je označen v napadeném rozhodnutí. Data vhodná k automatizovanému zpracování se tak stávají veřejným statkem, který podle této nové právní úpravy musí být každému dostupný, nespoteřovává se, každé další stažení těchto dat přináší nulové mezní náklady. Již zde o tato data neprobíhá soutěž.
122. Výkon veřejné správy po popsané novelizaci spočívá v tom, že je zajištěno uveřejnění těchto dat v určeném formátu a struktuře tak, aby bylo možno je automaticky zpracovat. [...obchodní tajemství...]. Aktualizovaná data CISJŘ jsou uvolněna k dalšímu zpracování jakýmkoli subjekty a informace o jízdních řádech jsou cestující veřejnosti poskytovány zcela volně mimo rámec veřejné správy. Jelikož způsob poskytování informací nebyl ani v minulosti nijak regulován, tj. výsledky vyhledávání neměly charakter výpisu z veřejného rejstříku, nebylo omezeno zpracování zdrojových dat [...obchodní tajemství...], nová úprava tento stav reflektuje a [...obchodní tajemství...]. Po účinnosti nové vyhlášky

jsou data CIS JŘ volně dostupná a vyhledávače nevhodnějších spojení pro veřejnost na jejich základě mohou vytvářet všichni soutěžitelé. Veřejnoprávní regulaci tak podléhá pouze uveřejňování aktuálních dat z CIS JŘ ve formátu pdf, tedy celých jízdních řádů jednotlivých linek.

123. Před popsanou novelizací měla společnost CHAPS jako jediná zajištěný přístup k jinému využívání aktualizované datové báze CISJŘ. Data ve formátu vhodném k automatizovanému zpracování nebyla povinně uveřejňována. Jiné subjekty se k těmto datům mohly dostat fakticky pouze prostřednictvím společnosti CHAPS, neboť data do CISJŘ shromažďovala v rámci výkonu veřejné správy na místo Ministerstva dopravy. V rámci výkonu veřejné správy měla zajišťovat přístup cestující veřejnosti v možnosti vyhledávat spojení na internetu, [...obchodní tajemství...].
124. V tomto kontextu musím opět zmínit [...obchodní tajemství...] (ze září 2010). Aniž by došlo ke změně právní úpravy či deklarovaného účelu vedení CISJŘ, zavázalo tímto dodatkem Ministerstvo dopravy společnost CHAPS uveřejňovat některá aktuální data z CISJŘ (povinnost se vztahovala pouze na datovou bázi jízdních řádů nikoli na další data, která jsou součástí CISJŘ) ve formátu pdf a xls. [...obchodní tajemství...]. Úprava [...obchodní tajemství...] nic podrobnějšího o způsobech uveřejňování neobsahovala [...obchodní tajemství...]. Plněním těchto povinností se tedy charakter činnosti CHAPS zásadně neměnil a ta byla stále jediným subjektem s přímým přístupem k aktualizovaným datům CISJŘ, [...obchodní tajemství...].
125. [...obchodní tajemství...].
126. Změna právní úpravy provedená novou vyhláškou zasáhla jednak samotné vymezení činností společnosti CHAPS spadajících do výkonu veřejné správy, zároveň však zcela uvolnila k hospodářskému užívání aktualizovanou datovou základnu CISJŘ. Společnost CHAPS [...obchodní tajemství...] její jednání spočívající v uveřejňování datové báze CISJŘ je nyní upraveno právními předpisy, je uloženo Ministerstvu dopravy, které touto činností pověřilo ve veřejnoprávní smlouvě společnost CHAPS. Mění se tím i účel vedení CISJŘ, který aprobejve veřejný zájem na dalších způsobech využití datové báze CIS JŘ [...obchodní tajemství...]. Rozsah, charakter i výsledek posouzení činností společnosti CHAPS před a po novelizaci provedené novou vyhláškou, je tedy odlišný. Správní orgán prvního stupně proto nepochybil, když určil tento legislativní předěl jako hranici fakticky ukončující možné deliktní jednání společnosti CHAPS, které v napadeném rozhodnutí posuzoval. Nemohu se proto ztotožnit s tvrzením účastníka řízení, že předěl daný změnou právní úpravy je uměle vytvořený.
127. Společnost CHAPS také navrhuje provedení nových důkazů, a to vyžádáním informací od Ministerstva dopravy o prováděných kontrolách v období před 1. 9. 2015 a poté. Těmito důkazy společnost CHAPS hodlá prokázat skutečnost, že nad ní Ministerstvo dopravy vykonávalo kontrolu i před tímto datem. Výkon kontroly nadřízeným orgánem je skutečně příznačný pro výkon státní správy. Tento proces kontroly veřejné správy je také regulován a musí probíhat podle příslušných právních předpisů⁵⁵. Směřuje ke kontrole výkonu veřejné správy, ale rovněž ke kontrole plnění povinností uložených právními

⁵⁵ Např. zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů.

předpisy fyzickým a právnickým osobám. Tím se také odlišuje od jiných forem kontroly, např. kontrola plnění smluvních povinností smluvními stranami atd. Návrh společnost CHAPS se týká protokolů o kontrole, tedy formalizovaného procesu kontroly. V posuzovaném případě se kontrola činnosti společnosti CHAPS vztahovala k plnění povinností spojených s vedením CISJŘ. Tyto byly upraveny jednak (primárně) právními předpisy a dále zejména veřejnoprávní smlouvou. Je tedy přirozené, že Ministerstvo dopravy činnosti společnosti CHAPS kontrolovalo i před 1. 9. 2015. I v tomto období totiž [...obchodní tajemství...] (vedení CIS JŘ ve smyslu příslušných právních předpisů) byla výkonem veřejné správy. Tato skutečnost není ničím překvapivým a není dán žádný důvod ji ověřovat z protokolů o kontrole. Stejně samozřejmou okolností je kontrola toho, zda společnost CHAPS plnila své úkoly podle veřejnoprávní smlouvy. Veřejnoprávní smlouva totiž společnosti CHAPS stanovila určitý cíl, nikoli prostředky k jeho dosažení. Jestliže společnost CHAPS dosahovala daných cílů [...obchodní tajemství...], obsah kontrolních protokolů na tom nic nezmění. Ve vztahu k vlastnímu provozu vyhledávání spojení z bodu A do bodu B podle zadání cestující veřejnosti, mohl být kontrolován pouze fakt, že takovéto vyhledávání funguje, nikoli to, zda [...obchodní tajemství...].

128. Správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí nezpochybňuje, že [...obchodní tajemství...] činnosti společnosti CHAPS má charakter výkonu veřejné správy. Ministerstvo dopravy také před 1. 9. 2015 mohlo vykonávat kontrolu plnění povinností vyplývajících z veřejnoprávní smlouvy, i kdyby charakter výkonu veřejné správy neměly. [...obchodní tajemství...]. Jsem tedy přesvědčen, že doplněním dokazování o navrhované kontrolní protokoly nemůže přinést žádné nové skutečnosti, které by mohly změnit hodnocení činnosti společnosti CHAPS a dopady nové úpravy, kterou přinesla nová vyhláška [...obchodní tajemství...]. Pro zjištění skutkového stavu a posouzení činnosti společnosti CHAPS z pohledu soutěžního práva je doplnění dokazování o kontrolní protokoly Ministerstva dopravy nadbytečné, neboť by zjevně nepřineslo žádná nová relevantní zjištění.

129. K této části námitek tedy shrnuji, že správní orgán prvního stupně správně vyhodnotil postavení společnosti CHAPS jako soutěžitele. Řádně identifikoval [...obchodní tajemství...] činnosti společnosti CHAPS [...obchodní tajemství...]. Vycházel i z aktuální judikatury českých správních soudů i SDEU (Compass Datenbank) a jeho závěry judikatuře neodporují. Konečně také správně reflektoval změny v právní úpravě CIS JŘ a z toho plynoucí modifikace povahy činností společnosti CHAPS [...obchodní tajemství...]. Závěry správního orgánu prvního stupně jsou v napadeném rozhodnutí řádně a přezkoumatelně odůvodněny.

B) Poskytování služeb obecného hospodářského významu

130. Další okruh námitek společnosti CHAPS směřuje k aplikaci pravidel, která platí pro tzv. služby obecného hospodářského významu, či služby obecného zájmu. Nejprve se tedy pokusím ve stručnosti charakterizovat tento druh služeb a následně posoudím možnost aplikace tohoto pojmu na činnosti společnosti CHAPS.

131. Právní úprava služeb obecného hospodářského zájmu je na národní úrovni obsažena zejména v ustanovení § 1 odst. 3 ZOHS a v rámci Evropské unie pak v čl. 106 SFEU. Službou obecného hospodářského zájmu se obecně rozumí činnost hospodářské povahy, která

směřuje k zabezpečení každodenního života občanů v evropském modelu společnosti.⁵⁶ Zvláštnost těchto služeb je dána veřejným zájmem na jejich poskytování. Zpravidla jsou tyto služby zajišťovány samotným státem nebo územními samosprávnými celky. Jejich výkon však může být zajišťován i prostřednictvím soukromého subjektu, kterému jsou pro udržitelnost tohoto podnikání poskytovány prostředky z veřejných rozpočtů či jiná zvýhodnění. Veřejný zájem na tom, aby tyto služby byly poskytovány a byla zachována jejich kvalita, pak také zmiňované výhody či finanční příspěvky z veřejných rozpočtů ospravedlňuje. Toto specifické postavení nezajišťuje subjektům poskytujícím služby obecného hospodářského významu úplnou imunitu před pravidly soutěžního práva, ale pouze upřednostňuje zájem na zachování jejich poskytování před veřejným zájmem na ochraně hospodářské soutěže. Jde však opět o hraniční situaci, kdy musí v důsledku aplikace norem soutěžního práva hrozit nemožnost nadále služby hospodářského zájmu poskytovat. Jedině tehdy ustupuje veřejný zájem na ochraně soutěžního prostředí veřejnému zájmu na zachování poskytování těchto služeb.

132. Význam této výjimky z aplikace soutěžního práva se projevuje zejména v oblasti regulace poskytování veřejné podpory. Není však vyloučeno, aby se výjimka projevila i v rámci pravidel týkajících se dohod narušujících soutěž či zneužívání dominantního postavení. Klíčové je zde proto posouzení, zda je určité, jinak soutěžními právními předpisy zakázané, chování nezbytné pro poskytování těchto služeb obecného hospodářského významu.⁵⁷
133. V případě společnosti CHAPS byly činnosti spojené s vedením CISJŘ prováděny na základě veřejnoprávní smlouvy s Ministerstvem dopravy. Tuto činnost by tedy jinak provádělo Ministerstvo dopravy. Sběr dat od dopravců, zajišťování jejich schvalování dopravními úřady, zařazování informací do databáze a zpřístupňování vyhledávání veřejnosti je možné hodnotit jako službu, která je prováděna ve veřejném zájmu, slouží občanům a lze ji považovat za součást evropského modelu společnosti – tj. to, že informace o dopravních spojeních jsou centrálně shromažďovány a informace o jízdách řádech jsou dostupné veřejnosti. Podotýkám, že do tohoto standardu nelze zahrnout jen jeden způsob zveřejňování. Naopak, může se tak dít různým způsobem podle zvyklostí a potřeb veřejnosti. Může se tak dít formou vyhledávání ve veřejném rejstříku či informačním systému [...obchodní tajemství...].
134. [...obchodní tajemství...]. Její vyhledávač lze ovšem považovat za součást běžných standardů služeb veřejnosti. Je zjevné, že klasické linkové jízdní řády umožňují vyhledání dopravního spojení, v současném množství dopravců a linek je však obtížné se orientovat, a proto lze považovat vyhledávání nejvhodnějšího dopravního spojení jen za pomoci specifikace výchozího a cílového místa za běžný a očekávaný standard. To potvrzuje i Ministerstvo dopravy, které ve veřejnoprávní smlouvě požaduje také tento způsob poskytování informací o dopravním spojení, byť to přímo z právní úpravy na úrovni zákonných i podzákonných právních předpisů nevyplývá. Jde tedy o promítnutí požadavků moderní doby a kultury.

⁵⁶ Tento model mimo jiné vymezuje protokol č. 26 o službách obecného hospodářského zájmu připojený k Lisabonské smlouvě.

⁵⁷ Srov. například rozsudek SDEU ze dne 23. 5. 2000 ve věci *Entreprenørforeningens Affalds/Miljøsektion (FFAD) proti Københavns Kommune*, C-209/98, bod 81.

135. Jelikož lze vnímat určitý celospolečenský zájem na tom, aby bylo možné přímo vyhledat vhodné dopravní spojení jen pomocí zadání výchozího a cílového bodu, je potřeba zkoumat, zda bude mít aplikace soutěžního práva na tento způsob poskytování informací o dopravním spojení likvidační vliv. [...obchodní tajemství...].
136. [...obchodní tajemství...].
137. Dále je třeba věnovat pozornost také tomu, že se charakter protiplnění v průběhu rozhodného období [...obchodní tajemství...] měnil. Veřejnoprávní smlouva uzavřená mezi Ministerstvem dopravy a společností CHAPS nejprve [...obchodní tajemství...].⁵⁸ [...obchodní tajemství...].⁵⁹ Zároveň byla společnost CHAPS povinna zveřejňovat aktuální data z CISJŘ ve formátu pdf a xls.
138. Podle původního znění veřejnoprávní smlouvy lze hovořit o tom, že Ministerstvo dopravy se zavázalo poskytnout datovou základnu CISJŘ výhradně společnosti CHAPS, která byla dále oprávněna data dále užívat, případně i distribuovat jiným subjektům. [...obchodní tajemství...],⁶⁰ [...obchodní tajemství...]. Je zde jednoznačně patrné, že požadavky soutěžního práva, tj. umožnění přístupu k souboru aktualizovaných dat o jízdách řádech postupovaných povinnými subjekty do CISJŘ, nejsou v rozporu se zněním veřejnoprávní smlouvy a výkonem činností spojených s vedením CISJŘ. Naopak veřejnoprávní smlouva s tímto postupem výslovně počítá. [...obchodní tajemství...].
139. [...obchodní tajemství...].
140. Uvolnění datové báze CISJŘ pro jiné soutěžitele (v rámci aplikace norem soutěžního práva) je také spjato s rozšířením nabídky automatizovaného vyhledávání v jízdách řádech pro cestující veřejnost v důsledku vstupu nových soutěžitelů na trh s vyhledáváním dopravního spojení. Aplikace soutěžního práva by tak měla mít naopak příznivý efekt na zajištění této služby pro veřejnost.
141. S ohledem na shora uvedené jsem přesvědčen, že dodržování norem soutěžního práva v posuzovaném případě není na újmu výkonu činností spojených s vedením CISJŘ a že tedy jejich výkon nebude znemožněn. Porušení norem soutěžního práva totiž podle napadeného rozhodnutí spočívalo právě v tom, že společnost CHAPS odmítala poskytnutí přístupu k aktualizovaným datům o jízdách řádech postupovaných povinnými subjekty do CISJŘ. Z výše uvedeného přitom plyne, že [...obchodní tajemství...].

Námítky rozkladu

142. [...obchodní tajemství...].
143. Společnost CHAPS dále tvrdí, že se Úřad s její námitkou týkající se neaplikovatelnosti norem soutěžního práva na posuzovaný případ zabýval nedostatečně a že svoji argumentaci založil na nesprávném srovnání. K tomu uvádím následující. Úřad se námitkami CHAPS směřujícími k otázce možnosti vyloučení aplikace soutěžního práva na chování společnosti CHAPS v důsledku nemožnosti poskytovat služby obecného hospodářského významu zabýval ve sdělení výhrad i v napadeném rozhodnutí. Jeho závěry

⁵⁸ [...obchodní tajemství...].

⁵⁹ [...obchodní tajemství...].

⁶⁰ [...obchodní tajemství...].

jsou postaveny na zákonných podmínkách, které musí být splněny, aby se na služby obecného hospodářského významu neaplikovala pravidla soutěžního práva. Úřad v napadeném rozhodnutí uvádí, že aplikace soutěžního práva na chování CHAPS nijak neohrozí výkon činností spojených s vedením CISJŘ, [...obchodní tajemství...]. V tomto ohledu tedy shledávám závěry správního orgánu prvního stupně jako dostatečně přesvědčivé a srozumitelně podávající, že podmínky vyplývající z § 1 odst. 3 ZOHS, resp. čl. 106 SFEU, nejsou v posuzovaném případě naplněny, [...obchodní tajemství...].

144. Společnost CHAPS dále brojí proti podpůrnému argumentu, který správní orgán prvního stupně používá a který se týká dalšího vývoje po účinnosti nové právní úpravy, tj. od 1. 9. 2015. Předem upozorňuji, že se jedná o rozšiřující argument, který má ilustrovat výše uvedený závěr Úřadu o tom, že aplikace norem soutěžního práva na společnost CHAPS neznemožňuje výkon veřejné správy, který na společnost CHAPS přeneslo Ministerstvo dopravy. Jak bylo vyloženo výše, s účinností nové právní úpravy se od 1. 9. 2015 změnilo vymezení rozsahu činností představujících výkon veřejné správy. V tomto ohledu tedy z oblasti výkonu veřejné správy zmizela povinnost umožnit veřejnosti bezplatně vyhledávat nejvhodnější spojení, ale naopak se zpřísňuje povinnost zveřejňovat aktuální data z CISJŘ způsobem umožňujícím dálkový přístup, kdy v souladu s novou vyhláškou (tedy s obecně závazným právním předpisem) musí být zveřejňována strojově čitelná data s garantovanou strukturou, která jsou využitelná jako základna pro vyhledávací programové produkty. Zbývající část činností spojených s vedením CISJŘ (zpracovávání dat od dopravců a zajišťování schvalování jízdních řádů dopravními úřady) zůstává principálně nezměněna. [...obchodní tajemství...], neboť přístup k těmto datům ve formě vhodné k automatizovanému zpracování s garantovanou strukturou má mít podle nové úpravy zajištěn bezplatně každý, [...obchodní tajemství...].

145. Je tedy zcela legitimní konstatovat, že ačkoli došlo k formálnímu uvolnění aktualizovaných dat předávaných povinnými subjekty do CISJŘ [...obchodní tajemství...]. Mám za to, že touto rozšiřující argumentací správní orgán prvního stupně nijak nezpochybnil své závěry o dopadech nové úpravy na povahu jednotlivých činností vykonávaných společností CHAPS. Zároveň je stále pravdou, že část činností veřejnoprávního charakteru zůstala zachována i po účinnosti nové úpravy. Okolnosti, které nastaly po účinnosti nové úpravy tak považuji rovněž za relevantní vodítka, která potvrzují správnost původního závěru, že tedy nejsou splněny podmínky vyplývající z § 1 odst. 3 ZOHS, resp. čl. 106 SFEU, že výkon činností spojených s vedením CISJŘ není ohrožen [...obchodní tajemství...].

C) Vymezení relevantních trhů

146. Na posouzení charakteru činností společnosti CHAPS navazuje vymezení relevantních trhů, na kterých mělo podle napadeného rozhodnutí docházet k deliktnímu jednání a dále trhů navazujících které byly tímto jednáním zasaženy. Správní orgán prvního stupně v posuzovaném případě pracuje se třemi navazujícími trhy. Prvním z těchto trhů tedy relevantní trh č. 1 (dále též „**relevantní trh č. 1**“) je definován jako trh s aktualizovanými daty o jízdních řádech postupovaných povinnými subjekty do CISJŘ. Jediným produktem na relevantním trhu č. 1 je souhrn dat aktualizovaných jízdních řádů, které povinné subjekty předávaly do CISJŘ. V souvislosti s výkonem činností spojených [...obchodní tajemství...].

147. [...obchodní tajemství...] zařadil správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí na relevantní trh č. 2 (dále též „**relevantní trh č. 2**“), který definoval jako trh s informacemi o existujících variantách dopravního spojení. [...obchodní tajemství...].
148. [...obchodní tajemství...]. Posledním relevantním trhem je tedy relevantní trh č. 3 (dále též „**relevantní trh č. 3**“) definovaný jako trh služeb automatického vyhledávání dopravního spojení s celostátním pokrytím. [...obchodní tajemství...].
149. Trh jako místo prostorového a časového střetu nabídky s poptávkou je základním pojmem pro vymezení relevantního trhu v kontextu soutěžního práva. V kontextu soutěžního práva se dále dostává do centra pozornosti otázka širě vymezení trhu, která je klíčovou veličinou pro vymezení trhu relevantního. V § 2 odst. 2 ZOHS je širě trhu určována zbožím (respektive jeho porovnatelností a zaměnitelností z hlediska spotřebitelů) a územím, které se vyznačuje shodnými soutěžními podmínkami. V posuzovaném případě se však pohybujeme na několika úrovních trhu. [...obchodní tajemství...].⁶¹ [...obchodní tajemství...].⁶² [...obchodní tajemství...].
150. [...obchodní tajemství...].⁶³ [...obchodní tajemství...].
151. [...obchodní tajemství...].
152. [...obchodní tajemství...].
153. [...obchodní tajemství...].
154. Kromě vyhledávače na webové stránce IDOS existovaly i jiné vyhledávače pracující s dílčím souborem dat. Jsou to vyhledávače samotných dopravců, z nejnámějších sem patří [...obchodní tajemství...]. Tyto vyhledávače však spotřebiteli zobrazí pouze výsledky vyhledávání ve vlastních spojích. [...obchodní tajemství...]. Vyhledávače konkrétních dopravců mohou uspokojit spotřebitele, kteří jsou již předem rozhodnutí, že chtějí cestovat právě a jen s vybraným dopravcem [...obchodní tajemství...].
155. Větší množství dat o dopravním spojení zpracovávají také tzv. regionální koordinátoři dopravy v rámci regionálních integrovaných dopravních systémů. Jimi provozované vyhledávače mohou spotřebitelům nabídnout kombinace druhů doprav a výběr z širšího spektra možností, jelikož pracují s daty většího množství dopravců. [...obchodní tajemství...].
156. [...obchodní tajemství...].
157. [...obchodní tajemství...].
158. [...obchodní tajemství...].
159. [...obchodní tajemství...].
160. [...obchodní tajemství...].
161. [...obchodní tajemství...].

⁶¹ [...obchodní tajemství...].

⁶² [...obchodní tajemství...].

⁶³ [...obchodní tajemství...].

162. S ohledem na výše uvedené, jsem přesvědčen, že správní orgán prvního stupně správně určil všechny tři na sebe navazující relevantní trhy a vymezil je řádně z věcného, geografického i časového hlediska, které je dáno právě rozhodným obdobím. Se změnou legislativy na podzim roku 2015 totiž dochází k uvolnění produktu relevantního trhu č. 1, který se stává volným statkem, a relevantní trh č. 1 tím zaniká. Tyto změny se pak promítají i na trhy navazující.

Námítky rozkladu – neexistence a účelové vymezení relevantních trhů

163. Prvním argumentem společnosti CHAPS je neexistence, respektive účelové vymezení relevantních trhů tak, aby na nich měla společnost CHAPS dominantní postavení. V posuzovaném případě je předmětem správního deliktu jednání společnosti CHAPS vůči soutěžitelům, [...obchodní tajemství...]. Logicky se tedy prvotní úvaha ve vztahu k určení relevantního trhu odvíjí od poptávaného produktu, jehož poskytnutí je odmítnuto, a dále se ověřuje, zda existují další substituty a relevantní trh je širší či naopak užší. To Úřad v napadeném rozhodnutí také učinil. V první řadě Úřad shromáždil informace o povaze poptávaného produktu (aktuálních dat předávaných do CISJŘ), právní úpravě či faktickém nakládání s produktem ze strany společnosti CHAPS. Tím získal klíčové informace o poptávaném produktu a mohl vymezit vlastnosti, které jej odlišují od jiných informací o dopravním spojení. Úřad se dále zabýval spotřebitelským hlediskem, v rámci kterého zkoumal, jak spotřebitelé využívají vyhledávání na webových stránkách IDOS [...obchodní tajemství...]. Úřad tedy neopominul provedení nezbytných kroků a úvah k tomu, aby posoudil existenci možných substitutů.

164. Popsaný postup považuji za standardní a není z něj patrná žádná indicie, která by mohla svědčit o tom, že relevantní trhy byly vymezovány účelově. Ve svém rozkladu společnost CHAPS odvozuje toto své přesvědčení pouze z bodu 287 napadeného rozhodnutí, v němž Úřad hovoří o tom, že relevantní trh č. 2 vymezoval, [...obchodní tajemství...]. Uvedený bod napadeného rozhodnutí je součástí argumentace Úřadu ve vztahu k námitkám společnosti CHAPS k vymezení relevantního trhu č. 2. Zjednodušeně řečeno, jedná se o argumentaci, v níž Úřad poukazuje na to, že relevantní trh č. 2 se vytvořil v úzké souvislosti s chováním společnosti CHAPS na relevantním trhu č. 1, kde společnost CHAPS odmítala zpřístupnit aktualizovaná data o jízdních řádech předávaná povinnými subjekty do CISJŘ jiným soutěžitelům. Jelikož tato data neměl v rozhodném období k dispozici žádný soutěžitel, kromě samotné společnosti CHAPS, nemohl je také nikdo jiný využít k vstupu na relevantní trh č. 3. [...obchodní tajemství...]. Nejde tedy o to, že by Úřad nejprve dospěl k nějakému předpojatému závěru, jak dovozuje společnosti CHAPS, ale o reflexi faktických zjištění o chování společnosti CHAPS, [...obchodní tajemství...].

Námítky rozkladu – zohlednění relevantního trhu jako vícestranné platformy

165. Podle společnosti CHAPS má relevantní trh charakter vícestranné platformy. Tento pojem obvykle označuje platformy, které umožňují překročení rámce tradičních trhů tím, že svádějí dohromady různé specifické a relativně samostatné skupiny uživatelů, které se navzájem potřebují, a zprostředkují či usnadňují jejich vzájemnou interakci. Přidanou hodnotu této platformy tak představuje zejména úspora transakčních nákladů jednotlivých skupin uživatelů, které by jim bez použití platformy nutně vznikaly.

166. Pro vícestrannou platformu jsou tedy charakteristické následující znaky. Umožňuje kontakt skupin uživatelů, kteří se navzájem potřebují. Šetří jim transakční náklady. V důsledku širokého zapojení uživatelů a usnadnění vzájemné interakce dochází ke vzniku síťových efektů, kdy hodnota platformy roste spolu s počtem uživatelů. Nárůst na jedné straně uživatelů se přímo úměrně odrazí i na dalších stranách uživatelů. Ve výsledku tak dochází k pozitivním efektům nejen na všech stranách uživatelů platformy, ale také k posílení postavení provozovatele této platformy. S tím souvisí i nerovnoměrné cenové zatížení jednotlivých stran (tj. skupin uživatelů), které je ve své podstatě nástrojem pro zvýšení počtu uživatelů platformy.
167. Společnosti CHAPS jako tuto vícestrannou platformu označuje [...obchodní tajemství...]⁶⁴ [...obchodní tajemství...]⁶⁵. [...obchodní tajemství...].
168. [...obchodní tajemství...]⁶⁶ [...obchodní tajemství...].
169. [...obchodní tajemství...]⁶⁷, [...obchodní tajemství...].
170. [...obchodní tajemství...].
171. [...obchodní tajemství...].
172. Objem zprostředkované interakce mezi dopravci a cestujícími se v rozhodném období vyvíjel. Tato interakce byla zpočátku zcela marginální, když vyhledávání umožnilo cestujícími zobrazit pouze jednotlivá spojení a dopravci ani cestující neměli žádnou možnost přímého kontaktu či interakce (viz bod 243 napadeného rozhodnutí). Objem interakce se měnil [...obchodní tajemství...]. Webovou stránku IDOS je tak třeba vnímat v kontextu rozhodného období jako produkt, z něhož platforma pro kontakt mezi cestujícími a dopravci teprve vznikala.
173. Zcela mimo charakteristiku takové platformy pak stojí inzerenti. U inzerentů a cestujících neplatí premisa, že tyto dvě strany se navzájem potřebují. Cestující, který se chce dostat z bodu A do bodu B, nepotřebuje nový oblek, jazykovou výuku, zájezd do zahraničí apod. (tedy výrobky a služby, které inzerenti prezentují). [...obchodní tajemství...]. Inzerenti nutně nepotřebují tuto specifickou skupinu spotřebitelů, tedy cestujících, kteří chtějí primárně najít vhodné dopravní spojení, případně vhodného dopravce, tito spotřebitelé jsou pouze masou, z nichž mohou a nemusí inzerované produkty a služby někoho zaujmout. Vztah mezi online inzerenty a cestujícími není stejný jako v případě vztahu mezi cestujícími a dopravci, kde se tyto dvě skupiny uživatelů navzájem potřebují a jejich vzájemné setkávání a interakci může zprostředkovat právě vícestranná platforma. Jak již uvedl i správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí, zvýšením počtu inzerentů nevzniká pro cestující žádná pozitivní externalita. [...obchodní tajemství...]. Není zde dána vzájemná potřeba inzerentů, dopravců a cestujících, a zapojení inzerentů nevytváří pro cestující a dopravce žádné pozitivní efekty. Trh s online inzercí je tedy oblastí, která s posuzovaným jednáním společnosti CHAPS přímo nesouvisí a v níž se její jednání také neodráží.

⁶⁴ [...obchodní tajemství...].

⁶⁵ [...obchodní tajemství...].

⁶⁶ [...obchodní tajemství...].

⁶⁷ [...obchodní tajemství...].

174. Zjištěné ekonomické aktivity společnosti CHAPS jsou mnohem komplikovanější, než tato společnost popisuje ve svém rozkladu, [...obchodní tajemství...]. Zjištěné skutečnosti svědčí o tom, že společnost CHAPS se v rozhodném [...obchodní tajemství...] webová stránka IDOS se začala stávat dvoustrannou platformou, jejímiž uživateli byli právě dopravci a cestující.
175. [...obchodní tajemství...].
176. Na trhu s prostorem pro online inzerci pak skutečně vystupují subjekty, které mají webové stránky se zajímavým obsahem lákavým pro spotřebitele – jinými slovy vlastní online prostor, který denně mohou vidět stovky tisíc lidí, což je zajímavé pro prezentaci produktů (služeb) inzerentů, kteří je mohou takto neadresně propagovat. Účastník řízení však tento trh zaměřuje s vícestrannými platformami. Není ovšem pravdou, že jakmile provozovatel jakékoli webové stránky nabízí zajímavý obsah lákající spotřebitele [...obchodní tajemství...], vzniká vícestranná platforma. Klíčovým znakem vícestranných platform je totiž právě zprostředkování kontaktu mezi skupinami uživatelů, kteří se navzájem potřebují a generování pozitivních externalit. Bude-li tedy provozovatel webové stránky zprostředkovávat kontakt například mezi prodejci automobilů a zájemci o koupi automobilu, pak bude mít jím provozovaná webová stránka charakter vícestranné platformy, tj. její hodnota bude spočívat v eliminaci transakčních nákladů pro zúčastněné uživatele. Zájemce o koupi automobilu chce v dané chvíli koupit automobil, prodejce chce v dané chvíli automobil prodat. Aby mohli transakci uzavřít, musí se tyto dvě strany potkat. To jim usnadňuje právě vícestranná platforma
177. Tato hodnota ovšem v případě prostého prodeje prostoru pro online reklamu není stejně samozřejmá jako ve výše uvedeném případě. Spotřebitelé webové stránky se zajímavým obsahem nenavštěvují za účelem zhlédnutí reklam, vyhledávají jiný obsah a připojenou reklamu k němu nepotřebují. Taková reklama může být spotřebitelem dokonce vnímána i negativně, rušivě apod. Posláním takové webové stránky není zprostředkování či usnadnění kontaktu mezi spotřebiteli a inzerenty. Prodej prostoru pro online inzerci je spíše jednou z možných strategií pro získání financí na provoz webové stránky. Externality na straně spotřebitelů tak jsou v podobných případech spíše negativní. V důsledku zvýšení počtu inzerentů by mohly vzniknout pozitivní externality pouze v případě, že bude spotřebitel „uplácen“ výrazně kvalitnějším a zajímavějším obsahem, aby obdržel odpovídající protihodnotu za svoji ochotu reklamy na webové stránce tolerovat.
178. Aplikujeme-li výše uvedené teoretické závěry na webovou stránku IDOS, dospějeme k následujícím skutečnostem. [...obchodní tajemství...]. Pro názornost si namodelujeme situaci, kdy dojde k navýšení počtu uživatelů na některé ze stran možné platformy tak, jak je vymezuje společnost CHAPS ve svém rozkladu. Budeme přitom vycházet ze situace a smluvních vztahů, které existovaly v rozhodném období.
179. [...obchodní tajemství...].
180. [...obchodní tajemství...]. Jelikož se jedná o rozvíjející se platformu pro kontakt mezi dopravci a cestujícími zejména v rozhodném období, samotný nárůst počtu cestujících vyhledávajících spojení nemusí mít výrazný vliv na nárůst zájmu dopravců o využívání webové stránky IDOS k prodeji jízdenek apod. Při navýšení počtu cestujících, kteří

vyhledávají dopravní spojení, by tedy určité pozitivní externality vzniknout mohly. [...obchodní tajemství...].

181. Navýšíme-li počet dopravců, kteří budou mít zájem webovou stránku IDOS používat pro kontakt s cestujícími, může to mít určitý vliv na cestující. Tito ovšem primárně vyhledávají spojení a přidaná hodnota v podobě možnosti rezervovat nebo zakoupit si jízdenku nemá tak klíčovou hodnotu jako vlastní vyhledání dopravního spojení. I zde je ovšem možné vznik pozitivní externality pro cestující připustit. [...obchodní tajemství...].
182. [...obchodní tajemství...]. Síťové efekty mezi cestujícími, dopravci a inzerenty fungují pouze v případě navýšení počtu cestujících či dopravců, a to pouze v omezené míře. To je způsobeno [...obchodní tajemství...] povahou zdrojů informací, na nichž je vyhledávač na webové stránce IDOS postaven. Inzerenti pro cestující, dopravce ani samotný vyhledávač (platformu) negenerují žádné pozitivní externality, [...obchodní tajemství...].
183. Kromě cestujících, dopravců a inzerentů zmiňuje společnost CHAPS také koordinátory regionální dopravy, Ministerstvo dopravy a další instituce zabezpečující fungování veřejné dopravy. Tato skupina uživatelů má z platformy podle společnosti CHAPS benefitovat vzrůstem popularity veřejné dopravy u cestujících. U této skupiny je však zcela zjevné, že webovou stránku IDOS sama nijak nevyužívá, webová stránka žádným způsobem nezprostředkuje kontakty mezi ministerstvem dopravy či jinými orgány a cestujícími či dopravci a popisované síťové efekty, úspory transakčních nákladů atd. zde vůbec nevznikají. Snadná dostupnost informací o dopravním spojení v rámci České republiky je výsledkem veřejnoprávní úpravy povinností dopravců a tvorby CISJŘ. [...obchodní tajemství...].
184. Společnost CHAPS si ve svém rozkladu všímá některých znaků, které mohou ukazovat na to, že by webová stránka IDOS mohla představovat vícestrannou platformu, mezi jejíž strany patří cestující, dopravci, inzerenti a koordinátoři dopravy. Při bližším rozboru vztahů mezi jmenovanými skupinami je však zjevné, že vazby mezi těmito skupinami nefungují tak, jako u vícestranných platforem a [...obchodní tajemství...].
185. [...obchodní tajemství...].
186. [...obchodní tajemství...], není tedy žádný důvod, proč by měl Úřad tento trh jako relevantní trh zohledňovat. Posuzování charakteru webové stránky má navíc roli pouze doplňkovou, neboť relevantní trh č. 3, tedy trh, který se dostává až ke spotřebiteli, má pro vymezení relevantních trhů č. 1 a 2 doplňkovou funkci, neboť umožňuje posoudit spotřebitelské hledisko a eliminovat tak nebezpečí příliš úzkého vymezení předchozích relevantních trhů. Tato problematika je rozebrána výše, na což v této chvíli plně odkazují. Potenciál k vytvoření vícestranné, resp. dvoustranné platformy, v rámci rozhodného období Úřad v úvahu vzal. V tomto posouzení neshledávám žádné pochybení správného orgánu prvního stupně.

Námítky rozkladu – neprovedení ekonomických analýz

187. Další okruh námitek společnosti CHAPS se týká požadavků na provedení ekonomických analýz. Podle společnosti CHAPS totiž Úřad vymezil relevantní trh pouze za pomoci ničím nepodložené úvahy. Společnost CHAPS navrhovala provedení těchto analýz: SSNIP test, ekonomickou analýzu příjmů CHAPS, spotřebitelský průzkum, dotazování

konkurentů společnosti CHAPS a znalecký posudek nahraditelnosti poptávky po vyhledávači IDOS. Tyto důkazy nebyly správním orgánem prvního stupně provedeny.

188. Provedení požadovaného SSNIP testu se vztahuje k vyhledávači na webové stránce IDOS, tedy k trhu který slouží jako kontrolní pro účely vymezení předchozích navazujících trhů. Vyhledávání je pro veřejnost dostupné zdarma. Klasický SNIP test zde proto nemůže najít uplatnění, neboť, jak již uvedl správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí, tento test je založen na malém, ale významném a nepřechodném zvýšení ceny určitého produktu nebo služby, přičemž je zkoumána reakce poptávky a profitabilita takové změny pro soutěžitele, jehož dominantní postavení na relevantním trhu je zkoumáno. [...obchodní tajemství...]. Tuto skutečnost vysvětlil Úřad v bodech 262 – 263 napadeného rozhodnutí. Návrh na doplnění dokazování prostřednictvím provedení SSNIP testu tedy správní orgán prvního stupně neopominul a svůj závěr o tom, že SSNIP test nebude prováděn řádně a přezkoumatelně odůvodnil. Úřad se zde zmínil rovněž o jevu nazvaném Cellophane fallacy, který vzniká v případech, kdy je soutěžní prostředí již narušeno a trh výrazně monopolizován. Spotřebitelé proto nereagují běžným způsobem a na zvýšení ceny mohou odpovědět přesunem zájmu k výrobkům, které by pro ně za běžných okolností zaměnitelné nebyly.
189. Na tuto argumentaci správního orgánu prvního stupně týkající se jevu cellophane fallacy společnost CHAPS ve svém rozkladu reaguje tím, že ji považuje za důkaz toho, že si Úřad vytvořil předpojatý závěr o monopolním postavení společnosti CHAPS bez toho, že by provedl nějaké analýzy. V této souvislosti musím znovu upozornit na to, že Úřad velmi podrobně zjišťoval, jak fungovala právní úprava i mechanismus získávání informací o jízdách řádech. Ze zjištěných skutečností je jednoznačně patrné, že stát, respektive Ministerstvo dopravy zajišťoval získávání těchto informací pouze prostřednictvím společnosti CHAPS. [...obchodní tajemství...]. Právě tyto podmínky způsobují zkreslení výsledků běžně užívaných metod analýzy relevantního trhu, je tedy logické, že pokud jsou dány určité okolnosti, nemá smysl klasické analýzy trhu vůbec provádět. Jejich provedením by byly získány zkreslené výsledky. Nemohu se proto ztotožnit s tím, že argumentace Úřadu je projevem předpojatého názoru založeného na spekulacích. Jsem naopak přesvědčen, že tento závěr vychází ze zjištěných skutečností týkajících se nastavení regulace a praktického fungování CISJŘ i provozu webové stránky IDOS.
190. Společnost CHAPS také upozorňuje na to, že v případě bezplatných služeb je možné klasický SSNIP test nahradit tzv. testem zhoršení kvality. V této souvislosti se společnost CHAPS odkazovala na body 2.4.15 – 2.4.51 zprávy Komise nazvané „Market Definition in the Media Sector,“ podle níž má být v těchto podmínkách (kdy je produkt či služba nabízena zadarmo) snazší simulovat pokles kvality a nikoli ceny. Test hypotetického monopolisty (SSNIP test) by se tedy soutěžní orgány měly pokusit aplikovat alespoň v této podobě, tj. změny kvality nikoli ceny.
191. Zmiňovaná zpráva Komise se zabývá komerčními médii, tedy trhy, na nichž je kupována pozornost spotřebitelů zajímavým obsahem, který je svázán s reklamou. Jedná se o trhy, které se společnost CHAPS snaží konstruovat jako trh relevantní (trh s prodejem online inzerce). [...obchodní tajemství...]. Provedení testu založeného na zhoršení kvality je v posuzovaném případě nevhodné. Data, na nichž je založen vyhledávač společnosti CHAPS pochází z CISJŘ, [...obchodní tajemství...].

192. Jsem přesvědčen, že v důsledku [...obchodní tajemství...] nastavení CISJŘ jako základu pro produkty společnosti CHAPS, jsou klasické metody ekonomické analýzy velmi těžko použitelné. [...obchodní tajemství...]. Zaměnitelností vyhledávače na webové stránce IDOS se Úřad zabýval, což bude rozebráno níže k dalším námitkám společnosti CHAPS, i když nikoli formou SSNIP testu. [...obchodní tajemství...]. Ani zde nelze přesně simulovat, jaká by měla být kvalitativní změna, aby odpovídala nastavení SSNIP testu. Uzavírám tedy, že tento druh analýzy je pro posuzování případ nevhodný.
193. Ekonomická analýza příjmů společnosti CHAPS měla být podle ní provedena proto, [...obchodní tajemství...]. Analýza příjmů společnosti CHAPS, proto nemůže přinést žádné nové skutečnosti. [...obchodní tajemství...].
194. Spotřebitelský průzkum nebyl Úřadem proveden, neboť se opřel o analýzu chování spotřebitelů při vyhledávání dopravního spojení na vyhledávači na webové stránce IDOS, [...obchodní tajemství...]. Úřad tato data považoval za dostatečně vypovídající o preferencích spotřebitelů [...obchodní tajemství...]. Preference spotřebitelů [...obchodní tajemství...]. Nebylo proto třeba je znovu zkoumat v rámci spotřebitelského průzkumu. Správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí dokonce poukazuje na to, že akceptuje a nijak nerozporuje fakt, že spotřebitel může v určitých případech za substitut k vyhledávači na webové stránce IDOS považovat i vyhledávač konkrétního dopravce.⁶⁸
195. Společnost CHAPS také navrhovala provedení dotazování konkurenčních soutěžitelů provozujících vyhledávače dopravního spojení za účelem zjištění toho, koho považují za své konkurenty. V tomto ohledu konstatuji, že se Úřad zaměřil na spotřebitelské hledisko, které je v posuzovaném případě dostatečným vodítkem a nemusí být doplňováno průzkumem nabídkové strany trhu. Kromě toho, jak je rozebráno níže, zaměnitelnost různých dílčích vyhledávačů s vyhledávačem na webové stránce IDOS funguje pouze jednosměrně. Bude-li tedy Dopravní podnik hl. m. Prahy považovat za substitut ke svému vyhledávači vyhledávač na webové stránce IDOS, bude to přirozeně vypovídat pouze o jednostranné zastupitelnosti. Vyhledávač na webové stránce IDOS totiž obsahuje zcela shodná data o jízdních řádech, s jakými pracuje i vyhledávač Dopravního podniku hl. m. Prahy. Naopak to však nefunguje, protože vyhledávač Dopravního podniku hl. m. Prahy disponuje pouze zlomkem dat, s nimiž pracuje vyhledávač na webové stránce IDOS. Porovnání vyhledávačů jednotlivých dopravců navzájem povede jen k tomu zjištění, že pracují každý s odlišnými daty, jedná se tedy o disjunktní množiny, jak správně osvětlil správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí.⁶⁹ Ani dotazování jiných soutěžitelů nemá objektivně potenciál přinést další rozšiřující informace použitelné pro posouzení relevantního trhu, postavení jiných soutěžitelů či jednání společnosti CHAPS.
196. Není také dán žádný důvod, proč by měla být nahraditelnost poptávky posouzena formou znaleckého posudku, když toto posouzení provedl v napadeném rozhodnutí sám Úřad, který k tomu disponuje také potřebnou odborností.
197. Uzavírám tedy, že Úřad při vymezení relevantních trhů vycházel zejména z regulace CISJŘ, [...obchodní tajemství...]. Nemohu se proto ztotožnit s argumentací společností CHAPS, že Úřad své závěry nevystavěl na objektivních skutečnostech a provedeném

⁶⁸ Srov. Bod 251 napadeného rozhodnutí.

⁶⁹ Bod 281 napadeného rozhodnutí.

dokazování, ale toliko na nepodložených úvahách. Posuzovaný případ také nelze srovnávat s jinými případy řešenými Úřadem, neboť prováděné dokazování a provádění ekonomických analýz a znaleckých posudků je dáno konkrétními skutkovými okolnostmi každé projednávané věci. V případě Student Agency, na něž společnost CHAPS poukazuje, se jednalo o velmi specifickou situaci, v níž jednosměrná substituce mezi vlakovou a autobusovou dopravou nebyla dána faktickými okolnostmi (příkladem lze poukázat na to, že v právě posuzovaném případě konkrétní dopravce disponoval pouze daty o svých jízdách, zatímco společnost CHAPS měla jako jediná k dispozici naprosto všechna data o jízdách [...obchodní tajemství...], a proto bylo zapotřebí, aby byla prokázána i za použití ekonomických analýz. Tento okruh námitek společnosti CHAPS tedy považují za nedůvodný.

Námítka rozkladu – závěry Úřadu odporují spotřebitelskému chování

198. Další skupina námitek společnosti CHAPS se vztahuje k preferencím spotřebitelů [...obchodní tajemství...]. Společnost CHAPS zde naopak vychází z toho, že spotřebitelé znají své dopravce, že předem vědí, kdo danou linku obsluhuje a chtějí si pouze ověřit časy odjezdů. [...obchodní tajemství...].
199. Úřad při posouzení zastupitelnosti vyhledávačů pracujících pouze s dílčím souborem dat shledal pouze jednostrannou zastupitelnost, tj. pro spotřebitele užívajícího dílčí vyhledávač je vyhledávač na webové stránce IDOS vždy substitutem, opačně to ale vždy neplatí, neboť všichni cestující, kteří používají vyhledávač na webové stránce IDOS nebudou uspokojeni vyhledávači dílčími.⁷⁰ [...obchodní tajemství...].
200. Nelze zpochybnit fakt, že cestující mají různé preference a že cestující s konkrétními požadavky mohou uspokojit i jiné vyhledávače spojení, které nepracují s úplným souborem dat o jízdách. Jedině vyhledávač na webové stránce IDOS je však schopen uspokojit všechny spotřebitele. Společnost CHAPS ve svých závěrech přepokládá, že cestující mají jasně dané preference ohledně toho, s jakým dopravcem chtějí jet, tj. vědí, jaké linky mezi výchozím a cílovým bodem jezdí a jací dopravci je provozují a také mají vybráno, který dopravce je pro ně nejvýhodnější. To skutečně může platit například u cestujícího, který se potřebuje přepravit v rámci Prahy nebo Brna. V tomto případě lze rozumně přepokládat, že cestující zná či velmi snadno odvodí název dopravce zajišťujícího veřejnou dopravu ve zmiňovaných městech. Bude schopen si dopravce také snadno zvolit, neboť městkou hromadnou dopravu zde v převážné většině jejího objemu zajišťuje pouze jediný dopravce⁷¹ a cestujícímu jsou tak snadno dostupné informace, které mu umožní dostat se přímo k vyhledávači daného dopravce, který jej v dané situaci může dostatečně uspokojit (tj. vyhledá podle požadovaných parametrů převážnou většinu existujících spojení).
201. U jiných skupin cestujících však situace není tak jednoduchá. Cestující v rámci regionů, dojíždějící z okolních měst a vesnic za prací, cestující mezi jednotlivými regiony apod. se již nemohou spoléhat na to, že většinu spojů provozuje jediný dopravce. Například k dopravě z Brna do Vyškova (doprava v rámci Jihomoravského kraje) může cestující využít

⁷⁰ Body 255 a násl. napadeného rozhodnutí.

⁷¹ I zde je ovšem potřeba počítat s tím, že někteří dopravci provozující regionální linky obsluhují také zastávky MHD, i pro přesuny v rámci měst jako je Praha nebo Brno tak lze použít i spoj provozovaný jiným dopravcem než je dopravní podnik zřízený městem.

následující dopravce: KRODOS BUS a.s., VYDOS BUS a.s., Tourbus, a.s., FTL - First Transport Lines, a.s., České dráhy, a.s., ČSAD Vsetín a.s., Znojenská dopravní společnost - PSOTA, s.r.o. nebo ČSAD Tišnov, spol. s r.o.⁷² Jedná se celkem o sedm různých dopravců, někteří z nich jsou součástí integrovaného dopravního systému Jihomoravského kraje, jiní nikoli. Dopravní spojení na uvedené lince tito dopravci zajišťují s různou frekvencí. Podle teorie společnosti CHAPS by tedy měli všichni cestující z Brna do Vyškova znát všechny tyto dopravce, vědět, jak kvalitní službu nabízejí, za jakou cenu, jak často jejich autobusy jezdí, jestli mají vlastní vyhledávač, jestli jsou součástí integrovaného dopravního systému apod., aby se mohli rozhodnout a použít jako substitut vyhledávač konkrétního dopravce, případně jejich řetězec. Tato teorie je zcela zjevně nereálná. Navíc musím zdůraznit, že se jedná o linku přímou, nevyžadující žádné přestupy či kombinování jednotlivých druhů dopravy. S počtem přestupů se totiž nároky na znalosti spotřebitele neúměrně zvyšují.

202. Obdobnou logikou lze postupovat dál. Linku Brno – Olomouc obsluhují dopravci: Znojenská dopravní společnost - PSOTA, s.r.o., České dráhy, a.s., Tourbus, a.s., ARRIVA MORAVA a.s., STUDENT AGENCY k.s., FTL - First Transport Lines, a.s., ČSAD Tišnov, spol. s r.o., LEO Express a.s.⁷³ Tedy celkem osm společností provozujících přímé linky. Pokud by si měl spotřebitel sám složit informace z dílčích vyhledávačů, musel by znát všech osm dopravců, zjistit, zda provozují vlastní vyhledávače spojení, a dát dohromady výsledky všech těchto vyhledávání. [...obchodní tajemství...]. Musel by tak vytvořit řetězec jednosměrných substitutů, [...obchodní tajemství...]. Takový postup by byl obtížný a zdlouhavý i pro cestujícího, který linku používá pravidelně, přičemž cestující, který ji využívá v menší míře, takových úvah pravděpodobně nebude schopen vůbec. V případě nutnosti přestupů bude sestavení informací za pomoci dílčích vyhledávačů představovat obrovské problémy. Z pohledu běžného cestujícího je tak neúměrně těžké vyhledávat a kombinovat jednotlivé informace, aby získal stejné výsledky jako [...obchodní tajemství...]. Nemohou se zde tedy aplikovat východiska z případu Astra Zeneca/Novartis⁷⁴, neboť v posuzovaném případě nebyl dostupný takový řetězec substitutů, [...obchodní tajemství...].

203. S tím souvisí i nepoužitelnost přirovnání posuzovaného případu k nákupu barevných paprik, pomocí něhož společnost CHAPS svoje závěry ilustruje. Tento příklad totiž nezbytně vychází z toho, že spotřebitelé vědí, jakou přesně papriku chtějí a vědí o všech možnostech, kde ji mohou získat. Vyhledávač na webových stránkách IDOS slouží naopak k tomu, že spotřebitelům tyto informace poskytuje – tedy zobrazí jim informace o možných variantách spojení, z nichž si následně může spotřebitel vybrat to, které mu nejvíce vyhovuje. V příkladu s prodejem paprik by tak vyhledávač zobrazoval informace o tom, kdy a kde se dají jednotlivé druhy paprik zakoupit. Popsané chování spotřebitelů poptávajících nákup žluté či červené papriky se již posouvá k vlastnímu výběru konkrétní služby a netýká se trhu s informacemi.

204. [...obchodní tajemství...]. Jak tedy správně uzavřel správní orgán prvního stupně, funguje zde pouze jednostranná substituce. Vyhledávač na webové stránce IDOS totiž sám vychází z toho, že řetězení dílčích vyhledávačů není substitutem [...obchodní tajemství...].

⁷² Výpis spojů společně s dopravci, kteří je provozovali, je založen na č. I. 2959-2960.

⁷³ Výpis spojů společně s dopravci, kteří je provozovali, je založen na č. I. 2957-2958.

⁷⁴ Rozhodnutí Komise ze dne 26. 7. 2000, COMP/M.1806.

205. Závěr správního orgánu prvního stupně o jednostranné substituci považují za správný. [...obchodní tajemství...]. Závěr o jednostranné substituci je postaven na jednoznačné objektivní skutečnosti, že dílčí vyhledávače obecně nemohou zobrazit [...obchodní tajemství...]. Toto by fungovalo jen v případě, že dopravní spojení mezi dvěma body zajišťuje jen jediný dopravce, což není stoprocentně platným pravidlem ani u MHD. Cestující vyhledávající spojení na webové stránce IDOS také budou velmi těžko tuto službu nahrazovat řetězením dílčích výsledků vyhledávání za pomoci vyhledávačů konkrétních dopravců, či jiných dílčích vyhledávačů.
206. Jak bylo zmíněno výše, [...obchodní tajemství...].⁷⁵ [...obchodní tajemství...].
207. [...obchodní tajemství...]. Provedenou analýzu lze tedy považovat za zdroj informací, který má o preferencích spotřebitelů a s tím spojené otázky jednostranné nebo oboustranné zastupitelnosti dostatečnou vypovídající hodnotu. [...obchodní tajemství...].
208. [...obchodní tajemství...].
209. Ohledně tvrzení společnosti CHAPS, že při zastavení provozu vyhledávače na webové stránce IDOS by v České republice nebylo možné zjistit dopravní spojení mezi dvěma místy, uvádím následující. [...obchodní tajemství...], jak o něm hovoří správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí. Jinými slovy by byly informace o dopravním spojení získávány stejně jako v období před vytvořením CISJŘ, [...obchodní tajemství...].
210. Společnost CHAPS také poukazuje na to, že Úřad nezodpověděl několik dalších otázek. Tyto otázky se dotýkají toho, zda [...obchodní tajemství...] data o jízdních řádech, kterými disponují jednotliví dopravci či koordinátoři dopravy, tvoří samostatný relevantní trh. Zda jiné vyhledávače [...obchodní tajemství...] tvoří samostatné trhy. K těmto otázkám uvádím, že není úkolem Úřadu nad rámec vymezení relevantního trhu podrobně popisovat i ty oblasti, které stojí mimo něj. Společnost CHAPS se v této souvislosti snaží o to, aby dílčí informace jednotlivých dopravců byly Úřadem vnímány jako oboustranný substitut [...obchodní tajemství...] jízdních řádech v celé České republice. Jak bylo vysvětleno Úřadem v napadeném rozhodnutí a rovněž v rámci výše popsaného přezkumu, oboustranná substituce zde nefunguje. Nepovažují proto za pochybení Úřadu skutečnost, že se podrobně nezabýval vyhledávači jednotlivých dopravců či regionálních koordinátorů dopravy, ale pouze rozebral jejich vztah k vymezenému relevantnímu trhu (tj. našel vztah jednostranné substituce a tím vyloučil možnost, že by mohly být součástí vymezovaných relevantních trhů). Shodné závěry platí i pro vyhledávací programy. Relevantní trhy byly vymezeny řádně, s ohledem na všechny specifické okolnosti posuzovaného případu.

Námítky rozkladu - neexistující relevantní trhy a jejich nepřipustné zúžení

211. Ze zjištěných skutečností jednoznačně vyplynulo, že společně s vytvořením CISJŘ [...obchodní tajemství...]. Nelze tedy hovořit o tom, že relevantní trh č. 1 neexistuje. [...obchodní tajemství...]. Výše jsem také podrobně rozebral skutečnost, že Úřad shledal, že z pohledu konečných spotřebitelů existuje mezi vyhledávačem pracujícím s produktem relevantního trhu č. 1 a jinými vyhledávači, které pracují pouze s dílčími informacemi o jízdních řádech, pouze vztah jednostranné substituce.

⁷⁵ [...obchodní tajemství...].

212. Právě jednostranná substituce je důvodem, proč ani držitelé dílčích informací o jízdních řádech (jednotliví dopravci nebo koordinátoři dopravy) nemohou být zahrnuti do relevantního trhu č. 1. Proto tedy platí, že jakákoli informace o jízdních řádech, kterou disponuje společnost České dráhy, a.s., bude obsažena i v produktu relevantního trhu č. 1. Nicméně opačně to již neplatí. Společnost CHAPS zde v rámci rozkladu poukazuje pouze na tuto jednostrannou substituci, [...obchodní tajemství...]. Správní orgán prvního stupně, má tedy pravdu, když v bodech 307 a 308 napadeného rozhodnutí uvádí, že subjekty jmenované společností CHAPS [...obchodní tajemství...].
213. [...obchodní tajemství...]⁷⁶, [...obchodní tajemství...].
214. Společnost CHAPS dále rozporuje skutečnost, že Úřad do relevantního trhu nezařadil [...obchodní tajemství...]. Důvod pro tuto skutečnost je shrnut v předchozím odstavci. [...obchodní tajemství...].
215. Námitky společnosti CHAPS vztahující se k neexistenci relevantního trhu č. 2 také považují za nedůvodné. [...obchodní tajemství...]. Úřad proto tato jednoduchá fakta nemohl ignorovat. Jak bylo rozebráno výše, produkt relevantního trhu č. 2⁷⁷ byl tvořen databází a vyhledávacím algoritmem, který s touto databází pracoval, [...obchodní tajemství...].
216. Skutečnost, že počítačový algoritmus je počítačový program a může ho vytvořit i jiný soutěžitel, nemá na existenci relevantního trhu č. 2 žádný vliv. [...obchodní tajemství...]. V důsledku toho, že produkt relevantního trhu č. 1 nebyl uvolněn ostatním soutěžitelům [...obchodní tajemství...].⁷⁸ [...obchodní tajemství...]. Zjevně se proto nejedná o umělý konstrukt pro propojení relevantního trhu č. 1 a relevantního trhu č. 3, jak se snaží v rozkladu dovést společnost CHAPS.
217. Nad rámec rovněž podotýkám, že i v případě, kdy jsou úplná aktualizovaná data o jízdních řádech všem soutěžitelům k dispozici a každý ze soutěžitelů může sestavit vlastní databázi a vytvořit nad ní vyhledávací algoritmus, budou mezi jednotlivými produkty rozdíly. Každý soutěžitel může totiž použít vlastní originální řešení databáze i vyhledávacího počítačového programu. Je zde nadále otevřen prostor pro inovace.
218. [...obchodní tajemství...]. Jeden a tentýž produkt proto není součástí více relevantních trhů, jak se snaží naznačit společnost CHAPS. Jedná se o trhy navazující, tj. jsou založeny na aktualizovaných datech o jízdních řádech z CISJŘ, která jsou součástí jiných produktů, které postupně směřují až ke konečnému spotřebiteli, kterému je nabízeno automatizované vyhledávání dopravního spojení.
219. Konečně společnost CHAPS poukazuje na tzv. multi-homing, jenž spočívá v tom, že spotřebitelé mohou současně využívat několik automatizovaných vyhledávačů spojení (s regionálním i celostátním pokrytím, jednotlivých dopravců apod.). Jedná se opět o závěry vztahující se k relevantnímu trhu č. 3, který zahrnuje spotřebitele. Jde tedy opět o trh sloužící pro zpětnou kontrolu toho, zda je relevantní trh č. 1 vymezen správně a zda jsou úplná aktualizovaná data o jízdních řádech postupovaná povinnými subjekty pro účely CISJŘ skutečně samostatným nezastupitelným produktem. Fakt, že spotřebitelé mohou pro

⁷⁶ T. j. aktualizovaná data o jízdních řádech postupovaných povinnými subjekty do CISJŘ.

⁷⁷ T. j. informace o existujících variantách dopravního spojení.

⁷⁸ [...obchodní tajemství...].

různé účely využívat různé vyhledávače, opět odpovídá zjištěním Úřadu o jednostranné substituci. [...obchodní tajemství...]. Jelikož je substituce pouze jednostranná, i multi-homing se bude uplatňovat pouze v těchto limitech. Není proto důvodem pro to, aby byl relevantní trh č. 3 vymezován širěji.

220. [...obchodní tajemství...]⁷⁹ [...obchodní tajemství...]⁸⁰, [...obchodní tajemství...].

221. Opět tedy shrnuji, že správní orgán prvního stupně vymezil všechny tři navazující relevantní trhy správně, že ověřil [...obchodní tajemství...], že řádně posoudil tyto relevantní trhy z pohledu věcného, časového i geografického. Námitky společnosti CHAPS jsou nedůvodné.

D) Dominantní postavení

222. [...obchodní tajemství...].

223. Dominantní postavení je definováno jako „*postavení ekonomické síly, kterou podnik má a která mu umožňuje zabraňovat zachování efektivní hospodářské soutěže na relevantním trhu tím, že mu dává sílu chovat se v podstatné míře nezávisle na jeho soutěžitelích, zákaznících a nakonec i spotřebitelích.*“⁸¹ Toto postavení ekonomické síly na [...obchodní tajemství...].

224. Produkt relevantního trhu č. 1 byl také určen primárně k dalšímu [...obchodní tajemství...] zpracovávání [...obchodní tajemství...]. Spotřebitel byl významným činitelem až na trzích navazujících, a to zejména ne relevantním trhu č. 3., [...obchodní tajemství...]. Vyhledávač na webové stránce IDOS, jako obsah zajímavý pro spotřebitele, pak společnost CHAPS [...obchodní tajemství...].

225. [...obchodní tajemství...]. Provádění ekonomických analýz pro další [...obchodní tajemství...].

226. Společnost CHAPS v tomto ohledu znovu rozporuje to, že Úřad nezohlednil skutečnost, že činnosti společnosti CHAPS představují vícestannou platformu, dále relevantní trh č. 1 nepřipustně zúžil (nezahrnul dílčí data, která mají k dispozici jiné subjekty) a konečně přičetl k tíži CHAPS její postavení na navazujících trzích, ačkoli v napadeném rozhodnutí výslovně deklaroval, že se postavením CHAPS na těchto trzích nebude blíže zabývat.

227. První dvě zmiňované námitky zazněly již ve vztahu k otázce samotného vymezení relevantních trhů, proto lze také na výše uvedenou argumentaci odkázat i na tomto místě. Možností, že by relevantní trh č. 3 mohl představovat tzv. vícestannou platformu se Úřad v napadeném rozhodnutí zabýval, přičemž konstatoval, že rysy těchto platform se objevují pouze částečně (tzn. mohlo by se jednat o platformu dvoustrannou, [...obchodní tajemství...]).

228. Podle společnosti CHAPS je nesprávný závěr Úřadu o tom, že produktem relevantního trhu č. 1 [...obchodní tajemství...]. I těmito námitkám jsem již věnoval v souvislosti s vlastním vymezením relevantního trhu. Opět tedy shrnuji své závěry.

⁷⁹ Viz např. č. I. 1678 spisu.

⁸⁰ [...obchodní tajemství...].

⁸¹ Rozsudek ESD 27/76 United Brands, odst. 65.

Vytvoření produktu relevantního trhu č. 1 je [...obchodní tajemství...]. Nejedná se zde o možnou substituci, neboť zde vzniká situace podobná jevu označovanému jako tzv. cellophane fallacy, kdy se v důsledku nedostupnosti určitého produktu (obvykle vysoká cena, [...obchodní tajemství...]) mohou chybně považovat za substituty i produkty, které by za normálních okolností zaměnitelné nebyly. I v tomto ohledu jsem tedy přesvědčen, že jsou závěry správního orgánu prvního stupně obsažené v napadeném rozhodnutí správné.

229. Úřad se v napadeném rozhodnutí také primárně zabýval prokázáním a posouzením dominantního postavení společnosti CHAPS na relevantním trhu č. 1. Na dalších dvou navazujících trzích postavení posuzoval rovněž, ovšem již s menší mírou přesnosti a bez toho, že by se snažil dospět k jednoznačnému závěru o tom, zda společnost CHAPS na těchto trzích má nebo nemá dominantní postavení. Svě závěry správní orgán prvního stupně totiž založil na tom, že jestliže měla společnost CHAPS dominantní postavení na relevantním trhu č. 1 [...obchodní tajemství...].

230. Závěry Úřadu, které společnost CHAPS ve svém rozkladu označuje za přičítání postavení společnosti CHAPS na navazujících trzích k její tíži, jsou ve své podstatě popisem negativních dopadů, které mělo jednání společnosti CHAPS na relevantním trhu č. 1 na trhy navazující. V rozkladu citovaná pasáž je zhodnocením dopadu jednání společnosti CHAPS na navazující trhy, nikoli podrobnou analýzou postavení CHAPS na těchto trzích. Při určení výše pokuty pak Úřad nepřihlížel k postavení společnosti CHAPS na navazujících trzích, ale k důsledkům, které na tyto trhy mělo jednání společnosti CHAPS. Jsem přesvědčen o tom, že zhodnocení dopadů šetřeného jednání na navazující trhy je součástí vyhodnocení deliktu a jeho závažnosti, což se projevuje také ve vztahu k určení výše pokuty. Součástí zhodnocení těchto dopadů je rovněž to, jaké výhody společnost CHAPS na navazujících trzích mohla neoprávněně získat. [...obchodní tajemství...]. Úvahy tohoto typu se tak nemohou dostat do rozporu s deklarací Úřadu obsaženou v napadeném rozhodnutí, že postavení společnosti CHAPS na relevantních trzích č. 2 a 3 podrobně vymezovat nebude. Z napadeného rozhodnutí je jednoznačně patrné, že toto prohlášení se vztahuje k tomu, že k naplnění skutkové podstaty tak, jak je vymezena v ZOHS a popsána ve výroku postačuje podrobné posouzení existence dominantního postavení společnosti CHAPS na relevantním trhu č. 1. To však neznamená, že by Úřad neměl posuzovat závažnost dopadů deliktního jednání také na trzích navazujících. Ani v tomto ohledu se tedy neztotožňuji s tvrzením společnosti CHAPS a tuto její námitku považuji za nedůvodnou.

E) Nesprávné posouzení jednání účastníka řízení

231. Správní orgán prvního stupně vyhodnotil jednání společnosti CHAPS jako zakázané odmítnutí dodávek. Tento typ jednání se vyznačuje nebezpečím kolize s právem každého soutěžitele vybírat si své obchodní partnery. Zájem na ochraně soutěžního prostředí tak má být upřednostněn pouze za určitých podmínek. Zejména se hovoří o nebezpečí přirozené ztráty motivace dominantního soutěžitele produkt, který je nucen poskytovat konkurentům inovovat. Zároveň by jeho konkurenti neměli nuceným poskytnutím dodávek získávat neoprávněný prospěch z „cizí“ práce a investic. Přesto je v určitých případech nezbytné po podnicích v dominantním postavení požadovat, aby svým konkurentům umožnili přístup ke

svým produktům či službám.⁸² V praxi jsou případy neoprávněného odmítnutí dodávek provázeny různými specifickými okolnostmi. Typicky se však bude jednat o situace, kdy existují alespoň dva na sebe vázané trhy a kdy produkt prvního trhu je nezbytnou „surovinou“ pro vstup a působení na navazujícím trhu. Pokud má dominantní podnik výhradní přístup k produktu prvního trhu, vzniká zde nebezpečí, že na navazujícím trhu bude toto postavení zneužívat tak, že bez objektivně ospravedlnitelného důvodu neposkytne ostatním podnikům tento produkt, ty nevstoupí na navazující relevantní trh a nebudou tam dominantnímu soutěžiteli konkurovat. Důsledkem jednání dominantního podniku je tak pravděpodobné vyloučení hospodářské soutěže na navazujícím trhu nebo zabránění jejímu rozvinutí, čímž mohou být ve svém důsledku poškozeni i spotřebitelé.⁸³ Kromě toho se mohou vyskytovat i další okolnosti, které nasvědčují tomu, že se jedná o zakázané odmítnutí dodávek a že příkaz poskytnout plnění se negativně neprojeví na motivaci dominantního podniku investovat či inovovat, tj. nevznikají zde výše uvedená nebezpečí spojená s nuceným poskytnutím dodávek.⁸⁴

232. O popsaná teoretická východiska se opřel také Úřad v napadeném rozhodnutí. V právě posuzovaném případě považují za rozhodující tyto okolnosti. Produkt relevantního trhu č. 1 [...obchodní tajemství...]. Z této skutečnosti pak správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí primárně vycházel.

233. Jak bylo podrobně popsáno výše, produkt relevantního trhu č. 1 je [...obchodní tajemství...].

234. Obdobně je tomu také ve vztahu k problematice ztráty motivace k inovacím a získávání neoprávněného prospěchu z „cizí“ práce a investic. [...obchodní tajemství...]. Jsem proto přesvědčen, že znaky protisoutěžního jednání účastníka řízení spočívajícího v zakázaném odmítnutí dodávek byly naplněny.

Námítky rozkladu – znaky zakázaného jednání

235. Společnost CHAPS k otázce naplnění znaků zakázaného odmítnutí dodávek uvedla následující. [...obchodní tajemství...]. Společnost CHAPS zde poukazuje na případ Oscar Bronner⁸⁵ řešený SDEU, z něhož vyplývají kritéria pro posouzení zakázaného odmítnutí dodávek, která podle společnosti CHAPS nebyla naplněna. Napadené rozhodnutí je podle společnosti CHAPS založeno na chybných závěrech o tom, že [...obchodní tajemství...]. Úřad pak v napadeném rozhodnutí nesprávně vycházel z pokynů Komise, které jsou pouhým soft law a neměly by být aplikovány na místo judikatury SDEU.

236. K argumentaci účastníka řízení uvádím, že Úřad v napadeném rozhodnutí nezpochybňoval judikatorní východiska dokazovaná společností CHAPS na případu Oscar Bronner. Naopak s nimi do značné míry pracoval a komplexně vyhodnotil všechna skutková

⁸² Srov. rozsudek SDEU ve věci Régie des télégraphes et des téléphones proti GB-Inno-BM SA, C-18/88 ze dne 13. 12. 1991 bod 18, nebo rozhodnutí Komise ve věci přístavu Rødby, 94/119/EC, bod 12 odůvodnění.

⁸³ Stanovisko generálního advokáta Jacobse ze dne 28. 5. 1998 k případu C-7/97 ve věci Oscar Bronner, bod 48.

⁸⁴ Bod 82 Pokynů k prioritám Komise v oblasti prosazování práva při používání článku 82 Smlouvy o ES na zneužívající chování dominantních podniků vylučující ostatní soutěžitele, 2009/C 45/02.

⁸⁵ Rozsudek SDEU ve věci Oscar Bronner GmbH & Co. KG proti Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG, Mediaprint Zeitungsvertriebsgesellschaft mbH & Co. KG a Mediaprint Anzeigengesellschaft mbH & Co. KG, C-7/97, ze dne 26. 11. 1998.

zjištění ohledně systému tří na sebe navazujících trhů, veřejnoprávní regulace, způsobu vzniku produktu relevantního trhu č. 1 a také způsobů jeho využití. Jak jsem již uvedl výše, [...obchodní tajemství...].

237. [...obchodní tajemství...].

238. V posuzovaném případě proto existují podmínky, které jsou popsány v bodě 82 Pokynů k prioritám Komise v oblasti prosazování práva při používání článku 82 Smlouvy o ES na zneužívající chování dominantních podniků vylučující ostatní soutěžitele, 2009/C 45/02. Podle tohoto bodu: *„V určitých specifických případech může být zřejmé, že uložení povinnosti zajišťovat dodávky nemůže mít zjevně nepříznivé účinky na motivaci vlastníka vstupu a/nebo jiných hospodářských subjektů investovat a inovovat na předcházejícím trhu, ať už předem či následně. Komise se domnívá, že to je obzvláště pravděpodobné v případě, pokud regulace slučitelná s právem Společenství již dominantnímu podniku ukládá povinnost zajišťovat dodávky a je-li zřejmé z úvah, na nichž je tato regulace založena, že orgán veřejné správy již provedl nezbytné vyvážení pobídek při uložení této povinnosti zajišťovat dodávky. Tak by tomu mohlo být rovněž v případě, kdy se postavení dominantního podniku na předcházejícím trhu vyvíjelo v rámci ochrany zvláštních nebo výhradních práv nebo bylo financováno ze státních prostředků. V těchto specifických případech neexistuje důvod, aby se Komise odchýlila od svého běžného postupu při prosazování práva, a může prokázat pravděpodobné uzavření trhu narušující hospodářskou soutěž, aniž by posuzovala, zda se vyskytují tři okolnosti uvedené v bodě 81.“* Tento bod Pokynů výslovně počítá s tím, že k ohrožení smluvní svobody či negativnímu ovlivnění motivace k inovacím nedochází v případech, kdy již určitá kontraktační povinnost uložená ze strany orgánů veřejné správy existuje. [...obchodní tajemství...]. To jsou specifické okolnosti odpovídající popisu modelových podmínek podle bodu 82 citovaných Pokynů. Jedná se o předpis tzv. soft law, tedy o prohlášení Komise, které se v souvislosti s platnou právní úpravou a judikaturou zavazuje Komisi postupovat určitým způsobem a zakládá tak legitimní očekávání adresátů aplikace práva. Pro Úřad má tento dokument charakter interpretačního východiska, který shrnuje očekávatelný a předvídatelný postup Komise a který je rovněž odrazem aplikační praxe Komise i závěrů SDEU v relevantní judikatuře.

239. Judikatura SDEU, konkrétně případ Oscar Bronner, na který společnost CHAPS odkazuje, je rovněž interpretačním východiskem pro aplikaci práva Úřadem a Úřad je vázán volit takový výklad, který odpovídá judikatuře SDEU. Jde však o soudní rozhodnutí, nikoli o normativní právní akt. Aplikace a interpretace práva tedy bude vždy záviset na konkrétních skutkových okolnostech případu. V případě Oscar Bronner generální advokát ve svém stanovisku obecně shrnuje podmínky, které SDEU do svého rozhodnutí přebírá pouze částečně, když hovoří o tom, že místo pro zásahy do kontraktační svobody dominantního podniku je dáno jen ve výjimečných případech. Tyto podmínky byly v případě Oscar Bronner formulovány jako vyloučení veškeré konkurence ze strany společnosti Oscar Bronner žádající o přístup k distribuční síti, odmítnutí přístupu k distribuční síti nemohlo být objektivně ospravedlnitelné a tento distribuční systém musel být nenahraditelný, tj. neexistoval žádný skutečný či potenciální substitut.⁸⁶ Specifické okolnosti jsou tak běžně dány souběhem tří jmenovaných podmínek. Mohou se však vyskytovat i situace, kdy je

⁸⁶ Bod 41 citovaného rozhodnutí Oscar Bronner.

běžné soutěžní prostředí modifikováno jinými činiteli, zejména pak veřejnoprávní regulací, která umožňuje některým podnikům získat výhodnější postavení. Sem spadají účastníkem řízení zmiňované případy Wanadoo Espana vs. Telefonica⁸⁷, TeliaSonnera⁸⁸ nebo Deutsche Telecom⁸⁹. S těmito zvláštními případy pracuje také čl. 80 Pokynů Komise, který zdůrazňuje nutnost tyto případy posuzovat jiným způsobem, než jsou běžná kritéria formulovaná v případě Oscar Bronner. Zároveň nelze říci, že existují pouze taxativně vyjmenované případy a že všechny musí být skutkově shodné. Právě naopak, Pokyny Komise tyto zvláštní případy charakterizují obecně s tím, že smyslem a účelem této regulace je nutnost přihlídnout k tomu, že dominantní podnik v některých případech nezískal své výhody vlastním přičiněním, investicemi či inovacemi a že může existovat jiná než soutěžní regulace ukládající dominantnímu soutěžiteli povinnost zajišťovat dodávky. Zde nevznikají nepříznivé účinky v podobě ztráty motivace k inovacím či investicím a konkurenti nedůvodně netěží z úsilí a investic dominantního soutěžitele.

240. Úřad se pak v napadeném rozhodnutí věnoval nejen podrobnému rozboru [...obchodní tajemství...] produktu relevantního trhu č. 1, [...obchodní tajemství...] a možností [...obchodní tajemství...]⁹⁰, ale zohledňoval také [...obchodní tajemství...]. Data byla určena pro vedení CISJŘ za účelem poskytování informací o dopravním spojení cestující veřejnosti. [...obchodní tajemství...].

241. [...obchodní tajemství...]. Tyto skutečnosti byl správní orgán povinen zohlednit, neboť mají velmi významný vliv na posouzení charakteru zakázaného jednání i toho, zda nedochází k rizikovým jevům, jimž mají předcházet právě pravidla vyplývající z rozsudku Oscar Bronner. Konečně ani tato pravidla Úřad v napadeném rozhodnutí neopomněl posoudit. Zabýval se otázkou nezbytnosti produktu relevantního trhu č. 1 pro vstup na navazující trhy⁹¹, vyloučením hospodářské soutěže na navazujících trzích,⁹² existencí objektivního ospravedlnění⁹³ i vznikem újmy⁹⁴. Nemohu proto přisvědčit tomu, že by Úřad v napadeném rozhodnutí opomněl relevantní judikaturu SDEU nebo nesprávným způsobem aplikoval závěry obsažené v Pokynech Komise.

Námítky rozkladu – duševní vlastnictví

242. Společnost CHAPS poukazuje na pojmovou nesrovnalost, kdy Úřad v napadeném rozhodnutí hovoří jednak o „zdrojových datech“ a jednak „aktualizovaných datech o jízdnicích řádech postupovaných povinnými subjekty do CISJŘ“. [...obchodní tajemství...] poskytnout právě k souboru „aktualizovaných dat o jízdnicích řádech postupovaných povinnými subjekty do CISJŘ,“ jde ve skutečnosti o požadavek na zpřístupnění duševního vlastnictví společnosti CHAPS, na něž se aplikuje jiný režim pro posouzení naplnění znaků zakázaného odmítnutí dodávek.

⁸⁷ Rozhodnutí Komise ze dne 4. 7. 2007, COMP/38.784.

⁸⁸ Rozsudek SDEU ve věci C-52/09, Konkurrensverket proti TeliaSonera Sverige AB ze dne 17. 2. 2011.

⁸⁹ Rozsudek SDEU ve věci C-280/08 P, Deutsche Telecom AG ze dne 14. 10. 2010.

⁹⁰ [...obchodní tajemství...].

⁹¹ Body 118 – 135 a 182 – 183 napadeného rozhodnutí.

⁹² Body 116 a 184 – 186 napadeného rozhodnutí.

⁹³ Body 136 – 137 napadeného rozhodnutí.

⁹⁴ Body 187 – 190 napadeného rozhodnutí.

243. V tomto ohledu uvádím, že dovozovaná odlišnost mezi pojmy užívanými napadeným rozhodnutím je pouze domnělá. Podle právní úpravy platné v rozhodném období měly povinné subjekty povinnost předávat informace o jízdních řádech ve stanovených formátech, přičemž dopravní úřad takto předložená data mohl pouze schválit či neschválit, resp. dopravní úřad v nich neprováděl žádné změny, pouze je schválil nebo neschválil.⁹⁵ „Aktualizovanými daty o jízdních řádech postupovanými povinnými subjekty do CISJŘ“ se proto rozumí data o jízdních řádech, která byla předána povinnými subjekty v určených formátech⁹⁶ a schválena dopravním úřadem [...obchodní tajemství...]. Jedině tato data jsou pak zdrojem dat pro CISJŘ (neschválené jízdní řády nejsou součástí CISJŘ). Termín „zdrojová data“ označující data, která jsou zdrojem pro CISJŘ, se proto obsahově neliší a jedná se o označení téhož. [...obchodní tajemství...].
244. [...obchodní tajemství...]. Odkazy na podmínky, které mají být naplněny v případě, že se jedná o povinnost poskytnout přístup k duševnímu vlastnictví, proto považuji za nepřipadné.
245. [...obchodní tajemství...]. Úřad v napadeném rozhodnutí nepracuje s tím, že předmětem zakázaného odmítnutí dodávek bylo duševní vlastnictví společnosti CHAPS [...obchodní tajemství...]. V tomto ohledu tedy podrobný popis [...obchodní tajemství...] neměl na závěry Úřadu a východiska, na nichž je napadeného rozhodnutí postaveno, vliv. Tyto podklady nebyly společnosti CHAPS v rámci správního řízení prvního stupně zpřístupněny, neboť Úřad aplikoval ustanovení § 21c odst. 1 ZOHS ve znění účinném do 30. 9. 2016, podle něhož byly listiny obsahující obchodní tajemství vyloučeny z nahlížení, přičemž informovanost účastníka řízení měla být zajištěna jeho seznámením s nedůvěrnou verzí dokumentů, případně listinou shrnující jejich obsah. Toto ustanovení bylo novelou ZOHS provedenou zákonem č. 293/2016 Sb. změněno tak, že toto vyloučení trvá u listin, jimiž je prováděn důkaz, ve vztahu k účastníkům řízení pouze do sdělení výhrad. Tato novela nabyla účinnosti až 19. 10. 2016, tj. po vydání napadeného rozhodnutí. Podle přechodných ustanovení se na probíhající správní řízení zahájená podle předchozích právních předpisů neuplatní. Správní orgán prvního stupně postupoval podle tehdy platné a účinné původní právní úpravy. Její rigidnost mohla být překlenuta pouze výkladově a za použití testu [...obchodní tajemství...].
246. To, že správní orgán prvního stupně postupoval podle tehdy platné a účinné právní úpravy a nepokusil se výkladem překlenout její přísnost v právě posuzovaném případě, nepovažuji za pochybení způsobující nezákonnost či zkrácení účastníka řízení na jeho právech, které by zasahovalo do jeho práva na obhajobu. [...obchodní tajemství...]. Společnost CHAPS pak považuje za dotčení svých práv na obhajobu to, že jí nebyly zpřístupněny dokumenty, [...obchodní tajemství...].
247. Jak již bylo řečeno, Úřad v napadeném rozhodnutí nepracuje s duševním vlastnictvím [...obchodní tajemství...]. Naplnění skutkové podstaty zakázaného odmítnutí dodávek vychází z jiných skutečností [...obchodní tajemství...] a aplikuje jiná právní východiska. [...obchodní tajemství...]. Právo na obhajobu společnosti CHAPS nezpřístupněním dokumentů [...obchodní tajemství...] tedy nebylo porušeno a restriktivní

⁹⁵ Zákon o silniční dopravě a zákon o drahách.

⁹⁶ Specifikovaných vyhláškou.

výklad pravidel pro nahlížení do soutěžních spisů nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Námítky rozkladu – nutnost vstupu pro působení na navazujících relevantních trzích

248. V souvislosti s otázkou nezbytnosti produktu relevantního trhu č. 1 pro vstup na navazující trhy společnost CHAPS zdůrazňuje [...obchodní tajemství...] data o jízdních řádech lze získávat alternativně, [...obchodní tajemství...].

249. Podle společnosti CHAPS má být [...obchodní tajemství...].

250. Jsem přesvědčen, že [...obchodní tajemství...].

251. [...obchodní tajemství...].

252. Z uvedeného je patrné, že charakter [...obchodní tajemství...] a jeho závěry považují za správné a přezkoumatelné. [...obchodní tajemství...].

253. Společnost CHAPS dále upozorňuje na možnost alternativního získávání aktualizovaných dat o jízdních řádech, z nichž je možno vytvořit použitelný ekvivalent produktu relevantního trhu č. 1. První alternativou má být získávání dat o jízdních řádech přímo od jednotlivých dopravců či koordinátorů dopravy. Druhým způsobem je stahování dat ve formátu xls, které společnost CHAPS uveřejňovala.

254. Této problematice jsem se již v různých souvislostech věnoval, nicméně se zde pokusím shrnout stěžejní závěry. Úřad v napadeném rozhodnutí pracuje s možnostmi stejně efektivního soutěžitele jako je společnost CHAPS a počítá tedy s tím, že tento soutěžitel bude schopen určitých investic. [...obchodní tajemství...]. Úřad v rámci správního řízení prvního stupně zjišťoval, zda a jak se jiní (srovnatelně efektivní) soutěžitelé pokouší získávat informace o jízdních řádech přímo od dopravců. Zjistil přitom následující. [...obchodní tajemství...].⁹⁷ [...obchodní tajemství...].⁹⁸ [...obchodní tajemství...].⁹⁹ [...obchodní tajemství...].

255. [...obchodní tajemství...].

256. Dalším zdrojem informací o jízdních řádech měla být podle společnosti CHAPS také data uveřejňovaná ve formátu xls na portálu <http://portal.idos.cz>, která byla strojově zpracovatelná. [...obchodní tajemství...].¹⁰⁰ [...obchodní tajemství...].

257. [...obchodní tajemství...],¹⁰¹ [...obchodní tajemství...].

258. [...obchodní tajemství...].

Námítky rozkladu – hospodářská soutěž nebyla vyloučena

259. Podle společnosti CHAPS nedošlo k vyloučení hospodářské soutěže na navazujících trzích, neboť existuje řada jiných vyhledávačů, [...obchodní tajemství...] a dále pak existuje substituční řetězec dílčích vyhledávačů u jednotlivých dopravců a koordinátorů dopravy.

⁹⁷ [...obchodní tajemství...].

⁹⁸ [...obchodní tajemství...].

⁹⁹ [...obchodní tajemství...].

¹⁰⁰ [...obchodní tajemství...].

¹⁰¹ [...obchodní tajemství...].

260. Jak bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí, [...obchodní tajemství...].¹⁰² Jednoduše řečeno, vzniklo by skutečné soutěžní prostředí. Jako své konkurenty tak společnost CHAPS jmenuje subjekty, [...obchodní tajemství...]. Konečně pak zbývá údajný substituční řetězec dílčích vyhledávačů, které, [...obchodní tajemství...]. Jejich zastupitelnost je tedy jen jednostranná [...obchodní tajemství...]. Jinými slovy společnost CHAPS své jednání směřovala k tomu, [...obchodní tajemství...]¹⁰³, [...obchodní tajemství...]. Na základě těchto skutečností jsem přesvědčen o správnosti závěru správního orgánu prvního stupně o tom, že jednání společnosti CHAPS vedlo k narušení hospodářské soutěže na navazujících relevantních trzích.

Námítky rozkladu – nezpůsobení újmy soutěžitelům ani spotřebitelům

261. Společnost CHAPS je přesvědčena, že nezpůsobila žádnou újmu soutěžitelům ani spotřebitelům. [...obchodní tajemství...].

262. [...obchodní tajemství...] dopravci, koordinátoři dopravy) byly pouze jednostrannými substituty [...obchodní tajemství...].

263. *Judikatura v této souvislosti hovoří o tom, že „kromě přímé materiální škody lze tak za újmu považovat ztrátu zákazníků, ztrátu postavení na trhu, potřebu překonávat v důsledku dominantova jednání vniklé bariéry vstupu na trh, ale také vzniklou potřebu soutěžitele, u něhož je vznik újmy zkoumán, činit v bezprostřední reakci na dominantovo jednání i takové úkony, které by za jiných okolností činit nemusel, tj. potřebu aktivizovat se a odvracet pro něj nepříznivé dopady dominantova jednání. Újmu přitom není zapotřebí ve vztahu k jednotlivým účastníkům trhu přesně kvantifikovat (jako by tomu bylo v případě „škody“ – tedy materiální újmy vyjádřitelné v penězích), je však třeba konkretizovat, v čem taková újma spočívá. Ve vztahu k posuzovanému případu tato úvaha znamená, že pokud se na trhu hodlal etablovat jiný soutěžitel a pokud tento soutěžitel musel vyvinout úsilí k překonání překážky způsobené dominantem, pak je podmínka prokázání újmy splněna. Sama skutečnost, že tento nově etablovaný soutěžitel nakonec „uspěl“ a své místo na trhu našel, neznamena automaticky neexistenci újmy, spočívající v potřebě překonat způsobené překážky při prosazování se na trhu.“¹⁰⁴*

264. [...obchodní tajemství...]. Nezpřístupnění důkazů s odkazem na obchodní tajemství [...obchodní tajemství...] bylo, jak jsem již vyložil, důsledkem formálního výkladu speciální úpravy nahlížení do spisu obsažená v ZOHS ve znění do 30. 9.2016, nicméně společnost CHAPS byla seznámena se základními parametry [...obchodní tajemství...]. Další podrobnosti nebyly třeba prokazovat, neboť se Úřad v napadeném rozhodnutí nezabýval prokazováním míry [...obchodní tajemství...] nutné pro prolomení ochrany duševního vlastnictví. Uvedené skutečnosti, kterými společnost CHAPS sama argumentuje v rozkladu i ve svém vyjádření ke sdělení výhrad, jí proto musely být známy a aplikace přísnějších pravidel pro nahlížení do spisu tak nevedla k omezení práva společnosti CHAPS na obhajobu. K této problematice navíc podotýkám, že zpřístupňování obchodního tajemství mezi konkurenty je vždy nežádoucím jevem a to, že Úřad vede správní řízení a soutěžitelé

¹⁰² [...obchodní tajemství...].

¹⁰³ [...obchodní tajemství...].

¹⁰⁴ Nález Ústavního soudu ze dne 11. 7. 2007, sp. zn. II ÚS 192/05, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Afs 40/2007 ze dne 3. 10. 2008.

jsou mu povinni poskytovat pravdivé a úplné informace by nemělo vést k ohrožení jejich podnikání, k využívání řízení před Úřadem ke konkurenčnímu boji a snaze získat informace o obchodních plánech či podnikání konkurenta. V posuzovaném případě proto nebylo nezbytné, aby správní orgán prvního stupně přílišnou tvrdost právní úpravy výkladem překlenoval. Zachování ochrany obchodního tajemství před konkurentem mělo své opodstatnění a účastník řízení byl seznámen s klíčovými skutečnostmi, které byly použity pro následné závěry Úřadu. Tento postup má konečně svůj předobraz také v procesní úpravě řízení vedeného Komisí. V rámci novelizací národního práva byl nakonec zvolen přístup, který se přibližuje úpravě správního řádu a umožňuje účastníkům řízení nahlédnout i do dokumentů jinak nepřístupných, pokud je jimi prováděn důkaz. V posuzovaném případě však měl účastník řízení dostatek informací pro svoji obhajobu a pro ochranu práv účastníka řízení na spravedlivý proces, tedy nebylo nezbytné, aby správní orgán prvního stupně vykládal aplikovanou právní úpravu ve světle pozdějších novelizací. V žádném případě se proto nemůže jednat o postup, který by měl za následek takovou vadu rozhodnutí, která by znamenala jeho nezákonnost.

Námítky rozkladu – objektivní opodstatnění

265. Společnost CHAPS je přesvědčena o tom, že její jednání bylo objektivně opodstatněno, [...obchodní tajemství...].
266. O otázce [...obchodní tajemství...] jsem pojednal již výše, přičemž zde pouze upozorňuji na to, že Úřad [...obchodní tajemství...].
267. [...obchodní tajemství...].
268. Společnost CHAPS v této souvislosti poukazuje na způsob [...obchodní tajemství...]. I to je jistě způsob dalšího [...obchodní tajemství...] využití, nicméně jak bylo naznačeno, nejedná se o způsob jediný. Nelze vyloučit, že [...obchodní tajemství...] by společnost CHAPS mohla [...obchodní tajemství...]. Otázka [...obchodní tajemství...] byla podrobně rozebírána výše a vyplývá z ní, že společnost CHAPS [...obchodní tajemství...].
269. Úřad také v napadeném rozhodnutí nevztahoval povinnost poskytnutí produktu relevantního trhu č. 1 [...obchodní tajemství...].
270. Namítaná nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že Úřad poukazuje na to, že produkt relevantního trhu č. 1 [...obchodní tajemství...], dle mého názoru není dána. [...obchodní tajemství...].¹⁰⁵ [...obchodní tajemství...]. Jednotlivé věty napadeného rozhodnutí nelze vytrhávat z kontextu. Je třeba jim rozumět a vykládat je v kontextu celého odůvodnění, v němž mají svůj smysl a své místo. Nejedná se tak o nepřezkoumatelnost či vadu napadeného rozhodnutí.
271. S ohledem na vše uvedené se ztotožňuji s názorem správního orgánu prvního stupně, [...obchodní tajemství...] a námítky společnosti CHAPS v tomto ohledu považuji za nedůvodné. Dokazování, které správní orgán prvního stupně provedl, považuji za dostatečné pro řádné zjištění skutkového stavu a důkazy, které účastník řízení navrhuje, nemohou přinést nové skutečnosti, které by měly vliv na posouzení jeho jednání.

F) Nesprávné posouzení deliktů a jejich trvání

¹⁰⁵ [...obchodní tajemství...].

272. Úřad v napadeném rozhodnutí vyhodnotil jednání společnosti CHAPS jako zakázané odmítnutí dodávek a tedy porušení § 11 odst. 1 ZOHS i čl. 102 SFEU, [...obchodní tajemství...].¹⁰⁶ [...obchodní tajemství...].
273. [...obchodní tajemství...].
274. [...obchodní tajemství...].
275. V situaci, kdy zjištěné skutečnosti dovolují několik možných výkladů a na základě shromážděných důkazů není možné bez rozumných pochybností prokázat naplnění skutkového stavu trvajících odmítání dodávek [...obchodní tajemství...], je nutno posupovat ve prospěch účastníka řízení.¹⁰⁷ Naplnění skutkové podstaty zakázaného odmítání dodávek [...obchodní tajemství...] nebylo v celém svém rozsahu bez důvodných pochybností prokázáno. V tomto ohledu bylo třeba změnit i napadené rozhodnutí. Právní hodnocení skutku, o kterém bylo řízení před Úřadem vedeno, musí odpovídat zjištěnému stavu a důkazům založeným ve spise.
276. V souvislosti s výše popsány úvahami souhlasím se správním orgánem prvního stupně v tom, že není nutné, aby se odmítnutý soutěžitel znovu a znovu domáhal poskytnutí dodávky. Měl by však být prokázán jeho trvalý zájem o poskytnutí a skutečnosti svědčící o tom, že zakázané jednání stále trvá (tj. je nutné spolehlivě vyloučit, že se mohlo jednat o jednorázový úkon či stav, který nadále nebyl udržován). V rámci období [...obchodní tajemství...], nejsou ve spise doloženy přesvědčivé důkazy o tom, že společnost CHAPS jednostranně neodůvodněně nechtěla poskytnout jiným soutěžitelům produkt relevantního trhu č. 1 a tento stav po celé období udržovala. Úřadem identifikované odmítnutí z 11. 4. 2008 není natolik specifické, aby [...obchodní tajemství...] že z něj vyplývalo stanovisko společnosti CHAPS data neposkytovat ani v budoucnu, resp. bránit ostatním soutěžitelům v přístupu k těmto datům, a mohlo se stát základem pro odrazení jiných soutěžitelů, kteří by měli o poskytnutí dat zájem. Bez toho nelze prokázat naplnění prvků trvajících jednání, neboť není přesvědčivý důkaz o tom, že skutečně došlo k jednostrannému odmítání dodávek a že by byl takto nezákonně vyvolaný stav blokování přístupu k produktu relevantního trhu č. 1 ve zmíněném období udržován.
277. [...obchodní tajemství...].
278. V tomto ohledu tedy považuji za prokázané trvání porušení soutěžního práva [...obchodní tajemství...].
279. V souvislosti s tím že nebylo dostatečně prokázáno jednostranné odmítnutí [...obchodní tajemství...], vyvstává otázka, zda jsou naplněny podmínky pro porušení čl. 102 SFEU. Jinými slovy je třeba zodpovědět otázku, zda jednání společnosti CHAPS mohlo mít vliv na obchod mezi členskými státy. Vliv na obchod mezi členskými státy byl podle závěrů správního orgánu prvního stupně v tomto konkrétním případě dán právě [...obchodní

¹⁰⁶ [...obchodní tajemství...].“

¹⁰⁷ Jedná se o zásadu in dubio pro reo, která pochází z práva trestního a uplatňuje se i v rámci správní trestání. Podle této zásady v případě nezjištění, anebo nemožnosti zjištění dostatečných důkazů proti obviněnému nelze dospět k uznání viny a uložení sankce (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 126/2011-68 ze dne 14. 1. 2014) a dále je podle ní nutné postupovat v případě, kdy budou proti sobě stát protichůdná tvrzení, z nichž žádné nebude možné spolehlivě vyvrátit (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 2/2005-62 ze dne 20. 1. 2006).

tajemství...]. Další skutečnosti Úřad v rámci posouzení vlivu na obchod mezi členskými státy v napadeném rozhodnutí neuvedl.

280. Jednostranné objektivně neodůvodněné odmítnutí poskytnutí produktu relevantního trhu č. 1 [...obchodní tajemství...] nebylo prokázáno. Trvání závadného stavu není [...obchodní tajemství...] doloženo. Nelze se tedy opřít o dvě klíčové skutečnosti, na nichž správní orgán prvního stupně vystavěl své závěry o porušení čl. 102 SFEU. Zakázané odmítnutí dodávek je doloženo [...obchodní tajemství...]. Jen na základě těchto zbývajících skutečností je proto třeba odpovědět na otázku, zda je skutečně naplněna podmínka vlivu na obchod mezi členskými státy.

281. Sdělení Komise k výkladu pojmu „vliv na obchod mezi členskými státy“¹⁰⁸ se v bodech 93 a 94 přímo věnuje modelové situaci, která odpovídá posuzovanému případu. Komise v bodě 93 nejprve uvádí, že zneužití dominantní postavení vylučovacího charakteru na relevantním trhu, který tvoří území celého členského státu, je schopno ovlivnit obchod mezi členskými státy.¹⁰⁹ Poukazuje pak na případy¹¹⁰, kdy vylučovací praktiky nezaměřené přímo vůči konkrétnímu soutěžiteli programově uzavíraly soutěžitelům z jiných členských států možnost vstoupit na národní trh (věrnostní rabaty a výhradní závazky k odběru). Tyto samy o sobě budují bariéry vstupu nejen národních soutěžitelů ale také soutěžitelů z jiných členských států.

282. Bod 94 se pak věnuje vylučovacím praktikám dominantních podniků směřujících výlučně k ovlivnění struktury vnitrostátního trhu členského státu, například takové, které jsou přímo zaměřeny na vyloučení určitého soutěžitele. V takových případech je nutné zkoumat naplnění dalších podmínek.¹¹¹

283. V posuzovaném případě se jednalo o soustavné odmítání poskytnutí aktualizovaných dat o jízdních řádech postupovaných povinnými subjekty do CISJŘ

¹⁰⁸ Oficiální název Commission Notice – Guidelines on the effect on trade concept contained in Articles 81 and 82 of the Treaty, (2004/C 101/07), dostupné např. zde: [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/ALL/?uri=celex%3A52004XC0427\(06\)](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/ALL/?uri=celex%3A52004XC0427(06)) (dále též „Sdělení Komise“).

¹⁰⁹ Text bodu 93 Sdělení Komise zní takto: „Where an undertaking, which holds a dominant position covering the whole of a Member State, engages in exclusionary abuses, trade between Member States is normally capable of being affected. Such abusive conduct will generally make it more difficult for competitors from other Member States to penetrate the market, in which case patterns of trade are capable of being affected. In Michelin, for example, the Court of Justice held that a system of loyalty rebates foreclosed competitors from other Member States and therefore affected trade within the meaning of Article 82. In Rennet the Court similarly held that an abuse in the form of an exclusive purchasing obligation on customers foreclosed products from other Member States.“

¹¹⁰ Rozsudek Soudního dvora ze dne 9. listopadu 1983, ve věci C-322/81, NV Nederlandsche Banden Industrie Michelin proti Komisi Evropských společenství a Rozsudek Soudního dvora ze dne 25. března 1981, ve věci C-61/80, Coöperatieve Stremsel- en Kleurselafabriek proti Komisi Evropských společenství.

¹¹¹ Text bodu 94 Sdělení Komise zní takto: Exclusionary abuses that affect the competitive market structure inside a Member State, for instance by eliminating or threatening to eliminate a competitor, may also be capable of affecting trade between Member States. Where the undertaking that risks being eliminated only operates in a single Member State, the abuse will normally not affect trade between Member States. However, trade between Member States is capable of being affected where the targeted undertaking exports to or imports from other Member States(74) and where it also operates in other Member States(75). An effect on trade may arise from the dissuasive impact of the abuse on other competitors. If through repeated conduct the dominant undertaking has acquired a reputation for adopting exclusionary practices towards competitors that attempt to engage in direct competition, competitors from other Member States are likely to compete less aggressively, in which case trade may be affected, even if the victim in the case at hand is not from another Member State.

[...obchodní tajemství...]. Skutková situace tedy podle mého názoru odpovídá spíše bodu 94 Sdělení Komise. Kromě dominantního postavení na trhu, který zahrnuje celý členský stát, je tak třeba zkoumat i naplnění dalších podmínek zde uvedených.

284. První podmínkou je to, že soutěžitel, vůči němuž je vylučovací praktika zaměřena působí také v jiných členských státech, nebo se zabývá alespoň dovozem a vývozem z jiných členských států. [...obchodní tajemství...], není tedy doloženo ani naplnění první zmiňované podmínky.
285. Alternativně lze vliv na obchod mezi členskými státy konstruovat při naplnění druhé podmínky. Ta může nastoupit bez ohledu na to, jaký je charakter soutěžitele, vůči kterému vylučovací jednání dominanta směřuje. Tato podmínka spočívá ve vytvoření odrazujícího efektu. Tento efekt je založen na pověsti, že se dominantní soutěžitel vůči každému podniku, který by s ním chtěl přímo soutěžit, bude bránit zakázaným vylučovacím jednáním. Tato pověst pak vyvolává i u soutěžitelů z jiných členských států negativní reakce v podobě toho, že se do přímé soutěže s dominantním podnikem nepouští, omezují své aktivity atd. Naplnění této podmínky by hypoteticky mohlo založit domněnku dopadu na obchod mezi členskými státy i v posuzovaném případě.
286. Dokazování a úvahy správního orgánu prvního stupně se vzhledem ke konstrukci jednostranného odmítnutí [...obchodní tajemství...] omezily pouze na první jmenovanou podmínku. Ve správním spise tak nejsou založeny podklady směřující k prokázání existence negativní pověsti společnosti CHAPS ve vztahu k neochotě poskytovat přístup k produktu relevantního trhu č. 1. Dopadem na cestující ze zahraničí se správní orgán prvního stupně také nezabýval. Bez [...obchodní tajemství...] tak nebyly správním orgánem prvního stupně zjištěny žádné skutečnosti, které by prokazovaly, že odmítání dodávek [...obchodní tajemství...] mělo vliv na obchod mezi členskými státy a nedotýkalo se pouze struktury trhu vnitrostátního.
287. Jediným materiálem, který je v tomto směru relevantní je tak [...obchodní tajemství...] k tomu, aby bylo prokázáno jednostranné odmítnutí poskytnutí dat ze strany společnosti CHAPS a to navíc trvajících charakteru. [...obchodní tajemství...].
288. [...obchodní tajemství...].
289. Bylo proto nezbytné změnit také právní kvalifikaci skutku, který byl předmětem napadeného rozhodnutí. Pro nedostatek důkazů jej není možné kvalifikovat jako porušení § 11 odst. ZOHS i jako čl. 102 SFEU spáchané ve formě jednočinného souběhu. Skutek je možné na základě shromážděných důkazů právně kvalifikovat pouze jako porušení § 11 odst. 1 ZOHS. Výrok napadeného rozhodnutí proto musel být odpovídajícím způsobem změněn. Musela být upřesněna skutková věta, upravena délka zakázaného jednání a také jeho právní kvalifikace. V návaznosti na to pak došlo i k úpravě uložené pokuty.
290. Shrnuji tedy, že na základě dostupných důkazních prostředků správní orgán prvního stupně řádně prokázal, že jednání společnosti CHAPS porušovalo § 11 odst. 1 ZOHS, [...obchodní tajemství...]. Jednání bylo správně kvalifikováno jako jednání trvajících charakteru, neboť společnost CHAPS svým odmítnutím poskytnout přístup k aktualizovaným datům o jízdách řádech poskytovaných povinným subjekty do CISJŘ [...obchodní tajemství...] vyvolala protiprávní stav, který následně aktivně udržovala

[...obchodní tajemství...]. Trvání správního deliktu [...obchodní tajemství...] není ve spise spolehlivě doloženo stejně tak jako odmítnutí dodávek [...obchodní tajemství...], na kterém správní orgán prvního stupně založil svůj výrok o porušení čl. 102 SFEU.

291. Pro úplnost dodávám, že změnou výroku je rozhodnuto o celém předmětu řízení, tj. o skutku, pro který bylo správní řízení zahájeno. Správní orgán prvního stupně zahájil řízení o skutku spočívajícím v tom, že společnost CHAPS [...obchodní tajemství...] odmítala data, která jí byla postupována povinnými subjekty dle zvláštních zákonů do jí vedeného Celostátního informačního systému o jízdních řádech, zpřístupňovat ostatním soutěžitelům, [...obchodní tajemství...]. Následkem tohoto jednání pak mohlo být narušení hospodářské soutěže k újmě jiných soutěžitelů a/nebo spotřebitelů a ovlivnit rovněž obchod mezi členskými státy a to v oblasti navazujících, případně konkurenčních produktů a služeb, [...obchodní tajemství...].¹¹² Tento byl v oznámení právně kvalifikován jako možné porušení § 11 odst. 1 ZOHS a /nebo čl. 102 SFEU. Změna výroku tedy skutek pouze upřesňuje ve vztahu k prokázaným skutečnostem a mění jeho právní kvalifikaci. V případě, že jeden skutek naplňuje více skutkových podstat (jeden skutek je hodnocen jako více správních deliktů), jedná se o tzv. jednočinný souběh, kdy jsou jedním jednáním pachatele zasaženy různé chráněné zájmy¹¹³, s čímž jsou spojeny různé právní následky.¹¹⁴ V případě, že byl prokázán pouze jeden z deliktů (právních kvalifikací), je rozhodnutím o tomto deliktu rozhodnuto o celém skutku, který byl předmětem řízení.¹¹⁵ Podobně hovoří i judikatura správních soudů, podle níž *„ačkoliv obviněný svým jednáním (jedním skutkem) naplnil skutkovou podstatu dvou různých přestupků, jedná se o souběh přestupků jednočinný nestejnorodý. U jednočinného souběhu přestupků se skutečnost, že některé přestupky nejsou prokázány, uvede v odůvodnění rozhodnutí o neprokázaných přestupcích, se nečiní výrok o zastavení řízení. Jedná se totiž pouze o jeden skutek, jehož totožnost zůstává zachována i tehdy, pokud se správnímu orgánu nepodaří prokázat několik dílčích útoků. Správní orgán I. stupně tedy postupoval správně, když o zastavení řízení nerozhodl ve výroku napadeného rozhodnutí, ale v odůvodnění rozhodnutí pouze uvedl, že přestupek nebyl prokázán.“*¹¹⁶

Námítky rozkladu – zakázané jednání nemůže mít trvající povahu

292. Společnost CHAPS spatřuje nesprávnost právního hodnocení provedeného Úřadem v tom, že se nemůže jednat o delikt trvajícího charakteru. Upozorňuje na to, že trvání deliktu musí být přímo základem skutkové podstaty, nikoli pouhou formou spáchání, jako je tomu u deliktu pokračujících. Jednání společnosti CHAPS tak mohlo být vyhodnoceno maximálně [...obchodní tajemství...] jako delikt pokračující, což ovšem není vůbec ve správním trestání přípustné. [...obchodní tajemství...].

¹¹² Upravená (do minulého času) citace vymezení předmětu řízení z oznámení o zahájení správního řízení zal. na č. I. 1.

¹¹³ Prvním je v tomto konkrétním případě hospodářská soutěž navazujících relevantních trzích v ČR a druhým obchod mezi členskými státy.

¹¹⁴ Srov. JELÍNEK, Jiří a kol. Trestní právo hmotné: obecná část, zvláštní část. Praha: Leges, 2013. s. 335.

¹¹⁵ Srov. Jelínek, J., Sovák, Z.: Trestní zákon a trestní řád, Praha, Linde, 2000, str. 481, dále též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 2012, sp. zn. 8 Tdo 1183/2012.

¹¹⁶ Rozsudek Krajského soudu v Brně, č. j. 22 A 50/2014 – 38 ze dne 18. 2. 2016.

293. Tuto argumentaci jsem shledal jako částečně důvodnou a odpovídajícím způsobem jsem změnil výrok o vině napadeného rozhodnutí. Trvajícím delikt či trestný čin se skutečně vyznačuje tím, že vyžaduje to, aby byl vyvolán protiprávní stav a tento pachatelem následně udržován. V rámci trestního práva i v rámci správního práva trestního je tak trvání jedním ze znaků skutkové podstaty. To, zda je předpoklad trvání či udržování protiprávního stavu je obsažen explicitně v dispozici právní normy (pro ilustraci lze poukázat například na trestné činy týrání zvířat či omezování osobní svobody, jejichž vlastní podstata vyžaduje určité trvání), je však zcela jinou otázkou. Lze také rozlišovat mezi formálním a materiálním naplněním znaků trvání a pro konečné rozhodnutí o tom, zda skutková podstata počítá s tím, že je protiprávní jednání trvajícím charakteru, bude také zvýšení společenské škodlivosti a zájem zákonodárce je postihovat.
294. Soutěžní právo se v tomto ohledu nevyznačuje kazuistikou, která je vlastní právu trestnímu či jiným oblastem, v nichž se uplatňuje správní trestání. Skutkové podstaty jsou vyjádřeny obecně, neboť nelze legislativně postihnout všechny formy a způsoby jednání. Nelze je tedy přesně kategorizovat a popsat, natož předem identifikovat, že nemohou nabývat formy trvajícím jednání a že není dán zájem je jako takové také stíhat. Už ze samotného textu § 11 odst. 1 ZOHS nelze říci, že ke vzniku újmy na straně soutěžitelů bude pokaždé stačit jednorázové jednání, nebo že by jeho trvajícím forma nemohla být „kvalifikovanou skutkovou podstatou.“ Právě naopak, cílem daného ustanovení je mimo jiné i ochrana soutěžitelů, spotřebitelů i hospodářské soutěže jako fenoménu. Udržování závadného stavu po delší dobu se proto nutně projeví ve formě závažnější újmy. To je zcela v souladu se závěry unijní judikatury, na níž společnost CHAPS odkazuje, neboť Tribunál zde přímo hovoří o tom, že „k porušení čl. 101 odst. 1 SFEU může dojít nejen jedním úkonem, ale i řadou po sobě následujících úkonů, ale také trvajícím chováním. Tento výklad nelze zpochybnit, protože jeden nebo více prvků z této řady úkonů nebo tohoto trvajícím jednání může porušovat uvedené ustanovení rovněž sám o sobě a nahlížen izolovaně. Pokud se jednotlivé skutky začleňují do „společného plánu“ z důvodu svého totožného cíle narušujícího hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, má Komise právo přičítat odpovědnost za tyto skutky v závislosti na účasti na protiprávním jednání nahlíženém jako celek.“¹¹⁷ Jednalo se sice o případ kartelových dohod, nikoli zneužití dominantního postavení, přesto na něm lze demonstrovat, že unijní judikatura počítá s tím, že zakázané protisoutěžní jednání může v různých případech nabývat různých forem a není možné předem říci, že čl. 101 nebo 102 SFEU může mít pouze formu jednorázového jednání. Při posuzování jednorázovosti či trvání určitého porušení tak bude nutno vycházet z konkrétního posuzovaného případu, aniž by bylo předem možné konstatovat, že trvajícím forma porušení je vyloučena. Proto i zakázané odmítnutí dodávek může být v některých případech jednorázovým jednáním a zároveň v jiných situacích nabývat formu jednání trvajícím.
295. Podle národní judikatury „za trvajícím jiný správní delikt lze proto považovat takový správní delikt, jímž pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě, jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závadný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek a jeden správní delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního

¹¹⁷ Rozsudek Tribunálu ze dne 16. 6. 2015, ve věci FSL Holdings a další v. Evropská komise, T-655/11, bod 478.

stavu.“¹¹⁸ V této souvislosti je u trvajících deliktů nutno rozlišovat také okamžik dokonání a dokončení, přičemž „*trvajícím delikt je dokonán založením, vznikem protiprávního stavu, kdy pachatel naplní všechny znaky skutkové podstaty správního deliktu. Ukončen je však až odstraněním protiprávního stavu. Mezi těmito momenty probíhá kontinuálně jednání pachatele naplňující stále danou skutkovou podstatu, kterým je protiprávní stav udržován.*“¹¹⁹ [...obchodní tajemství...].

296. Jelikož v rámci právě posuzovaného případu zakázané jednání spočívalo [...obchodní tajemství...], což bylo Úřadem řádně prokázáno, je nutné vyhodnotit jednání společnosti CHAPS jako trvajícím porušení.

297. Pro úplnost také konstatuji, že tvrzení účastníka řízení o tom, že ve správním trestání se nevyskytují pokračující delikty, resp. že taková kvalifikace je ve správním trestání nepřijatelná, je zcela nepodložené a odporuje právní teorii i praxi. Považuji však za nadbytečné na tomto místě podrobně rozebírat podstatu pokračujících správních deliktů v situaci, kdy bylo jednání společnosti CHAPS vyhodnoceno jako jednání trvajícím a spekulace o tom, zda je přípustné jej případně hodnotit jako jednání pokračujícím, postrádají reálného smyslu. Pokračujícím i trvajícím jednáním je navíc správním právem vnímáno jako jediný skutek, kterého se delikvent dopouští delší časové období, a reálné dopady změn kvalifikace z trvajícím formy a formu pokračujícím, byť to zjevně v posuzovaném případě není na místě, by neznamenal [...obchodní tajemství...].

298. Zabývat se námitkami ve vztahu k tomu, zda došlo či nedošlo [...obchodní tajemství...], neboť jsem již shora vyhodnotil tuto skutečnost jako nedostatečně prokázanou, což si vynutilo jak úpravu trvání deliktu, tak modifikaci výroku napadeného rozhodnutí ohledně porušení unijního práva.

299. [...obchodní tajemství...].

Námítka rozkladu – pochybení při vymezení délky trvání deliktů

300. Společnost CHAPS v této souvislosti vytýká Úřadu, že nesprávně určil počátek zakázaného jednání, neboť [...obchodní tajemství...]. Dále měl být Úřadem nesprávně určen také konec zakázaného jednání, neboť okamžikem zahájení správního řízení mělo dojít k přetržení skutku.

301. Počátek porušení § 11 odst. 1 ZOHS jsem již výše vyhodnotil. Jednostranné odmítnutí dodávek [...obchodní tajemství...] nebylo dostatečně prokázáno. Ve spise je však jednoznačně doloženo, [...obchodní tajemství...] je tedy jednoznačně doložen počátek protiprávního jednání. [...obchodní tajemství...].

302. Konec trvajícím deliktu je pak dle judikatury i právní teorie obecně dán odstraněním protiprávního stavu (ukončením jeho trvání). To v posuzovaném případě nastalo v rámci probíhajícího správního řízení. Možnost přetržení skutku zahájením správního řízení bych dále podrobně rozebral jak z pohledu historického, tak z pohledu srovnávacího, neboť v rámci aplikace analogie trestního práva je třeba postupovat přiměřeně a nelze zcela bezmyšlenkovitě přebírat postupy trestního řízení na správní

¹¹⁸ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2005, č. j. 5 A 164/2002 – 44.

¹¹⁹ Prášková, H. Základy odpovědnosti za správní delikty. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 217.

trestání a jeho specifické oblasti, mezi něž patří také právo soutěžní. V rámci správního trestání byla na rozdíl od trestního práva zákonodárcem zachována jednotu skutku. Do trestního práva se však v roce 1995 dostalo ustanovení § 12 odst. 11 trestního řádu¹²⁰, které uměle rozdělilo jednotu skutku okamžikem sdělení obvinění. Žádné podobné ustanovení se v obecně závazných právních předpisech upravujících správní trestání neobjevilo.

303. Ve správním trestání s sebou nese zachování jednoty skutku tyto důsledky. Zachování jednoty skutku vytváří překážku věci pravomocně rozhodnuté, bez ohledu na to, zda se správnímu orgánu podaří odhalit skutek v celém jeho rozsahu. Po vydání pravomocného rozhodnutí již není možné zpětně dosáhnout části, na které se zapomělo, nebo které byly odhaleny až později. Ke změnám ve vymezení skutku může docházet pouze v rámci probíhajícího dokazování ve správním řízení. Nejvyšší správní soud v této souvislosti judikoval například, že jednotu skutku umožňuje správnímu orgánu v průběhu správního řízení o deliktu modifikovat jeho trvání počet útoků apod.: *„V průběhu řízení lze jistě vymezení skutku provedené při zahájení řízení změnit v závislosti na dalších skutkových zjištěních či výsledku dokazování. Tak může dojít k jinému časovému ohraničení spáchaného skutku, rozsahu způsobeného následku, apod. Typicky takové situace mohou nastat zejména u tzv. trvajících či hromadných deliktů, deliktů spáchaných v pokračování (díličí útoky vedené jednotným záměrem, spojené stejným či podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a v předmětu útoku, které naplňují stejnou skutkovou podstatu). Je to až vydané rozhodnutí, které jednoznačně určí, čeho se pachatel dopustil a v čem jím spáchaný delikt spočívá. Jednotlivé skutkové údaje jsou rozhodné pro určení totožnosti skutku, vylučují pro další období možnost záměny skutku a možnost opakovaného postihu za týž skutek a současně umožňují posouzení, zda nedošlo k prekluzi možnosti postihu v daném konkrétním případě.“*¹²¹ Nějaký předěl umožňující skutek oddělit však existovat musí, neboť překážka věci pravomocně rozhodnuté nemůže vznikat do budoucna, je nutné vnímat jako tento předěl právě pravomocné rozhodnutí o vině a trestu. To potvrzuje i Nejvyšší správní soud, který ve své judikatuře považuje za předěl narušující jednotu skutku uložení trestu: *„Ačkoli se trvajícím správním deliktem posuzuje vždy jako jedno jednání a jeden skutek až do ukončení deliktního jednání, je třeba odlišit situaci, kdy je již v průběhu trvání deliktu (tj. dříve, než je protiprávní stav ukončen) uložena sankce. V takovém případě je, a to pouze z hlediska ukládání sankce, nutno trvajícím deliktem považovat za ukončený, neboť se předpokládá, že právě uložení sankce pachatele donutí k ukončení protiprávního stavu. Pokud je však po uložení sankce protiprávní stav i nadále udržován a trvajícím deliktem trvá dále, nejedná se z hlediska totožnosti skutku o skutek shodný, nýbrž o skutek nový, za který lze uložit další sankci.“*¹²² K tomu lze připojit řadu případů, kdy bylo správními soudy potvrzeno rozhodnutí o správním deliktu, jehož trvání bylo ukončeno až po zahájení správního řízení, což jsou například tato rozhodnutí Nejvyššího správního soudu: č. j. 5 Afs 3/2012 – 131 ze dne 20. 12. 2013 nebo č. j. 6 As 68/2017 – 53 ze dne 7. 6. 2017.

304. Na druhou stranu se v nedávné době začala objevovat i rozhodnutí, která hovoří o tom, že ve správním trestání dochází k přetržení jednoty skutku okamžikem zahájení

¹²⁰ Zákon č. 141/1961, trestní řád, ve znění pozdějších předpisů.

¹²¹ Usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73.

¹²² Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. listopadu 2007 sp. zn. 9 As 40/2007-61.

správního řízení, které má být připodobněno ke sdělení obvinění v právu trestním. Tato paralela se objevuje nejprve v oblasti přestupků fyzických osob, v níž bylo možné od 1. 10. 2015 vysledovat i implicitní předpoklad tohoto přerušení ve vlastní právní úpravě. Do zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích byl totiž novelou ke dni 1. 10. 2015 výslovně vložen § 20 odst. 2. Toto ustanovení předpokládá, že se běh lhůty pro projednání přestupku se přerušuje zahájením řízení o přestupku, jakož i vydáním rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu o uložení pokuty, přerušuje se běh lhůty jeho doručením.¹²³ Předpokladem pro přerušení běhu promlčecí lhůty je to, že tato lhůta již začala běžet, tj. že přestupek byl ukončen. Objevuje se tak judikatura zastávající názor, že dělení skutku podle této právní úpravy nemusí nastávat až samotným uložením trestu, ale již oznámením o zahájení řízení o přestupku. Jako příklad lze opět poukázat na judikatury Nejvyššího správního soudu, který uvádí, že *„půjde-li proto o přestupkové řízení zahajované z úřední povinnosti (ex offio), což je obecné pravidlo (výjimku tvoří pouze tzv. návrhové přestupky podle § 68 odst. 1 zákona o přestupcích, mezi které předmětný přestupek nepatří), je oním mezníkem den, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení podezřelému z přestupku, který se tímto stává obviněným z přestupku v souladu s § 73 odst. 1 zákona o přestupcích; podle citovaného ustanovení je totiž občan obviněným z přestupku, jakmile správní orgán učinil vůči němu první procesní úkon.“*¹²⁴ Dvojkolejnost přístupu kotázce přetržení jednoty skutku pak přiznává i účastníkem citovaná odborná literatura.¹²⁵ Lze tak konstatovat, že se přístup k jiným správním deliktům právnických osob a přestupkům fyzických osob počal rozdělovat, neboť úprava přestupků fyzických osob se více přibližovala zvyklostem trestního práva, naproti tomu procesní postupy správních deliktů právnických osob byly řešeny i nadále způsobem tradičním.

305. Úřad je tedy přesvědčen, že v rámci právní úpravy i judikatury existuje různý přístup k deliktům právnických osob a k přestupkům osob fyzických, přičemž v případě deliktů právnických osob je ve většině soudních rozhodnutí klíčovým okamžikem pro přetržení jednoty skutku až uložení trestu.
306. Společnost CHAPS svůj nesouhlas s tímto závěrem opírá o judikatorní odklon Nejvyššího správního soudu od jeho zavedené praxe, a to o rozsudek č. j. 6 As 19/2013-27 ze dne 18. 9. 2013, který se týká správního deliktu spáchaného podnikající fyzickou osobou, kde zaznívá názor, že u trvajících deliktů právnických osob dochází k přetržení skutku okamžikem zahájení správního řízení. Tento názor pak uvádí jako svůj zdroj rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 8 Afs 17/2012-375, kde je uvedena věta: *„Aby se trvajícím delikt mohl opakovat, musí být nejprve ukončen, resp. musí dojít ve vztahu k tomuto deliktu k zahájení správního řízení.“* Jde o citát z pasáže rozsudku shrnující námítky stěžovatele. V části obsahující posouzení Nejvyšším správním soudem se další úvahy a rozvedení této teze nenachází. Nejsou zde popsána východiska pro použití analogie trestního práva o přenesení konstrukce přetržení jednoty skutku a navíc se jedná o

¹²³ V praxi je toto přerušení užíváno i jako hrance pro oddělení skutků, o nichž je vedeno společné řízení. Srov. BOHADLO, D., POTĚŠIL, L., POTMĚŠIL, J. Správní trestání z hlediska praxe a judikatury. Praha: C.H: Beck, 2013, s.79.

¹²⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2011, č. j. 9 As 101/2010-101.

¹²⁵ Prášková, H. Základy odpovědnosti za správní delikty. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 218: *„Pro trvajícím správní delikty je sporné, zda jednotu skutku přerušuje zahájení řízení o tomto deliktu nebo vydání rozhodnutí nebo nabytí právní moci rozhodnutí o deliktu.“*

problematiku, na jejíž přezkum a výklad se Nejvyšší právní soud v citovaném rozhodnutí vůbec nezaměřoval. Spíše lze tento zdrojový text chápat jako myšlenku samotného stěžovatele, kterou však zde Nejvyšší správní soud sám nepřebírá a ponechává ji stranou svých úvah. Konečně třetí účastníkem řízení odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2015, č. j. 2 As 204/2014-71 pak skutečnost, že se zahájením řízení přetrvává jednota skutku u jiného správního deliktu trvajících charakteru, vyvozuje z toho, že subjektivní lhůta pro uložení pokuty začíná běžet již od obdržení podnětu týkajícího se zakázaného jednání bez ohledu na trvalý či pokračující charakter deliktu. Staví tedy opět na tezi, která jde jednoznačně proti ustálené judikatuře Nejvyššího správního soudu, podle níž *„Lhůta pro uložení pokuty, případně pro zahájení řízení o uložení pokuty, může začít běžet teprve od okamžiku ukončení trvajících správního deliktu. Pokaždé, kdy se správní orgán dozví, že protiprávní stav je delikventem pořád udržován, tj. že stále nedošlo k ukončení trvajících jiného správního deliktu, počne vždy běžet nová subjektivní lhůta k uložení pokuty, resp. k zahájení řízení o uložení pokuty.“*¹²⁶

307. Ve vztahu k použití analogie je podle Nejvyššího správního soudu nutné postupovat nanejvýš obezřetně resp. *„použít v oblasti správního trestání analogie práva nebo zákona lze jen v omezeném rozsahu, a to pouze tam, kdy to, co má být aplikováno, určitou otázku vůbec neřeší, nevede-li takový výklad k újmě účastníka řízení a ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem.“*¹²⁷ Nutnost aplikace analogie s ustanovením § 12 odst. 11 trestního řádu u jiných správních deliktů účastníkem řízení citovaná rozhodnutí ponechala stranou, navíc se nezabývala ani otázkou, co je ve správním trestání a v jeho jednotlivých speciálních úpravách ekvivalentem onoho okamžiku sdělení obvinění, s nímž pracuje trestní řád. Ve vztahu k přestupkům fyzických osob to Nejvyšší správní soud učinil a za okamžik sdělení obvinění u přestupků fyzických osob považuje okamžik zahájení správního řízení o přestupku. Řízení o přestupcích však mělo vždy svou zvláštní úpravu, která přímo vycházela z principů trestního řádu, což neplatilo o jiných správních deliktech. Je tedy chybou zcela nekriticky vycházet z právní úpravy platné pouze pro přestupky fyzických osob a vůbec nezohlednit procesní specifika jiných právních odvětví, která pracují se správními delikty právnických osob, případně podnikajících fyzických osob. Pro překlenutí popsané různosti přístupů je tedy třeba více než ojedinělých soudních rozhodnutí, která se o této problematice zmiňují spíše nad rámec hlavní argumentace či okrajově v souvislosti s počátkem běhu promlčecích lhůt. V žádném případě pak nelze jako judikatorní odklon označit pasáž shrnující námítky stěžovatele. V případě správních deliktů právnických osob tak nenacházím silný argument svědčící o tom, že by bylo nezbytné k analogii trestního práva přistupovat. Jsem také přesvědčen, že pro pachatele je jednoznačně příznivější, spáchá-li pouze jeden delikt. Páchání většího množství deliktů totiž jen zvyšuje závažnost jeho jednání. Je zjevné, že pokud by mělo být zahájení řízení vnímáno jako „varování“ pachatele, který ani přesto od svého jednání neupustí, pak je tato „druhá část“ jeho jednání objektivně závažnější. To se nutně musí projevit také ve výsledné sankci. Nejenže tedy půjde o dva delikty, ale též se minimálně u jednoho z nich pouhou aplikací této analogie zvyšuje jeho závažnost. Oproti původní doktríně zachování jednoty skutku i po zahájení správního řízení je tak aplikace analogie

¹²⁶ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2013, č. j. 5 Afs 3/2012-131.

¹²⁷ Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2008 ze dne 16. 4. 2008.

trestního práva pro pachatele méně výhodná. Již na základě těchto úvah je zjevné, že podle analogie trestního práva nebylo možné u správních deliktů právnických osob postupovat, jelikož se zde nebylo možné opřít o uvedená pravidla pro použití analogie, ani o konstantní jednotnou judikaturu, která se vytvořila pouze ve vztahu k přestupkům fyzických osob.

308. Na okraj poznamenávám, že sjednocení právní úpravy provedené novým zákonem o přestupcích, by mělo v duchu výše popsaného předpokladu racionálního zákonodárce vést rovněž k odstranění dvojkolejnosti přístupu k přestupkům fyzických osob a správním deliktům právnických osob. Důvodová zpráva k novému zákonu o přestupcích deklaruje toto: *„Stávající právní úprava základů odpovědnosti za přestupek a řízení o přestupcích obsažená v zákoně č. 200/1990 Sb. je zastaralá, řízení o přestupcích není upraveno dostatečně. Ani právní úprava správněprávní odpovědnosti právnických osob není dostatečná, a to jak z hmotněprávního, tak z procesněprávního hlediska. Zákon č. 200/1990 Sb. taktéž nereflktuje vývoj právní úpravy v navazujících nebo souvisejících právních předpisech (a to především v zákoně o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim a trestním zákoníku) a zejména se nevztahuje na správněprávní odpovědnost právnických osob. Reakcí na výše popsané problémy by měl být nový právní předpis, jenž by zajistil jednotnou a komplexní právní úpravu základů správněprávní odpovědnosti fyzických, právnických a podnikajících fyzických osob doplňující jejich trestní odpovědnost spolu s právní úpravou specifického řízení k uplatnění správněprávní odpovědnosti.“* Na základě toho uzavírám, že nový zákon o přestupcích by mohl být vnímán jako impulz ke změně původních konceptů ve prospěch sjednocení postupů a s celkovým příklonem k trestněprávním principům. Shodně s původní regulací přestupků fyzických osob je zde upraveno přerušování běhu promlčecích lhůt. Mohl by tedy obstát názor, že tuto novou úpravu je třeba aplikovat bez dvojkolejnosti a vybrat tedy jeden z výše popsaných přístupů. Tímto přístupem by mohla být i aplikace analogie trestního práva a konstrukce nových hmotněprávních účinků procesního úkonu správního orgánu. I zde ovšem zůstávají další nezodpovězené otázky.
309. Nejde o aplikaci určitého ustanovení trestního řádu doslovně a je proto třeba zachovat jeho smysl a přenést jej do kontextu jiného právního odvětví. V trestním právu se má jednota skutku na základě fikce přetrhávat okamžikem, který je materiálně ekvivalentní okamžiku sdělení obvinění v trestním právu. I kdyby se tedy tato teze měla aplikovat ve vztahu ke správním deliktům právnických osob, je třeba tento okamžik vyhodnotit s ohledem na specifika konkrétní procesní úpravy.
310. V této souvislosti bych rád osvětlil některá specifika soutěžního práva a jeho procesních postupů, která rozsudek odkazovaný účastníkem řízení zcela opominul. V rámci procesního postupu podle ZOHS totiž existuje institut sdělení výhrad který je považován za oficiální úkon sdělení obvinění, jeho právního hodnocení a předpokládané výše sankce. Jedná se o vliv procesního práva, kterým se řídí Komise a jeho přenesení do tuzemských pravidel. Komplexnost soutěžních případů totiž s sebou nese velkou míru nejistoty ohledně skutkového stavu a jeho hodnocení na počátku správního řízení zahájeného Úřadem. Sdělení výhrad je tedy formálním písemným vyrozuměním účastníka řízení, v němž mu Úřad sděluje základní okolnosti případu, jejich právní hodnocení a odkazy na hlavní důkazy o nich obsažené ve správním spise. Institut sdělení výhrad proto zabezpečuje práva účastníka řízení na obhajobu v tom smyslu, že zajišťuje to, aby byl řádně seznámen

s obviněním, které vůči němu Úřad vznáší a měl možnost na něj reagovat, hájit se, navrhnout závazky, navrhopat provedení důkazů atd.

311. V rámci správního trestání v případě práva hospodářské soutěže tak existují tři fáze, nikoli dvě, jak je tomu v rámci běžného procesního postupu. První fáze je fází předběžného šetření, která, jelikož Úřad nezahajuje sankční řízení na návrh, slouží k prověřování toho, zda existují důvěryhodné indicie o tom, že by mohla být narušena hospodářská soutěž a kým. Formuje se tak úvodní podezření, které ovšem ještě nemusí a často objektivně ani nemůže odpovídat skutečné podobě jednání, neboť celou jeho šíři a podstatu často nelze rozkrýt bez rozsáhlého dokazování, které však má své místo již výlučně v druhé fázi.¹²⁸ Druhá fáze je již správním řízením v pravém slova smyslu, neboť začíná doručením oznámení o zahájení řízení. V této fázi správního řízení probíhá sběr důkazů, zjišťování skutkových okolností apod., přičemž se jedná o hlavní těžiště vyšetřování. Soutěžitel podezřelý ze zakázaného jednání má postavení účastníka řízení a disponuje tak právy na přístup ke spisu, může vyjadřovat svá stanoviska a předkládat Úřad dokumenty a navrhopat důkazy dle svého uvážení. Jinými slovy je mu umožněno sledovat a podílet se na probíhajícím vyšetřování. V rámci druhé fáze může být řízení zastaveno, nebo může přejít do fáze třetí, přičemž milníkem, který fáze odděluje, je právě sdělení výhrad. Ve sdělení výhrad je účastníku řízení podrobně sděleno, z čeho jej Úřad obviňuje a o co své závěry opírá, je také předem upozorněn na to, jaká výše pokuty mu hrozí. Ve třetí fázi po sdělení výhrad je účastník řízení vyzván k seznámení se s podklady rozhodnutí, je již zevrubně informován o podstatě obvinění a má prostor pro navrhopání důkazů a vyjádření se, pro navrhopání závazků či pro doznání se a přistoupení na narovnání. Prostor účastníka řízení pro uplatňování těchto práv je omezen lhůtou, přičemž Úřad může přihlédnout i k vyjádřením, která byla učiněna po jejím uplynutí. Komentářová literatura hovoří o tom, že sdělení výhrad je jak shrnutím zjištěného skutkového stavu v dané fázi řízení, ale též určitou formou kvalifikovaného právního závěru, který na základě těchto skutečností Úřad učinil a k němuž hodlá dospět.¹²⁹

312. V rámci obecné úpravy správního trestání popsaná třetí fáze neexistuje. Formálním dokumentem, v němž je účastníku řízení sděleno, z čeho je obviněn, je tak oznámení o zahájení správního řízení. Procesní právo hospodářské soutěže je tak ve své podstatě kompromisem mezi obecnou národní úpravou a procesními předpisy, kterými se řídí Komise. Řízení před Komisí má také dvě fáze, ale tyto se diametrálně odlišují od práva národního. V první fázi, fázi vyšetřovací, Komise vykonává vyšetřovací pravomoci, provádí místní šetření, vyžaduje a shromažďuje důkazy. V této fázi je na Komisi, aby shromáždila všechny relevantní skutečnosti potvrzující či vyvracející existenci protiprávních jednání porušujících pravidla soutěže, a zaujala prvotní stanovisko, ohledně dalšího směřování

¹²⁸ Srov. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j.62 Af 69/2010 – 78 ze dne 13. 1. 2011, podle které ho lze předběžné šetření popsat „jako proces úvodního zjišťování a prověřování skutečností, jež mohou existující podezření z protisoutěžního jednání buď potvrdit nebo vyvrátit, aniž by takové úvodní zjišťování a prověřování skutečností bylo realizováno formalizovanou procedurou již v rámci správního řízení s podezřelým delikventem. Obecně vzato z pohledu deliktního práva jde o nástroj mimořádný....šetřením předběžným, bez dostatečné garance konkrétních procesních práv soutěžitelů, vůči nimž je předběžné šetření vedeno, nelze fakticky nahrazovat samotné správní řízení. Těžiště získávání podkladů, které mohou sloužit jako podklady správního rozhodnutí vydaného v (případně v budoucnu) zahájeném správním řízení, nemůže být přeneseno do stádia předběžného šetření.“

¹²⁹ Raus, D., Oršulová, A. *Zákon o ochraně hospodářské soutěže. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2014, s. 453.

řízení a způsobu jeho vedení. Počátek této fáze se nemusí krýt s oznámením o zahájení řízení, neboť toto je Komise povinna vydat nejpozději současně se sdělením výhrad. Přistoupí-li Komise ke sdělení výhrad, nastává druhá fáze řízení, kontradiktorní, která má Komisi umožnit, aby se s konečnou platností vyslovila k vytýkanému protiprávnímu jednání¹³⁰. Až na počátku kontradiktorní fáze řízení před Komisí, kdy je soutěžiteli předloženo sdělení výhrad, jímž je účastník řízení informován o všech podstatných skutečnostech, které Komise zjistila a v řízení bere v úvahu, má účastník řízení současně právo nahlížet do spisu. Z toho vyplývá, že účastník řízení může své právo na obhajobu opravdu účinně vykonávat až po sdělení výhrad, kdy ví poměrně přesně, za co je stíhán, je seznámen se spisem, a tedy je mu známa i důkazní situace. Po sdělení výhrad má stejně jako v národní úpravě možnost seznamovat se s dokumenty, vyjadřovat se, navrhopvat důkazy a i zde se jedná o možnost časově omezenou lhůtu.

313. Při srovnání národního a unijního práva je vyšetřovací fáze řízení před Komisí podobná fázi předběžného šetření (Komise je oprávněna užívat svých vyšetřovacích pravomocí, šetřený subjekt nemá postavení účastníka řízení) i fázi správního řízení před sdělením výhrad (Komise zde realizuje hlavní objem vyšetřování, aby na jeho základě mohla formulovat konkrétní sdělení výhrad). Sdělení výhrad může a nemusí splývat s oznámením o zahájení řízení a má postavení formálního sdělení obvinění, neboť do tohoto okamžiku nemá nikdo přístup do správního spisu a není nikomu zajištěno právo vyjadřovat se, navrhopvat důkazy atd. Vyšetřovací fáze tak probíhá bez dohledu či zásahů soutěžitelů, kteří jsou, resp. budou, účastníky řízení. Status šetřených subjektů se tedy vydáním sdělení výhrad Komisí radikálně mění.

314. Národní úprava ZOHS jako hybridní úprava přejímá vysoký standard zajištění ochrany procesních práv účastníků řízení, kdy jsou práva účastníkům řízení přiznána již současně s oznámením o zahájení správního řízení, které musí nastat relativně brzy, neboť těžiště vyšetřování nelze provádět v rámci předběžného šetření, a to právě pro zajištění práva na obhajobu. Zároveň jsou případy šetřené Úřadem obdobně složité jako případy šetřené Komisí a vyšetřování v rámci správního řízení, včetně vlastního upřesňování skutkových okolností i právního hodnocení šetřeného porušení soutěžního práva, se nutně vyvíjí a vyžaduje dostatek času (z toho konečně plyne i speciální úprava běhu lhůt pro vydání rozhodnutí, neboť nutná časová dotace je s jinými odvětvími správního trestání zpravidla neporovnatelná). Bylo tak zcela logické a správné, aby národní úprava po vzoru Komise převzala právě kontradiktorní fázi řízení, zavedla institut sdělení výhrad, v němž je účastník řízení formálně a konkrétně sděleno, z čeho jej Úřad viní, jak jednání právně kvalifikuje a o co své závěry opírá a následně je zajištěn účastník řízení speciální prostor (mimo rámec běžných práv účastníka řízení) k tomu, aby uplatnil svá stanoviska, předložil důkazy, navrhl závazky, přiznal se apod. První změna v postavení šetřeného subjektu nastává okamžikem, kdy je s ním zahájeno správní řízení. Druhá změna v jeho postavení nastává se sdělením výhrad – neboť teprve tehdy je mu umožněno reagovat přímo na výhrady Úřadu (např. navrhopvat přijetí závazků k odstranění závadného stavu, který Úřad vytýká). V národním soutěžním právu tak fungují dvojí mechanismy zajišťující práva

¹³⁰ K tomu viz rozsudky ze dne 29. 9. 2011, Elf Aquitaine v. Komise, C-521/09 P, bod 113 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 8. 7. 2008, AC-Treuhand v. Komise, T-99/04, bod 47). Shodně rovněž rozsudek ze dne 25. 11. 2014, Orange v. Komise, T-402/13, bod 77 a násl.

a postavení účastníka řízení a specifikující skutek, jehož se měl dopustit a také jeho právní kvalifikaci. Vzhledem k omezeným možnostem první fáze předběžného šetření podle národního práva, bylo kompromisní řešení nevyhnutelné a do soutěžního práva se tak dostal speciální institut sdělení výhrad (obvinění).

315. Ze všech popsanych skutečností je tedy patrné, že soutěžní právo procesní obsahuje speciální úpravu institutu, jímž je účastníku řízení formálně sděleno obvinění, a na ně přímo navazují specifická oprávnění zajišťující jeho právo na obhajobu. V tomto okamžiku se účastník řízení dozvídá, z čeho konkrétně jej Úřad viní, o jaké skutkové okolnosti se opírá, jaké závěry z nich vyvozuje a jak je právně kvalifikuje. V okamžiku zahájení správního řízení přesného vymezení skutku v soutěžním právu často nelze dosáhnout. Při zohlednění speciální právní úpravy soutěžního práva je tak okamžik formálního sdělení obvinění možné ztotožnit právě s doručením sdělení výhrad. Kdyby tedy v budoucnu došlo k přehodnocení dosavadního stanoviska správních soudů, že jednota skutku se u správních deliktů nepřetrvává až do okamžiku uložení trestu, pak je třeba analogii s trestním právem hledat porovnáním materiální povahy jednotlivých institutů správního trestání, a to se zřetelem na specifika jednotlivých odvětví a zvláštních procesních úprav. Pokud budeme v soutěžním právu hledat institut materiálně se blížící sdělení trestněprávního obvinění, pak tímto institutem může být právě sdělení výhrad.

316. Jsem proto přesvědčen, že názory, které se v judikatuře objevily, a které automaticky předpokládají, že u trvajících deliktů právnických osob dochází k přetržení skutku okamžikem zahájení správního řízení či dokonce již okamžikem, kdy se správní orgán o možném deliktu poprvé dozví, nejsou názory většinovými, nejsou to ani názory opřené o přesvědčivé argumenty, ani názory zohledňující speciální procesní právní úpravy. V takové situaci tedy mohu považovat za správný jedině nejčastěji zastávaný názor Nejvyššího správního soudu, podle něhož je ukončení trvajících deliktů dáno nejpozději rozhodnutím správního orgánu ukládajícím trest, který má vést k ukončení protiprávního jednání. Tato interpretace se vztahuje na jiné správní delikty, které neužívají procesní úpravu zákona o přestupcích, jež je vztažena k fyzickým osobám. Jednota skutku pak také zajišťuje dostatečnou určitost a nezaměnitelnost skutku, aby mohla vzniknout překážka věci pravomocně rozhodnuté. Nejsou tak ohrožena práva účastníka řízení a tento není znevýhodněn tím, že by se o zbytku skutku, který nebyl uveden ve výroku správního rozhodnutí o deliktu, mohlo rozhodovat opětovně. Pokud tedy soutěžitel své trvající jednání sám neukončí před vydáním rozhodnutí, pak celé toto jednání až do vydání rozhodnutí o deliktu tvoří jeden skutek. V soutěžním právu je to konečně běžný jev, neboť SDEU považuje jednání trvajících v průběhu řízení před Komisí, i po sdělení výhrad až do vydání vlastního rozhodnutí Komise za jediný skutek.¹³¹ Dělením skutku na několik správních deliktů také účastník řízení nezíská žádnou zvláštní výhodu, neboť i tak bude potrestán za celé období páchání.

317. Navíc jsem přesvědčen o tom, že postup Úřadu při určení ukončení protiprávního jednání nijak nezasáhl do práv společnosti CHAPS na spravedlivý proces, jak se tato snaží dovozovat. V rámci sdělení výhrad (které by bylo možno považovat za ekvivalent sdělení

¹³¹ Rozsudek SDEU ze 14. 7. 2005 ve spojených věcech C-65/02 P a C-73/02, ThyssenKrupp Stainless GmbH (C-65/02 P) a ThyssenKrupp Acciai speciali Terni SpA (C-73/02 P) proti Komisi Evropských společenství, bod 39.

obvinění) byla seznámena s tím, že její jednání bylo vyhodnoceno jako trvající delikt, který doposud (do vydání sdělení výhrad) nebyl ukončen. Společnost CHAPS tedy věděla, jak Úřad jednotu skutku vyhodnocuje a že její jednání nepovažuje za ukončené. Druhostupňovému orgánu není jasné, jaké výhody by se společnosti CHAPS dostalo, kdyby s ní bylo vedeno několik řízení, jelikož by se v důsledku použití analogie její trvající jednání rozdělilo na několik skutků, případně by na místo jednoho skutku byla shledána vinnou a potrestána za několik skutků na sebe navazujících. Společnost CHAPS by tak mohla být zatížena větším počtem na sebe navazujících správních řízení a na výsledný závěr o vině by ve své podstatě nebyl odlišný. Zároveň by nezískala žádné úlevy ani z hlediska výše ukládané pokuty, naopak by jí mohlo být přičteno k tíži, že v zakázaném jednání pokračovala po celou dobu správního řízení, přestože byla zahájením řízení i sdělením výhrad varována a vyzooměna o povaze svého jednání. Jsem tedy přesvědčen, že společnosti CHAPS nebyla v tomto ohledu způsobena žádná újma na procesních právech.

Námítky rozkladu - aplikace čl. 102 SFEU

318. Společnost CHAPS ve vztahu k porušení čl. 102 SFEU rozporuje, že byla naplněna kritéria vlivu na obchod mezi členskými státy a dominantního postavení na vnitřním trhu nebo jeho podstatné části.
319. Ve vztahu k těmto námitkám odkazuji na výše popsané úvahy. Jsem přesvědčen, že [...obchodní tajemství...]. Jelikož o jiné skutečnosti se porušení čl. 102 SFEU v napadeném rozhodnutí neopírá, musel jsem jej v odpovídajícím rozsahu změnit. Z tohoto důvodu již není účelné se námitkami společnosti CHAPS v tomto směru dále zabývat. Úvahy a závěry Úřadu považuji za obecně správné, ovšem nemající dostatečnou oporu ve správním spise. Úřad by v tomto ohledu musel doplnit dokazování [...obchodní tajemství...]. Tato možnost se [...obchodní tajemství...] jeví jako značně nepravděpodobná. Rozhodnutí proto nebylo za těchto specifických skutkových okolností tohoto konkrétního případu účelné rušit a vracet k novému dokazování.
320. Závěr Úřadu o tom, že vylučující zneužití dominantního postavení [...obchodní tajemství...] má obvykle ze své podstaty dopad na obchod mezi členskými státy, lze označit za všeobecně správný. [...obchodní tajemství...]. Další přesvědčivé důkazní prostředky o vlivu jednání společnosti CHAPS na obchod mezi členskými státy nebyly správním orgánem prvního stupně shromážděny. Bez důvodných pochybností bylo prokázáno pouze [...obchodní tajemství...]. Ve stručnosti tedy uzavírám, že porušení čl. 102 SFEU nebylo správním orgánem prvního stupně doloženo.

G) Pochybení při ukládání pokuty

321. Jelikož jsem přistoupil ke změně napadeného rozhodnutí ohledně viny účastníka řízení, tato změna se projeví také ve výpočtu pokuty. Správním orgánem prvního stupně bylo dostatečně doloženo pouze porušení § 11 odst. 1 ZOHS, nikoli čl. 102 SFEU, a to v délce trvání [...obchodní tajemství...], tj. za jeden správní delikt trvající [...obchodní tajemství...].
322. Jednalo se o správní delikt, v jehož důsledku bylo bráněno jinému soutěžiteli (společnosti Seznam) ve vstupu na navazující relevantní trhy č. 2 a 3, což mělo dopad jak na

vyloženého soutěžitele, tak na spotřebitele. Správní orgán prvního stupně tedy správně vyhodnotil toto porušení jako velmi závažné jednání a stanovil výchozí podíl pro výpočet pokuty na úrovni 3 % hodnoty prodejů. Pro určení hodnoty prodejů správní orgán prvního stupně vycházel z údajů za ukončené účetní období bezprostředně předcházející vydání napadeného rozhodnutí, neshledávám proto důvod se od zjištěných skutečností odchylovat. [...obchodní tajemství...]. Tato hodnota byla zjištěna podrobným rozbořením činností společnosti CHAPS tak, aby do ní byly zahrnuty všechny příjmy související s poskytováním dat z CISJŘ či s jejich dalším využíváním v programových produktech společnosti CHAPS. Základní částka neupravená o koeficient času je tedy [...obchodní tajemství...].

323. Po úpravě koeficientu času ve vztahu ke změně délky trvání deliktu, tento činí [...obchodní tajemství...]. Základní částka pokuty upravená o koeficient času tedy činí [...obchodní tajemství...]. Nebyly shledány žádné polehčující ani přitěžující okolnosti, tuto částku jsem proto již dále neupravoval. Po zaokrouhlení na celé tisíce dolů výsledná pokuta činí [...obchodní tajemství...].
324. Dále jsem se zabýval otázkou, zda není uložení pokuty v určené výši pro účastníka řízení likvidační z pohledu jeho aktuálních hospodářských výsledků. Zde jsem vyšel z účetních údajů o hospodaření za rok 2016, přičemž jsem je porovnával i s hospodářskými výsledky za předchozí období, z nichž vycházel správní orgán prvního stupně. [...obchodní tajemství...].

Námítky rozkladu

325. Společnost CHAPS v první řadě nesouhlasí s tím, že by Úřad prokázal, že byla způsobena újma soutěžitelům a spotřebitelům. Poukazuje na to, že [...obchodní tajemství...], jednání společnosti CHAPS proto nemohlo vést k uzavření trhu.
326. Jak bylo rozebráno výše, soutěžitelé, kteří by měli zájem o vstup na navazující relevantní trhy, [...obchodní tajemství...]. Jsem tedy přesvědčen o tom, že vzniklá újma byla Úřadem dostatečně vyložena i prokázána.
327. S tím souvisí i otázka hodnocení závažnosti jednání společnosti CHAPS, které bylo vyhodnoceno jako zvláště závažné. Společnost CHAPS v této souvislosti namítá, že nebyl prokázán dopad na širší skupinu spotřebitelů [...obchodní tajemství...].
328. Zásady pro ukládání pokut pak jako předpoklady pro vyhodnocení určitého jednání jako zvláště závažného uvádí jeho výrazný dopad na širší skupinu spotřebitelů. Jelikož jednání společnosti CHAPS se dotklo možností vyhledávání dopravního spojení spotřebiteli [...obchodní tajemství...]. Skutečně se tedy jedná o dopady, které se váží na širší skupinu spotřebitelů. To je konečně patrné [...obchodní tajemství...]. Jsem proto přesvědčen, že hodnocení závažnosti jednání společnosti CHAPS odpovídá Zásadám ukládání pokut a že hodnocení jednání jako zvláště závažného je v posuzovaném případě vzhledem ke skutkovým okolnostem skutečně na místě.

329. Další argumentace společnosti CHAPS se vztahuje k otázce výpočtu hodnoty prodejů, kde společnost CHAPS nesouhlasí s tím, jak byla hodnota prodejů určena. Poukazuje na některé položky, které do hodnoty prodejů neměly být zahrnuty. [...obchodní tajemství...].
330. Smyslem a účelem uložení pokuty jako peněžitého trestu je represivní a zároveň též preventivní působení na pachatele správního deliktu. Uložený trest by měl dávat jednoznačně najevo, že se protiprávní jednání nevyplácí a měl by být zaměřen na odčerpání výhod, které pachatel svým protiprávním jednáním získal. Jako základ pro výpočet pokuty se proto v soutěžním právu pravidelně používá hodnota tržeb za zboží nebo služby, které přímo či nepřímo souvisejí s protiprávním jednáním. Nejde proto striktně o tržby za zboží pouze na vymezeném relevantním trhu, ale rovněž o tržby, které s protiprávním jednáním nepřímo souvisí tak, aby byla postihnuta celá šíře prospěchu, který pachatel z protiprávního jednání získal. SDEU pojem „hodnota tržeb“ vykládá tak, že se tento neomezuje na „*obrat dosažený pouze z prodejů, ohledně kterých je prokázáno, že byly skutečně dotčené.*“¹³² Takové omezení by mělo podle Soudního dvora (bod 77) „*mimo jiné za následek umělou minimalizaci hospodářského významu protiprávního jednání spáchaného daným podnikem...*“¹³³ Nelze tedy trvat na tom, že hodnotu prodejů je možno počítat pouze z prodejů přímo souvisejících se zakázaným jednáním. Naopak je vždy nutné posuzovat specifika konkrétních případů, aby nedocházelo k umělému snižování či nepostihnutí zisků, které jsou generovány nepřímo.
331. V posuzovaném případě šlo o vylučovací praktiku, [...obchodní tajemství...]. Úřad proto nevycházel toliko z příjmů [...obchodní tajemství...]. Položky, které do výpočtu hodnoty prodejů správní orgán prvního stupně započítal se tak týkaly [...obchodní tajemství...]. Nemusí se tedy jednat přímo o příjmy na Úřadem vymezených relevantních trzích, ale také o příjmy [...obchodní tajemství...] související, [...obchodní tajemství...]. Nebylo by proto správné tyto příjmy vynechat, když společnost CHAPS produkt [...obchodní tajemství...]. V posuzovaném případě je tedy zjevné, že bylo na místě, aby správní orgán prvního stupně do hodnoty prodejů zahrnul i prodeje přímo nesouvisející s deliktním jednáním a snažil se tak postihnout i nepřímé výhody, které z něj účastník řízení získal.
332. Zboží a služby, které správní orgán prvního stupně považoval v tomto směru za relevantní, jsou ty služby a produkty, které souvisejí s daty CISJŘ, jsou na datech postaveny, částečně je využívají, nebo mají s využíváním těchto dat alespoň nepřímou souvislost. [...obchodní tajemství...]. Správní orgán prvního stupně tedy započítal ty tržby, které přímo či nepřímo souvisely s daty CISJŘ a vedením CISJŘ.
333. Konkrétně společnost CHAPS rozporuje [...obchodní tajemství...].
334. [...obchodní tajemství...].
335. Koeficient času jsem nyní upravil podle toho, jak je trvání deliktu skutečně doloženo ve správním spise. Námitky ve vztahu k nesprávnému určení počátku deliktního jednání jsou tedy bezpředmětné. Ukončení deliktního jednání je pak dáno [...obchodní tajemství...]. Jedná se o objektivní skutečnost, přičemž trvající delikt páchaný právnickou osobou je

¹³² Rozsudek SDEU ze dne 11. 6. 2013 ve věci Team Relocations a další v. Komise, C-444/11, bod 76.

¹³³ Tamtéž, bod 77.

jedním skutkem, který je třeba posuzovat podle hmotněprávní úpravy platné v době jeho ukončení. Specifika právní úpravy i některých odlišností v judikatuře jsem podrobně rozebral výše a nyní na tato svá vyjádření odkazuji.

336. Navýšení pokuty s ohledem na mnohost deliktů spáchaných v souběhu (současné porušení čl. 102 SFEU) jsem také odstranil a námitky proti této úpravě výpočtu pokuty tedy není účelné dále podrobně rozebírat.
337. Podle společnosti CHAPS měly být zohledněny některé polehčující okolnosti, které jsou podle společnosti CHAPS natolik důležité, že by mohly vést až k upuštění od uložení sankce. Úřad měl tedy zohlednit, že společnost CHAPS vykonávala veřejnou správu, že umožňovala přístup k jízdám v rámci souběhu ve formátu xls [...obchodní tajemství...], dále se jednalo o nové relevantní trhy, vícestannou platformu, jednalo se o případ bez předchozí rozhodovací praxe a společnost CHAPS tak neměla příležitost možnost porušení soutěžního práva předvídat, bylo tedy na místě uložit pouze symbolickou pokutu nebo od potrestání upustit úplně.
338. Žádnou z těchto okolností případu nepovažuji za polehčující okolnost, která by měla být promítnuta do výše uložené pokuty. Díky výkonu veřejné správy společnost CHAPS [...obchodní tajemství...]. To, že v rámci sběru dat a uveřejňování informací o jízdách v rámci veřejnosti postupovala v rámci výkonu veřejné správy, nijak nesnižuje závažnost jejího jednání. [...obchodní tajemství...]. To že jednání společnosti CHAPS zasáhlo nové trhy, které doposud nebyly v centru pozornosti soutěžních úřadů, nijak nesnižuje závažnost jednání společnosti CHAPS. To stejné platí o tom, že v této oblasti není k dispozici zavedená rozhodovací praxe či judikatura. V tomto ohledu nelze činit paralelu se závěry Komise v případě Clearstream¹³⁴, neboť společnost CHAPS byla o možném protisoutěžním charakteru svého jednání a postoji Úřadu informována na jednáních konaných dne 18. 4. 2013 a 13. 5. 2013, byla jí dána příležitost k přijetí opatření, která by vedla k nápravě a narovnání soutěžního prostředí, čehož však nevyužila. To vše v rámci šetření podnětu před samotným zahájením správního řízení. Společnost CHAPS byla tedy předem dostatečně informována o tom, že její jednání se dostává do kolize se soutěžním právem i s tím, jak k němu hodlá Úřad přistupovat. Nemohu se proto ztotožnit s tvrzením, že společnost CHAPS nemohla, podobně jako v případě Clearstream, před zahájením řízení vyhodnotit, že by její jednání mohlo být v rozporu se soutěžním právem. Jsem proto přesvědčen o správnosti závěru správního orgánu prvního stupně o tom, že neshledal žádné polehčující okolnosti.
339. Dopady na navazující trh i spotřebitele správní orgán prvního stupně ve vztahu k posouzení závažnosti jednání společnosti CHAPS analyzoval dostatečně. [...obchodní tajemství...].
340. Společnost CHAPS pak v závěru svého rozkladu shrnula několik dalších údajných procesních pochybení správního orgánu prvního stupně. Za prvé se jedná o námitku podjatosti. Tato byla řádně vyřešena samostatným rozhodnutím¹³⁵. V rámci rozhodnutí ve věci samé proto již nelze očekávat, že bude shodná námitka opětovně přezkoumávána.

¹³⁴ Rozhodnutí Evropské komise ze dne 2. 6. 2004 v případě COMP/38.096.

¹³⁵ V prvním stupni se jedná o rozhodnutí č. j. ÚOHS-V114/2014/DP-15267/2014/800/KGo ze dne 21. 7. 2014 a ve druhém stupni o rozhodnutí o rozkladu č. j. ÚOHS-R281/2014/HS-18632/311/JZm ze dne 5. 9. 2014

V tomto ohledu pouze zdůrazňuji, že fakt, že se některé z oprávněných osob účastnily projednávání a připomínkování legislativy – resp. vyhlášky o jízdách – nezakládá žádný důvod k pochybnostem o jejich nepodjatosti. Připomínkování legislativy je mezi orgány veřejné správy běžnou činností, jejich připomínky zdůrazňovaly potřebu zpřístupnění aktualizovaných dat o jízdách k automatizovanému zpracování a hospodářskému využití všem subjektům, a posuzování či právní hodnocení jednání společnosti CHAPS vůbec nebylo jejich předmětem. Připomínky Úřadu směřovaly k nastavení co nejvhodnějšího legislativního rámce pro udržení zdravého soutěžního prostředí v dané oblasti. Nelze proto dovozovat, že by tato běžná a žádoucí činnost Úřadu jakkoli indikovala možnou existenci vztahu oprávněných úředních osob k věci či k účastníku řízení, který by mohl ovlivnit výsledek řízení či vytvářel nějaký zájem na jeho výsledku.

341. Za druhé společnost CHAPS namítá, že v rozporu s § 49 odst. 1 správního řádu nebylo nařízeno jednání. Zde shodně se správním orgánem prvního stupně připomínám, že se jednání ve věci konalo 25. 2. 2014¹³⁶. To co společnost CHAPS označuje za pochybení je tedy ve skutečnosti neprovedení dalších ústních jednání. Pro dostatečné objasnění skutkového stavu bylo ústní jednání provedeno a nařizování dalších ústních jednání již nebylo pro tyto účely nezbytné. Ve vztahu k údajnému nedostatku skutkových zjištění [...obchodní tajemství...] a další ústní jednání se společností CHAPS by v tomto ohledu nemělo pro skutková zjištění žádnou přidanou hodnotu. Svůj názor na to jak Úřad zjištěné skutkové okolnosti vyhodnotil, společnost CHAPS Úřadu sdělila písemně a provedení ústního jednání by ani v tomto ohledu nemohlo znamenat žádný nový přínos.
342. Za třetí společnost CHAPS opětovně upozorňuje na to, že nebyla seznámena se všemi podklady rozhodnutí, neboť jí nebyly zpřístupněny části dokumentů obsahujících obchodní tajemství [...obchodní tajemství...]. Jak jsem již uvedl dříve, společnost CHAPS byla seznámena se základními parametry [...obchodní tajemství...]. Procesní pravidla platná pro toto správní řízení obsahovala oproti pozdějším novelizacím přísnější úpravu, která sice mohla být výkladem korigována, avšak Účastník řízení tím ve svém právu seznámit se s podklady rozhodnutí a uplatňovat své právo na obhajobu nebyl nijak dotčen. Tento postup správního orgánu prvního stupně proto nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
343. Za čtvrté společnost CHAPS upozorňuje na to, že se Úřad v napadeném rozhodnutí nevyjádřil ke všem jí předloženým důkazům, zejména k těm, které se vztahují k [...obchodní tajemství...]. S tímto tvrzením se nemohu ztotožnit, neboť Úřad v napadeném rozhodnutí vypořádal všechny rozhodné skutečnosti. [...obchodní tajemství...].
344. Za páté a za šesté společnost CHAPS výtýká Úřadu pochybení spočívající v hodnocení jednání jako dvou deliktů trvajících charakteru spáchaných v souběhu a také to, že jednotu skutku Úřad nepřetrhl okamžikem zahájení správního řízení. Ve vztahu k souběhu deliktů a trvání došlo ke změně napadeného rozhodnutí podle toho, zda byly tyto delikty a jejich trvání Úřadem dostatečně prokázány. Fikce přetržení jednoty skutku u trvajících deliktů se objevuje v judikatuře týkající se přestupků fyzických osob. Naopak judikatura týkající se správních deliktů právnických osob počítá se zachováním jednoty skutku až do vydání prvostupňového rozhodnutí ve věci. Z právní úpravy fikci přetržení

¹³⁶ Zal. Na č. I. 406 – 410 spisu.

skutku přímo dovést nelze, kromě toho soutěžní právo obsahuje vlastní procesní ustanovení týkající se sdělení obvinění, a není tedy možné přijmout názor účastníka řízení. Naopak v souladu s převažující judikaturou dosavadní aplikační praxí a z ní vyplývajícího legitimního očekávání je na místě jednotu skutku u trvajícího správního deliktu právnické osoby zachovat (na okraj upozorňuji, že tyto úvahy se týkají právní úpravy před účinností zákona o odpovědnosti za přestupky). V podrobnostech odkazuji na předchozí částí tohoto rozhodnutí, kde jsou tyto námitky společnosti CHAPS podrobně vypořádány.

345. Za sedmé společnost CHAPS uvádí, že Úřad neprovedl důkazy, které navrhovala bez dostatečného odůvodnění. Jak uvádí sám Účastník řízení, Úřad se k potřebnosti provedení navrhovaných důkazů vyjádřil již ve sdělení výhrad, přičemž společnost CHAPS toto nepovažuje za vysvětlení dostačující. V napadeném rozhodnutí se pak Úřad v části věnované námitkám účastníka řízení ohledně návrhů na důkazy opětovně věnoval a osvětlil, proč nebylo k řádnému zjištění skutkového stavu nutné tyto důkazy provádět. Konečně i v rámci tohoto rozhodnutí byly jednotlivé navrhované důkazy opět posouzeny a bylo zhodnoceno, zda byl skutkový stav zjištěn dostatečně, tj. bez důvodných pochybností. V tomto ohledu odkazuji na výše uvedené a uzavírám, že k pochybení Úřadu nedošlo.
346. Poslední část námitek společnosti CHAPS se dotýká jednotlivých pasáží napadeného rozhodnutí a jejich údajného vzájemného rozporu, což má způsobovat nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Provedl jsem přezkum napadeného rozhodnutí, které jako celek vyhodnocuji jako koherentní, smysluplné a také přezkoumatelné. Nepřezkoumatelnost není založena tím, že při výběru izolovaných pasáží, vytržených z kontextu celkově stostránkového rozhodnutí, budou tyto působit nekonzistentně. Napadené rozhodnutí je přezkoumáváno jako celek a smysl jeho jednotlivých pasáží je dán jejich kontextem. Pasáže vyjmenované účastníkem řízení jsem prošel a přezkoumal v celkovém kontextu napadeného rozhodnutí a jsem přesvědčen o tom, že tyto výroky si ve skutečnosti neodporují a jsou součástí logicky vystavěné a přehledně zpracované argumentace správního orgánu prvního stupně.
347. Velmi stručně se nyní pokusím reagovat na jednotlivé pasáže rozhodnutí, které společnost CHAPS zdůrazňuje. Společnost CHAPS nejprve uvádí, že podle skutkových zjištění Úřadu [...obchodní tajemství...]. Pro posouzení jednání společnosti CHAPS nemá tato otázka rozhodující význam. [...obchodní tajemství...]. Není proto na místě tuto skutečnost reflektovat při ukládání sankce. [...obchodní tajemství...]. V tomto ohledu bylo napadené rozhodnutí změněno. Ve vztahu k údajně nejasnému vyjádření Úřadu [...obchodní tajemství...]. Výroky Úřadu v napadeném rozhodnutí tak nejsou rozporné. [...obchodní tajemství...] proto o nepodložené závěry. [...obchodní tajemství...]. Relevantní trhy byly vymezeny na základě důkladné analýzy daného odvětví, přičemž použití běžných analytických metod bylo v posuzovaném případě pro zkrácení soutěžních podmínek a specifické skutkové okolnosti nevhodné.
348. Údajně rozporným výrokům Úřadu ohledně regulace či neregulace zveřejňování dat z CISJŘ do [...obchodní tajemství...] je třeba rozumět tak, [...obchodní tajemství...].
349. Konstatování Úřadu o tom, že CHAPS [...obchodní tajemství...].
350. Vymezení postavení účastníka řízení na navazujících relevantních trzích bylo provedeno pouze pro účely posouzení dopadů, závažnosti jeho jednání a ověření

správnosti vymezení relevantního trhu č. 1, nikoli pro účely naplnění skutkové podstaty zneužití dominantního postavení, které bylo ve výroku napadeného rozhodnutí shledáno na relevantním trhu č. 1. [...obchodní tajemství...].

351. [...obchodní tajemství...].

352. Shrnuji tedy znovu, že napadenému rozhodnutí je třeba rozumět v jeho celkovém kontextu. Toto rozhodnutí je srozumitelné a přezkoumatelné. Výrok rozhodnutí ve vztahu k nedostatečně prokázanému trvajícím porušení čl. 102 SFEU jsem změnil.

H) Vyjádření účastníka řízení k podkladům rozhodnutí a další doplnění rozkladové argumentace

353. Společnost CHAPS se v rámci dalších doplnění svého rozkladu soustředila na [...obchodní tajemství...]. Jako další důkazy doplnila [...obchodní tajemství...] článek o vícestranných platformách a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 8. 2016, č. j. 41 Cm 16/2014-155.

354. [...obchodní tajemství...].

355. [...obchodní tajemství...].

356. Problematiku fungování vícestranných platform jsem také velmi podrobně rozebral výše. Nyní bych proto jen ve stručnosti vyšel z části článku Davida Evanse, kterou zdůrazňuje sama společnost CHAPS. Podle článku „*Řada těchto online platform poskytuje lidem obsah či služby zadarmo, aby přilákala jejich pozornost, a následně si nechává platit od inzerentů za možnost předat těmto lidem svá sdělení. Tito vábitelé pozornosti se účastní dynamické soutěže, v rámci níž neustále zavádějí nové způsoby, jak přivábit pozornost a kopírují postupy používané ostatními, aby přesvědčili uživatele k využití jejich platformy.*“¹³⁷ [...obchodní tajemství...]. Stejně tak požadavek na to, aby bylo zvaženo, jak se v rámci online platform projevují vzájemné závislosti, byl naplněn. Tyto úvahy jsem popsal výše, přičemž jsem modeloval všechny možné scénáře změn a zkoumal vzájemné závislosti mezi stranami údajné platformy tak, jak ji popsala společnost CHAPS. [...obchodní tajemství...]. Jsem proto přesvědčen, že s tezemi vyplývajícími z citovaného odborného článku i dalšího článku téhož autora, který společnost CHAPS předložila v rámci vyjádření se k podkladům rozhodnutí, jsem pracoval a možná omezení a závislosti [...obchodní tajemství...] byla řádně vyhodnocena.

357. Třetím předkládaným důkazním prostředkem je rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 8. 2016, č. j. 41 Cm 16/2014-155, který se týká přístupů [...obchodní tajemství...] do databáze společnosti CHAPS, v níž se nachází jak data z CISJŘ tak další data získávaná na základě soukromoprávní spolupráce. Z rozsudku vyplývá, že se jedná o dílo chráněné autorským zákonem. Tuto skutečnost Úřad v napadeném rozhodnutí reflektoval. Nikdy nevyžadoval od společnosti CHAPS, aby [...obchodní tajemství...].

358. V rámci svého vyjádření k podkladům rozhodnutí společnost CHAPS vychází ze svých předchozích podání a zdůrazňuje některé body argumentace, která v nich zazněla. Jako

¹³⁷ Citace pochází z třetího doplnění rozkladu zal. na č. I. 2714 a násl. spisu, kde společnost CHAPS cituje ve vlastním překladu článek Davida S. Evanse s názvem Multisided Platforms. Dynamic Competition and The Assessment of Market Power For Internet-based Firms.

hlavní nedostatek řízení o rozkladu vidí skutečnost, že předseda Úřadu nenařídil provedení důkazů, které v průběhu správního řízení prvního stupně navrhovala a své návrhy opětovně vznášela i v prvním doplnění rozkladu. Poukazuje na to, že Komise v kauze Google, o níž informovala v červnu 2017, shromažďovala velké množství údajů o návštěvnosti stránek, viditelnosti ve výsledcích vyhledávání atd. S tímto rozsahem se nedá činnost správního orgánu prvního stupně v posuzovaném případě vůbec srovnávat. Závěry napadeného rozhodnutí jsou proto nedostatečně důkazně podložené a správní orgán prvního stupně nevycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Ve svém vyjádření společnost CHAPS opakuje argument, že není soutěžitelem (poukazuje na případ Compass Datenbank i na rozhodnutí českých správních soudů, která CHAPS označila jako povinný subjekt k poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím). Poukazuje na nesprávně vymezené relevantní trhy, na zmatečnost vyjádření Úřadu o tom, zda CHAPS působí nebo nepůsobí na trhu online reklamy, na absenci provedení analýz včetně SSNIP testu. Srovnává se s případem Contact Software v. Komise¹³⁸. Především pak zdůrazňuje, že závěry Úřadu jsou v rozporu s podklady založenými ve správním spise [...obchodní tajemství...]. Závěrem svého vyjádření pak společnost CHAPS rekapituluje navrhané a Úřadem ani jeho předsedou neprovedené důkazy (SSNIP test, korelační analýzy, spotřebitelský průzkum, dotazování konkurentů CHAPS znalecký posudek v oboru ekonomiky, analýzy spotřebitelského chování, dotazování společnosti [...obchodní tajemství...], dotazování [...obchodní tajemství...] dotazování [...obchodní tajemství...] konkurentů společnosti CHAPS, provedení spotřebitelského průzkumu u [...obchodní tajemství...] spotřebitelů. Na základě všech uvedených skutečností společnost CHAPS setrvává na svém návrhu, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil, případně aby věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení a provedení navrhaných důkazů.

359. Jelikož argumentace společnosti CHAPS ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ve své podstatě pouze shrnuje a akcentuje námitky uvedené v rozkladu, odkazují na výše uvedené pasáže tohoto rozhodnutí, které se jednotlivým námitkám zevrubně věnují. Obecně k množství prováděných analýz či průzkumů uvádím, že tyto jsou prováděny v závislosti na každém konkrétním případě. Z ničeho nelze dovozovat to, že analýzy jsou nutné a vhodné provádět v každém případě. Již shora jsem osvětlil důvody, proč je právě posuzovaný případ svým způsobem neobvyklý a proč na něj není možné ekonomické analýzy obvykle užívané v soutěžním právu aplikovat. To, že v jiných případech byly vhodné a potřebné, neznamená, že správní orgán v právě posuzovaném případě pochybil.

360. Ve vztahu k postavení společnosti CHAPS jako soutěžitele, opětovně poukazuji na to, že předmětem případu Compass Datenbank bylo jednání Rakouské vlády, která odmítala poskytnout data z veřejného rejstříku k hospodářskému využití. Sama společnost Compass-Datenbank má postavení soutěžitele. Předmětem posouzení SDEU bylo postavení Rakouské republiky, nikoli společnosti Compass Datenbank. V této věci plně odkazují na svůj rozbor výše a na závěry správního orgánu prvního stupně v napadeném rozhodnutí.

¹³⁸ Rozsudek Tribunálu ze dne 14. 9. 2017, ve věci T-751/15.

361. [...obchodní tajemství...].¹³⁹ [...obchodní tajemství...].
362. [...obchodní tajemství...].¹⁴⁰ [...obchodní tajemství...], podotýkám opět, že tato souvislost může být i nepřímá tak, aby byl ve výpočtu pokuty co nejlépe zachycen veškerý prospěch, který porušením soutěžního práva soutěžitel získá.
363. V případě Contact Software se jednalo o software a informace k němu vytvořené soukromým subjektem. Jde proto o zcela jiný koncept a nelze jej srovnávat se situací, kdy je v důsledku činnosti veřejné správy vytvořen soubor dat, [...obchodní tajemství...]. Nejde již o automatismus postupu Úřadu, ale o fakt, že pouze společnost CHAPS měla k takto vytvořenému produktu přístup a [...obchodní tajemství...] jej odmítala poskytnout jinému soutěžiteli.
364. Společnost CHAPS pak označuje závěry Úřadu v napadeném rozhodnutí za rozporné s podklady založenými ve správním spise [...obchodní tajemství...]. I tuto otázku jsem již řešil výše, nicméně ve vztahu k vyjádřením účastníka řízení opět zdůrazním základní teze. [...obchodní tajemství...].¹⁴¹
365. Při srovnávání množství dotazů [...obchodní tajemství...] se potvrzuje vztah jednostranné substituce identifikovaný Úřadem v napadeném rozhodnutí. Společnost CHAPS ve svém vyjádření porovnává [...obchodní tajemství...]. Vyhledávač na webové stránce IDOS je schopen uspokojit všechny uživatele vyhledávače Dopravního podniku města Prahy, opačně to však nefunguje. [...obchodní tajemství...]. To samé platí pro vyhledávač společnosti České dráhy, všechny dotazy v tomto vyhledávači dokáže uspokojit vyhledávač na webové stránce IDOS, naopak to neplatí. Grafy zpracované účastníkem řízení tak velmi přiléhavě ilustrují vztah jednostranné substituce u jednotlivých dílčích vyhledávačů.
366. Existence jiných vyhledávačů zakázané jednání společnosti CHAPS nelegalizuje. [...obchodní tajemství...].
367. Konečně společnost CHAPS opakuje svůj návrh na doplnění důkazů. Ve vztahu k provedení SSNIP testu jsem již shora vysvětlil jeho nevhodnost v dané situaci. Vymezení relevantního trhu na základě korelační analýzy vychází z cenové korelace. Zjednodušeně řečeno z předpokladu, že pokud dva výrobky patří na tentýž trh, a jeden z nich zvýší cenu, druhému se zvýší poptávka, a to povede ke zvýšení ceny i u druhého výrobku. Lze tak identifikovat možné substituty. Tato analýza je v posuzovaném případě opět velmi nevhodná, [...obchodní tajemství...]. Ani toto tedy není v posuzovaném případě vhodným způsobem pro zjišťování možné substituce. Chování spotřebitelů při vyhledávání je dostatečně patrné z dat předložených společností CHAPS. Na základě těchto dat [...obchodní tajemství...]. Ve vztahu k možnému multihomingu byl identifikován vztah jednostranné substituce. Provádění dalších spotřebitelských průzkumů je z tohoto pohledu nadbytečné. Data předložená společností CHAPS jsou dostatečným statistickým vzorkem, na němž se demonstruje chování spotřebitelů. Provedení znaleckého posudku správní orgán nařizuje v případě, že není schopen sám zodpovědět určitou odbornou skutkovou

¹³⁹ [...obchodní tajemství...].

¹⁴⁰ [...obchodní tajemství...].

¹⁴¹ [...obchodní tajemství...].

otázku (nikoli otázku právní). V tomto ohledu jsem přesvědčen, že správní orgán prvního stupně disponuje dostatečnou odborností pro posouzení možné substituce a nebylo proto třeba se dotazovat znalce. [...obchodní tajemství...]. Společnost CHAPS pak navrhuje mnohem širší dotazování a to zejména ve vztahu k jednotlivým dopravcům, či koordinátorům regionální dopravy za účelem zjištění, koho považují za své konkurenty, odkud získávají data, o jejich tržbách či statistických údajů o vyhledávání u jednotlivých druhů dopravy. Z údajů předložených společností CHAPS vyplývá, že někteří dopravci [...obchodní tajemství...] i regionální koordinátoři dopravy [...obchodní tajemství...] mají své vyhledávače [...obchodní tajemství...]. Není tedy nutné se těchto subjektů dále dotazovat. Samotní dopravci [...obchodní tajemství...] také nepotřebují data o vlastních jízdách řádech čerpat od jiných subjektů. Další rozsáhlé dotazování v tomto směru tedy nebylo potřebné provádět. Úřad se dotazoval [...obchodní tajemství...], což považuji za dostačující. Informace o tržbách [...obchodní tajemství...]. Konečně statistická data o vyhledávání v jednotlivých druzích dopravy by mohla vypovídat pouze o jednostranné substituci, což považuji za dostatečně přesvědčivě prokázanou skutečnost.

368. Dotazování [...obchodní tajemství...] není v posuzovaném případě relevantní, neboť [...obchodní tajemství...].
369. Jelikož tyto důkazní návrhy zazněly již v rámci rozkladu i vyjádření ke sdělení výhrad, odkazuji stran jejich neprovedení na svůj předchozí výklad a na napadené rozhodnutí.

V. Závěr

370. Ze všech shora uvedených důvodů, mám za to, že správní orgán prvního stupně řádně zjistil skutkový stav a provedl správné právní hodnocení jednání účastníka řízení ve vztahu k porušení § 11 odst. 1 ZOHS. Ve vztahu k porušení čl. 102 SFEU jsem ve spise nenašel dostatek důkazů, neboť vliv jednání společnosti CHAPS na obchod mezi členskými státy [...obchodní tajemství...]. Musel jsem proto adekvátně upravit, jak právní kvalifikaci skutku, tak délku prokázaného porušení § 11 odst. 1 ZOHS, kdy bylo zakázané jednání trvajícího charakteru doloženo [...obchodní tajemství...]. To vše se projevilo ve výpočtu uložené pokuty, kde byl upraven koeficient času a účastník řízení nebyl trestán za mnohost deliktů spáchaných v jednočinném souběhu, ale pouze za delikt jediný.
371. Vyjma [...obchodní tajemství...], orgán prvního správního stupně řádně zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Na takto zjištěný skutkový aplikoval správný právní předpis, správného časového znění, při jeho výkladu se nedopustil žádného interpretačního pochybení a v jeho rámci užil právní normu, kterou správně aplikoval. Napadené rozhodnutí rovněž splňuje kritéria přezkoumatelnosti, tedy jedná se o rozhodnutí srozumitelné, které je opřené o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč prvostupňový orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí. Prvostupňový orgán se v napadeném rozhodnutí také vypořádal s námitkami vznesenými účastníkem řízení v průběhu řízení. Vzhledem k výše konstatovanému je na místě rozklad proti napadenému rozhodnutí v části týkající se porušení § 11 odst. 1 ZOHS zamítnout, neboť žádné z namítaných pochybení jsem neshledal.

372. Závěrem upozorňuji na to, že v souladu s instrukcemi uvedenými v napadeném rozhodnutí je uložena pokuta splatná do 90-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí a dle § 106 odst. 3 správního řádu ve spojení s § 2 odst. 1 a § 161 odst. 3 zák. č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů, daňový řád (dále též „**daňový řád**“), je orgánem pravomocným k vybírání a k vymáhání uložené pokuty obecný správce daně. V současnosti je obecným správcem daně příslušný celní úřad [tato věcná působnost mu přísluší podle § 8 odst. 1 písm. a) zák. č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kde je uvedeno, že Celní úřad vykonává c) správu daní a jiných peněžitých plnění, stanoví-li tak jiný právní předpis].

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

JUDr. Karel Muzikář, LL.M. (C.J.), advokát
WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
Křížovnické nám. 193/2
110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy